

VI. ULUDAĞ ULUSLARARASI İLİŞKİLER KONFERANSI

DÜZENLEME KURULU

Prof. Dr. Tayyar ARI

Prof. Dr. İbrahim CANBOLAT

Prof. Dr. Kamuran REÇBER

Prof. Dr. Göksel İŞYAR

Doç. Dr. Barış ÖZDAL

Doç. Dr. Ferhat PİRİNÇÇİ

Yrd. Doç. Dr. Sezgin KAYA

Yrd. Doç. Dr. Çiğdem AYDIN KOYUNCU

Arş. Gör. Sabri AYDIN

Arş. Gör. Mustafa TÜTER

Arş. Gör. İbrahim Çağrı ERKUL

Arş. Gör. Özge Gökçen TERZİ

Arş. Gör. Murat JANE

Arş. Gör. Uğur ERMİŞ

Arş. Gör. Tunç DEMİRTAŞ

Arş. Gör. Samet YILMAZ

Arş. Gör. Zeynep ŞARTEPE

Arş. Gör. Büşra ÖĞÜTÇÜ

Arş. Gör. Talip ALAN

Arş. Gör. Yusuf YILDIRIM

BİLİM KURULU

İlter Turan, İstanbul Bilgi Üniversitesi,
İstanbul

Alexander Ivanov, Kuban State University,
Krasnodar, Rusya

Konuralp Pamukçu, University of Phoenix
Illinois, ABD

Ersin Onulduran, Ankara Üniversitesi,
Ankara

Khurram Qadir, Quaid-i-Azam University,
Islamabad, Pakistan

Mehran Kamrava, Georgetown University,
Doha, Katar

Ghadir Nasri, Tarbiat Moaalem University,
Tahran, İran

Atilla Eralp, Orta Doğu Teknik Üniversitesi,
Ankara

Faruk Sönmezoğlu, İstanbul Üniversitesi,
İstanbul

Şule Kut, Okan Üniversitesi, İstanbul

Alexander Sotnichenko, St. Petersburg
University, Petersburg, Rusya

Tayyar Arı, Uludağ Üniversitesi, Bursa

Hüseyin Bağcı, Orta Doğu Teknik
Üniversitesi, Ankara

Meliha Altunışık, Orta Doğu Teknik
Üniversitesi, Ankara

Fuat Keyman, Sabancı Üniversitesi, İstanbul

Mustafa Aydın, Kadir Has Üniversitesi,
İstanbul

Haydar Çakmak, Gazi Üniversitesi, Ankara

Esra Çayhan, Akdeniz Üniversitesi, Antalya

Nuri Yurdusev, Orta Doğu Teknik
Üniversitesi, Ankara

Şaban Çalış, Selçuk Üniversitesi, Konya

Kamuran Reçber, Uludağ Üniversitesi, Bursa

Sibel Turan, Trakya Üniversitesi, Edirne

Göksel İşyar, Uludağ Üniversitesi, Bursa

Muhittin Ataman, Abant İzzet Baysal
Üniversitesi, Bolu

Birol Akgün, Necmettin Erbakan
Üniversitesi, Konya

Türel Yılmaz, Gazi Üniversitesi, Ankara

Gökhan Koçer, Karadeniz Teknik
Üniversitesi, Trabzon

Kemal İnat, Sakarya Üniversitesi, Sakarya

Mustafa Kibaroglu, Okan Üniversitesi,
İstanbul

Mesut Özcan, Dışişleri Bakanlığı, Ankara

Şaban Kardaş, TOBB Üniversitesi, Ankara

İlhan Uzgel, Ankara Üniversitesi, Ankara

M. Seyfettin Erol, Gazi Üniversitesi, Ankara

Haldun Yalçinkaya, TOBB Üniversitesi,
Ankara

**VI. ULUDAĞ ULUSLARARASI İLİŞKİLER
KONFERANSI**

**VI. ULUDAG INTERNATIONAL RELATIONS
CONFERENCE**

**“Jeopolitiğin Dönüşü Mü?
Genişletilmiş Bölgelerde Aktif
Diplomasi Zamanı”**

**“Return of Geopolitics? Time for Active
Diplomacy in the Greater Regions”**

25-27 KASIM 2014

ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ

METE CENGİZ KÜLTÜR MERKEZİ

BURSA/ TÜRKİYE

ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ
METE CENGİZ KÜLTÜR MERKEZİ
BURSA/TÜRKİYE

KONFERANS PROGRAMI

25 KASIM 2014

SALI

SAAT: 09: 00-09: 15

Kayıt

SAAT: 09: 00 -10:00

Açılış & Protokol

10:00- 10:30

Kahve Arası

AÇILIŞ OTURUMU-BÜYÜK SALON

SAAT: 10:30-12:00

Açılış Konuşmacısı:

Prof. Dr. Hüseyin BAĞCI (ODTÜ Ulus. İliş. Bölüm Başkanı)

Açılış Konuşmacısı:

Prof. Dr. Mustafa AYDIN (Kadir Has Üni. Rektörü)

ÖĞLE YEMEĞİ ARASI: 12:00-13:00

II. OTURUM

BÜYÜK SALON (1. GÜN-SAAT: 13: 30-15: 00)

KADİR HAS PANELİ

PANEL BAŞKANI: Prof.Dr. Mustafa AYDIN

Prof. Dr. Mitat ÇELİKPALA, Kadir Has Üniv., İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Fırsatlar ve Kaçan Fırsatlar: Türkiye'nin Avrasya Politikası

Prof. Dr. Serhat GÜVENÇ, Kadir Has Üniv., İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Tarihsel ve Bölgesel Perspektiften Türk Dış Politikasında Yalnızlık

Doç. Dr. Salih BİÇAKÇI, Kadir Has Üniv., İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Bitmeyen Büyük Oyun Ortadoğu ve Türkiye'nin Dış Politikası

Doç. Dr. Lerna YANIK, Kadir Has Üniv., İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Türkiye-Rusya İlişkilerine Genel Bir Bakış: Dostlar Alışverişte mi?

KÜÇÜK SALON (1. GÜN-SAAT: 13: 30-15: 00)

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Ramazan GÖZEN

Dr. Zeynep Şahin MENCÜTEK, Gediz Üniv. İİBF, Ulus. İliş. Böl.

A Comparative Study of State Responses to the Syrian Refugee 'Problem' in Jordan, Turkey and Lebanon

Arş. Gör. Düzgün ARSLANTAŞ, Bilgi Üniv., İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Arş. Gör. Şenol ARSLANTAŞ, İstanbul Üniv., SBF, Siya. Bil. ve Ulus. İliş. Böl.

A Key to Assad's Survival in Syria: the International Context of the Syrian Crisis

Assoc. Prof. Madhu SHARMA, GGSD College, India

Conflicting Human Rights in 'Globalized' Afghanistan

Dr. Dinoj KUPADHYAY, Indian Council of World Affairs

Dr. Athar ZAFAR, Indian Council of World Affairs

Afghanistan Under Transition: India's Multilateral Engagement and Prospective Policy

SEMİNER SALONU-1 (1. GÜN-SAAT: 13: 30-15: 00)

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Göksel İŞYAR

Zeeshan MUNİR, Jawaharlal Nehru University

Russian Geopolitical Concerns and Ukrainian Crisis

Res. Nina BELYAKOVA, Ministry of Foreign Affairs, Russia

Firdavs ASANOV, Ministry of Foreign Affairs, Russia

Cooperation between Russia and Turkey in the Black Sea Region

Assist. Prof. Sanjiv RANJAN, Jawaharlal Nehru University

India on the Bipolar Continuum of Ukraine Crisis

KAHVE ARASI: 15:00- 15:30

BÜYÜK SALON (1. GÜN-SAAT: 15: 30-17: 00)

STRATEJİK DÜŞÜNCE ENSTİTÜSÜ (SDE) PANELİ

Oynak Coğrafya Ortadoğu'da Siyaset

PANEL BAŞKANI: Prof. Dr. Birol AKGÜN

Uluslararası Sistemin Dönüşüm Krizleri ve Ortadoğu

Doç. Dr. Mehmet ŞAHİN, Gazi Üniv., İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Ortadoğu Krizi ve Devlet Dışı Aktörler

Doç. Dr. Ahmet UYSAL, Eskişehir Osmangazi Üniv., İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Kuzey Afrika: Qua Vadis?

Dr. Murat YILMAZ, SDE

Ulus İnşa Süreci ve Türkiye'nin Ortadoğu'dan Kopuşu

IV. OTURUM

KÜÇÜK SALON (1. GÜN-SAAT: 15: 30-17: 00)

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Hüseyin BAĞCI

Doç. Dr. Bezen Balamir COŞKUN, Zirve Üniv., İİBF, Ulus. İliş. Böl.

What Brings us Together is What Pulls us Apart: Cosmopolitanism, Norm Entrepreneurship and Critical Geography in Euro-Mediterranean Relations

Dr. Plamen RALCHEV, University of National and World Economy.

International Communications: The Geopolitics of No Limits

Assoc. Prof. Charalambos TSARDANIDIS, The Aegean Univ.

Geopolitical Visions and the Process of Europeanization : The Case of Greek Foreign Policy after the Economic Crisis

Assist. Prof. Dr. Christian LEKON, European University of Lefke

The Geopolitics of Islamic Anti-Imperialism: A Comparison of Jamal Ad- Din Afghani and Usama Bin Ladin

Dr. Idris BWANU, Council Morocco Foreign Affairs

Morocco between Historical Radiation and Regional Dimension

V. OTURUM

SEMİNAR 1 SALONU (1. GÜN-SAAT: 15: 30-17: 00)

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Hayati AKTAŞ

Dağlık Karabağ Sorunun Uluslararası Boyutu

İlham HESENOV, Azerbaycan Parlementosu

Karabağ Sorunu Çözülebilir mi?

Ruslan ISMAYILOV, Azerbaycan Parlementosu

Küresel Mücadele Kafkasya: 23 Yıl Önce ve Günümüzde

Yrd. Doç. Dr. Reha YILMAZ, Çankırı Karatekin Üniv., İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Dağlık Karabağ Çatışmasında Çözüm Arayışları: Güvensizlik Eşiğinin Kırılması Çalışmaları

Doç. Dr. Cavid QASIMOV, Azerbaycan Milli Bilimler Akademisi Şarkiyat Enstitüsü

Türkiye-Azerbaycan Petrol-Doğalgaz Boru Hat projelerinin Kafkasların Jeopolitiği ve Enerji Güvenliği Bakımından Önemi

III. OTURUM

SEMİNAR SALONU-2 (1. GÜN-SAAT: 15: 30-17: 00)

OTURUM BAŞKANI: Yrd. Doç. Dr. Sezgin KAYA

Surender SINGH, Jawaharlal Nehru Univ.

Transnational Organized Crime and Drug Trafficking

H. Hossein LAGHAB, Agricultural Research, Education and Extension Organization

The Arms Trade as Organized Crimes in Civil War and Conflicts

Amrita PURKYASTA, Jawaharlal Nehru Unv.

Issue of the Child Soldiers: Case Study of Afghanistan

AKŞAM YEMEĞİ: 18:30- 20:00

26 KASIM 2014

ÇARŞAMBA

BÜYÜK SALON (2. GÜN-SAAT: 10: 30-12: 00)

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Tayyar ARI

Aybek ISAYEV, Center for International Strategic Studies

The Most Important Geostrategic Interest of the USA in the South Caucasus

Mayya JAFARGULİYEVA, Baku Slavic University, Azerbaijan

Geopolitical Realities in the South Caucasus: A New Vector of Integration Process

Sevda ACHUNDOVA, Baku Slavic University, Azerbaijan

Azerbaijan in theSystem of Modern International Relations

Seyed Mohammad SEYEDİ, Hossein AGHANDE and Hasan GOLI, MA Geopolitics, Tehran University

The Cultural Structures' Impact on the Relationships of Iran and Republic of Azerbaijan in terms of Constructivism Approach

Slimane MELOUKİ, Msila University

Algerian Diplomacy or Approach How Algeria is Positioning Itself toward an Exit Strategy from the Crisis in Mali

KÜÇÜK SALON (2. GÜN-SAAT: 10: 30-12: 00)

UİK PANELİ

1914'ten 2014'e Türk Dış Politikasının Sorunları ve İkilemleri – II

PANEL BAŞKANI: Prof. Dr. Mustafa AYDIN

Yrd. Doç. Dr. Işık GÜRLEYEN, İzmir Ekonomi Üniv., İşletme Fak., Siy. Bil. ve Ulus. İliş. Böl.

Askeri Müdahalelerin Türk Medyasında İşlenişi: NATO'nun Libya Müdahalesi

Doç. Dr. Haldun YALÇINKAYA, TOBB Eko. ve Tek. Üniv., Ulus. İliş. Böl.

Yabancı Terörist Savaşçılar ve Türkiye

Doç. Dr. Ali Şevket OVALI, İzmir Ekonomi Üniv., İşletme Fak., Ulus. İliş. ve AB Böl.

Türk-Yunan İlişkilerinde İşbirliği ve Anlaşmazlık Dinamikleri

SEMİNER SALONU-1 (2. GÜN-SAAT: 10: 30-12: 00)

OTURUM BAŞKANI: Yrd. Doç. Dr. Sezgin KAYA

Ragıp Kutay KARACA & Özlem COŞAR, Gelişim Üniv. & Harp Aka. Stra. Araş. Ens.

**Pasifik'in Tehlikeleri Suları: Çin-ABD Mücadelesinin Gölgesinde Güney Çin Denzinde
Diplomatik Bir Çözüm Mümkün Mü?**

Caner KUR & Mert ÇELİK, Harp Aka. Stra. Araş. Ens. & Harp Aka. Stra. Araş. Ens.

Kuzey Doğu Asya'da Artan Silahlanmanın Bölgesel Güvenliğe Etkisi

Araş. Gör. Mustafa TÜTER, Uludağ Üniv. İİBF. Ulus. İliş. Böl.

Çin Jeopolitik Muhayyilesi

Burak KORKMAZ, SAREN

3D Printer: Atlantik ve Avrasya

ÖĞLE YEMEĞİ ARASI (12:00-13:00)

BÜYÜK SALON (2. GÜN-SAAT: 13: 30-15: 00)

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Hayati AKTAŞ

Prof. Dr. Sibel TURAN, Trakya Üniv. İİBF & Trakya Üniv.

Dr. Demet ŞENBAŞ, Trakya Üniv. İİBF & Trakya Üniv.

Kara Hâkimiyeti Teorisi ve Günümüze Yansımaları

Yrd. Doç. Dr. Erdem ÖZLÜK, Selçuk Üniv. İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Uluslararası İlişkiler ve Yeniden Jeopolitik

Yrd. Doç. Dr. Aşkın İnci SÖKMEN, Gelişim Üniv. İİSBF

Uzay Jeopolitiği: Güç Dengesinde Önemli Avantaj Alanı

Gökhan EŞEL, Niğde Üniversitesi, AİİTB Böl.

Amerikan Dış Politikasındaki Jeopolitik Dönüşümün Mimarı: Robert StrauszHupe

KÜÇÜK SALON (2. GÜN-SAAT: 13: 30-15: 00)

OTURUM BAŞKANI: Doç. Dr. Bezen Balamir COŞKUN

Marian KARAGYOZOV, Institute of Balkan Studies and Centre of Thracology, Bulgarian Academy of Sciences

Great powers' Active Diplomacy in the Region of Central Asia

Urban JAKSA, University of York

States of Exception: A Critical Geopolitical Analysis of Unrecognized States in Post-Soviet Space

Javed ZAFAR, Centre for Study and Research, Hyderabad, India

Dynamics of Energy Geopolitics of Central Asia

SEMİNER SALONU-1 (2. GÜN-SAAT: 13: 30-15: 00)

SESA ENSTİTÜSÜ PANELİ

Toplum, Siyaset, Çözüm Modelleri ve Uluslararası Hukuk Tartışmaları

PANEL BAŞKANI: Prof. Dr. Kamuran REÇBER

Prof. Dr. Kamuran REÇBER, Uludağ Üniv., İİBF., Ulus. İliş. Böl.

Kobani Olaylarının Uluslararası Hukuk Açısından Değerlendirilmesi

Prof. Dr. Bilal SAMBUR, Yıldırım Beyazıt Üniv. İTBF

IŞİD ve Mezhepçilik Tartışmaları

Doç. Dr. Veysel AYHAN, Abant İzzet Baysal Üniv., Ulus. İliş. Böl.

Kürtler ve Çözüm Modelleri

Dr. Kaan DİLEK, SİSAR

Şiilik Çalışmaları Direktörü, İran'ın 'Proxy War' Siyaseti

SEMİNER SALONU-2 (2. GÜN-SAAT: 13: 30-15: 00)

OTURUM BAŞKANI: Yrd. Doç. Dr. Çiğdem Aydın KOYUNCU

Res. Scholar Pavan KUMAR, Jawaharlal Nehru University

In the name of Security, violating Human security: Assessing the impact of US intervention on Human security in Iraq (2003-2014)

Res. Scholar Nitu KUMARI, Jawaharlal Nehru University

The Role of UN in Humanitarian Issues and Human Security

Rubina Pradhan, Jawaharlal Nehru University

United Nations and The Principle of Responsibility to Protect (R2P): Its Implementation and Geopolitical Challenges

KAHVE ARASI (15:00 – 15:30)

BÜYÜK SALON (2. GÜN SAAT: 15:30 – 17:00)

ORSAM PANELİ

PANEL BAŞKANI: Doç. Dr. Şaban KARDAŞ

Ortadoğu Düzeninin Değişimi ve Türkiye

Yrd. Doç. Dr. Harun ÖZTÜRKLER, Afyon Kocatepe Üniv, İİBF, İktisat Böl.

Türkiye'nin Ortadoğu Politikasının Ekonomik Arka Planı

Yrd. Doç. Dr. Bayram SİNKAYA, Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Ulus. İliş. Böl.

Değişen Ortadoğu'da Türkiye-İran İlişkileri

Uzman Bilgay DUMAN, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Doktora

Yeni Meydan Okumalar Çerçevesinde Türkiye'nin Irak Politikası

Uzman Oytun ORHAN, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Doktora

Suriye İç Savaşı ve Türkiye

KÜÇÜK SALON (2. GÜN SAAT: 15:30 – 17:00)

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Sibel TURAN

Yrd. Doç. Dr. Nergiz Özkural KÖROĞLU, Trakya Üniv, İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Büyük Güçlerin Gölgesindeki Ukrayna Kimlik İnşaa Sürecinin Ukrayna Halk Ayaklanmalarına Etkisi

Amur GADJIEV, Rusya Bilimler Akademisi

Bölgesel Dönüşüm ve Türkiye Rusya İlişkileri

Doç. Dr. Halil ERDEMİR, Celal Bayar Üniv, UBYO, Ulus. Tic. Böl.

Karadeniz Jeopolitiği'nin Rus Dış Politikasına Etkisi

Yerkinay ONGAROVA, Sakarya Üniversitesi

Karadeniz'in Jeopolitik Önemi ve Kırım

Meshdi ISMAILOV, BakuStateUniversity, PoliticalScience

Avrasya Jeopolitiği Açısından Ukrayna Krizinin Politik Kültür Bağlamında Bir Değerlendirmesi

SEMİNER SALONU-1 (2. GÜN SAAT: 15:30 – 17:00)

OTURUM BAŞKANI: Doç. Dr. Kutay KARACA

Dr. Atasay ÖZDEMİR, Genelkurmay Harekât Başkanlığı

Kötümser Bir Bakış Açısıyla Afganistan'ın Geleceği ve Uluslararası Sisteme Muhtemel Etkileri

Arş. Gör. İ. Ömer ATAGENÇ, Kırklareli Üniv., İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Güneydoğu Asya'nın Jeopolitiği Bağlamında Hindistan'ın Doğu'ya Bakış Politikası

Arş. Gör. Büşra ÖGÜTÇÜ, Uludağ Üniv, İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Afganistan Örneğinde Jeopolitik: Avantajlar ve Dezavantajlar

AKŞAM YEMEĞİ (18:30 – 20.00)

ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ
METE CENGİZ KÜLTÜR MERKEZİ
BURSA/TÜRKİYE

KONFERANS PROGRAMI

27 KASIM 2014

PERŞEMBE

BÜYÜK SALON (3. GÜN-SAAT: 10:30-12:00)

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. İbrahim CANBOLAT

Dr. Asim MEMMEDOV, Gence Devlet Üniversitesi, İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Azerbaycan'da Dini Düşünce ve Mezheplerin Yayılmasının Bazı Sakıncaları (1991-2003)

Yrd. Doç. Dr. Ali Samir MERDAN, Çankırı Karatekin Üniversitesi, İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Azerbaycan-ABD İlişkileri ve Azerbaycan'da ABD İmajı

Zeynep AYAS, Harp Akademileri Komutanlığı

Karşılaştırmalı Perspektiften Kafkaslarda Toprak, Kültür, İktidar İlişkisi: Rusya Federasyonu'nun Kafkaslardaki Mikromilliyetçilik ve Uluslaşma Mücadelelerine Yaklaşımı (Çeçenistan ve Abhazya Örneği)

KÜÇÜK SALON (3. GÜN-SAAT: 10:30-12:00)

OTURUM BAŞKANI: Doç. Dr. Barış ÖZDAL

Doç. Dr. Adem KARA, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Osmanlı Devleti'nde Sosyal Hareketlenmelerin Tarihsel ve Sosyolojik Bir Değerlendirmesi

Yrd. Doç. Dr. Erkan ERTOSUN Turgut Özal Üniversitesi, İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Eyüp ERSOY Bilkent Üniversitesi, İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Özal'ın Siyaset Anlayışı ve Türkiye Dış Politikasının Değişen Parametreleri

SEMİNER SALONU-1 (3. GÜN-SAAT: 10:30-12:00)

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Tayyar ARI

Yrd. Doç. Dr. Başak KALE, ODTÜ, İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Transatlantic Energy Security: Divergences and Convergences

Dr. James THURLOW, Tallinn University of Technology

Iran's Nuclear Program and the West

Elnur ISMAYILOV, Westphalian Wilhelms University of Münster, Germany

Black Sea Security in the Post-Crimea Annexation

Dr. Manisha GANGAHAR, GGDSD College, India

Kashmir Conflict: Making Peace Through a Bottom-up Approach

ÖĞLE YEMEĞİ ARASI: 12:00-13:30

BÜYÜK SALON (3. GÜN-SAAT: 13:30-15:00)

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Kamuran REÇBER

Doç. Dr. Rasim Özgür DÖNMEZ, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Prof. Dr. Serap DURUSOY, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Küresel Krizle Birlikte Yükselen Siyasal ve Ekonomik Milliyetçilik ve Neo-Faşizm

Yrd. Doç. Dr. Göktürk TÜYSÜZOĞLU, Giresun Üniversitesi, İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Etno-Federalizm Kosova'daki Siyasal Krizi Çözebilir Mi?

Yiğit Anıl GÜZELİPEK, Çankırı Karatekin Üniversitesi, İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Arnavut Makedon Çatışması Bağlamında Makedonya'nın Geleceği Sorunsalı

KÜÇÜK SALON (3. GÜN-SAAT: 13:30-15:00)

OTURUM BAŞKANI: Yrd. Doç. Dr. Çiğdem Aydın KOYUNCU

Dr. Jale AKHUNDOVA, Başbakanlık Yurtdışı Türkler (Uzman)

Küresel Çağda Kamu Diplomasisi: Ülke Örnekleri Üzerine Bir Araştırma

Öğr. Gör. Resul TELLİ, Çukurova Üniversitesi, İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Orhan CENGİZ, Çukurova Üniversitesi, İİBF, Ulus. İliş. Böl.

AB Kurucu Ülkelerindeki Türk Diasporasının Rolü

Arş. Gör. Ahmet Göksel ULUER, Necmettin Erbakan Üniversitesi, İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Afrika'da İslami Eğilimli Silahlı Örgütlerin Güçlenmesi: Boko Haram Örneği

Arş. Gör. Samet YILMAZ, Uludağ Üniversitesi, İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Neoklasik Realizm: İlerletici Mi, Yozlaştırıcı Mı? Lakatos Perspektifinde Bir Değerlendirme

SEMİNER SALONU-1 (3. GÜN-SAAT: 13:30-15:00)

OTURUM BAŞKANI: Doç. Dr. Barış ÖZDAL

Doç. Dr. Barış DOSTER, Marmara Üniversitesi, İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Suriye Sorununda Türkiye – İran Rekabeti ve ABD'nin Konumu

Arş. Gör. Düzgün ARSLANTAŞ, Bilgi Üniversitesi, İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Arş. Gör. Şenol ARSLANTAŞ, İstanbul Üniversitesi, İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Mısır'da Siyasal İslam'ın Çöküşü: Müslüman Kardeşler Örneği

Arş. Gör. Özge Gökçen TERZİ, Uludağ Üniversitesi, İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Konstrüktivizm Bağlamında Mısır'da Müslüman Kardeşler ve Rejimle İlişkiler

SEMİNER SALONU-2 (3. GÜN-SAAT: 13:30-15:00)

ORMER PANELİ: Ortadoğu'da Toplum, Siyaset ve Dış Politika

PANEL BAŞKANI: Prof. Dr. Kemal İNAT

Ömer Behram ÖZDEMİR, Sakarya Üniversitesi, Ortadoğu Arştırmaları Merkezi, Ulus. İliş. Böl.

Ortadoğu'da Mezhep Çatışması: Suriye Örneği

İsmail AKDOĞAN, Sakarya Üniversitesi, Ortadoğu Arştırmaları Merkezi, Ulus. İliş. Böl.

Arap Baharı Sürecinde Suudi Arabistan-İran Rekabeti

Recep Tayyip GÜRLER, Sakarya Üniversitesi, Ortadoğu Arştırmaları Merkezi, Ulus. İliş. Böl.

ABD İşgali Sonrası Irak'ta Şii Siyaseti

Abdüssamet PULAT, Sakarya Üniversitesi, Ortadoğu Arştırmaları Merkezi, Ulus. İliş. Böl.

AK Parti Dönemi Türkiye-İran İlişkilerinin Ekonomik Boyutu

KAHVE ARASI: 15:00-15:30

DEĞERLENDİRME OTURUMU: 15:30-17:00

ÖZETLER

ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ
METE CENGİZ KÜLTÜR MERKEZİ
BURSA/TÜRKİYE

KONFERANS PROGRAMI

25 KASIM 2014

SALI

SAAT: 09: 00-09: 15

Kayıt

KONGRE SALONU

SAAT: 09: 00 -10:00

Açılış & Protokol

10:00- 10:30

Kahve Arası

AÇILIŞ OTURUMU-BÜYÜK SALON

SAAT: 10:30-12:00

Açılış Konuşmacısı:

Prof. Dr. Hüseyin BAĞCI (ODTÜ Ulus. İliş. Bölüm Başkanı)

Açılış Konuşmacısı:

Prof. Dr. Mustafa AYDIN (Kadir Has Üniversitesi Rektörü)

ÖĞLE YEMEĞİ: 12:00-13:00

II. OTURUM

BÜYÜK SALON (1. GÜN-SAAT: 13: 30-15: 00)

KADİR HAS PANELİ

PANEL BAŞKANI: Prof.Dr. Mustafa AYDIN

Prof. Dr. Mitat ÇELİKPALA, Kadir Has Üniv., İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Fırsatlar ve Kaçan Fırsatlar: Türkiye'nin Avrasya Politikası

Prof. Dr. Serhat GÜVENÇ, Kadir Has Üniv., İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Tarihsel ve Bölgesel Perspektiften Türk Dış Politikasında Yalnızlık

Doç. Dr. Salih BIÇAKÇI, Kadir Has Üniv., İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Bitmeyen Büyük Oyun Ortadoğu ve Türkiye'nin Dış Politikası

Doç. Dr. Lerna YANIK, Kadir Has Üniv., İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Türkiye-Rusya İlişkilerine Genel Bir Bakış: Dostlar Alışverişte mi?

1914'ten 2014'e Türk Dış Politikasının Sorunları ve İkilemleri

Osmanlı İmparatorluğu'nun 28 Ekim 1914'te Rusya'nın Karadeniz limanlarını bombalayarak I. Dünya Savaşı'na girmesinin üstünden neredeyse bir yüzyıl geçti. Siyasi tarih kaynaklarının kimi bunu imparatorluğun varlığını koruma ihtiyacıyla aldığını kimi de Avrupalı seviyede eğitim almış askerler ve entelektüellerin hayalinin bir parçası olduğunu tartışır. Sonrasında, 1923'te Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulmasından bu yana uluslararası sistemde, organizasyonlarda ve ulus-devletlerin sınırlarında pek çok değişikliğe rağmen var olan coğrafi realite yeni bir gündemi dayatmaktadır. Günümüzde bu durum, Türkiye'nin Suriye, Irak ve Karadeniz'le olan sınırları etrafındaki çatışma bölgeleriyle daha da görünür hale gelmektedir. Sonuç olarak, Türkiye'nin dış ve güvenlik politikası adına, ülkenin karşı karşıya kaldığı çeşitli sorunları çözmek için tutarlı bir plan oluşturma gereksinimi duyulmaktadır. Bu panel, Türkiye'nin dış politika oluşturma sürecinde yaşadığı tarihsel ikilemlerin bir kısmını aydınlatmak ve güncel gelişmeleri tartışmak için aşağıdaki değerli konuşmacıları bir araya getirmektedir:

KÜÇÜK SALON (1. GÜN-SAAT: 13: 30-15: 00)

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Ramazan GÖZEN

Assist. Prof. Zeynep Şahin MENCÜTEK, Gediz Üniv. İİBF, Ulus. İliş. Böl.

A Comparative Study of State Responses to the Syrian Refugee 'Problem' in Jordan, Turkey and Lebanon

Arş. Gör. Düzgün ARSLANTAŞ, Bilgi Üniv., İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Arş. Gör. Şenol ARSLANTAŞ, İstanbul Üniv., SBF, Siya. Bil. ve Ulus. İliş. Böl.

Key to Assad's Survival in Syria: the International Context of the Syrian Crisis

Assoc. Prof. Madhu SHARMA, GGDSD College, India

Conflicting Human Rights in 'Globalized' Afghanistan

Dr. Dinoj KUPADHYAY, Indian Council of World Affairs

Dr. Athar ZAFAR, Indian Council of World Affairs

Afghanistan Under Transition: India's Multilateral Engagement and Prospective Policy

ÖZETLER

A Comparative Study of State Responses to the Syrian Refugee ‘Problem’ in Jordan, Turkey and Lebanon

Assistant Prof. Zeynep Şahin MENCÜTEK

One of the most dramatic consequence of the political crisis in Syria is refugees fleeing from the country and internally displaced people within Syria. This human crisis has the devastating impact on neighboring countries particularly on Turkey, Jordan, and Lebanon. This article aims to explore the main characteristics of Syrian refugee influx, the assistance structure, and driving forces in shaping policies in a comparative perspective

The number of Syrian refugees in the neighboring countries including Turkey, Jordan, Lebanon, Iraq has significantly gone up since the beginning of the crisis in March 2011. Neighboring countries adopted open door policy to Syrian refugees in the beginning of the crisis. However, as the crisis became quite complex and the numbers increase, both states and the public of countries seem reluctant to have more refugees due to the number of factors. Jordan, being a tiny country experiencing political and economic hardship, concerns about the financial burden of refugees. Lebanon, which resists to the establishment of refugee camps, does not want to hamper its relationship with the Assad government that may increase vulnerability of Lebanon. Similarly, Iraq has been hesitant to have Syrian refugees due to its complex sectarian and ethnic situation. They have also worried about the insecurity that might be caused by refugees and camps. Thus, refugees in camps have given limited freedom of movement. Due to the ongoing economic problems and unemployment in these countries, refugees are seen as a serious economic burden and a challenge by native workers. None of the three countries are the signatory of 1954 Refugees and Statelessness Conventions and its Additional Protocol in 1967. So, they are not really part of the international refugee regime. Still, with the request of these countries, the UNHCR, along with governmental agencies, national and international NGOs provide variety of services and programmes to assist both live in refugee camps and those settle down in urban areas like in Lebanon and Turkey.

In this context, this article seeks to answer following questions: What kinds of measures are taken by three neighboring countries (Turkey, Jordan, Lebanon) in coping with Syrian refugees? How the policies of these countries toward the same refugee flow differ from each other? Which sets of factors determine the individual state responses? Possible factors range from the size of the influx, state's relations to the Syria in pre-conflict time, state's capacity to handle refugees, existing legal and institutional mechanisms, ethnic and religious ties with Syrians, the relationship with the UNHCR, the

history of refugees hosting. What are the possible outcomes of the crisis on the society, politics, security of as well as the refugee regimes of these countries. The broader question is whether there is a necessity/possibility/willingness/capability for establishing regional refugee regime in the newly forming Middle East since the region hosts populous and long term refugees and internally displaced people including Palestinians, Iraqis, and Syrians and they became significant fabric of social life, even social problems.

The data will be drawn from agencies intervening the refugee assistance, (reviewing their reports, web sites and conduct interviews); government and NGO reports on the situation of Syrian refugees; speeches of statesmen addressing refugees or refugee issues; news related to the relations with the international organizations, actors, their visits, their statements about the country's response; news/important incidences about the security problems emerged about Syrian refugee; news about how refugees consider the country's policies like revolts in camps, or returns, interviews given to international or national media by Syrians.

A Key to Assad's Survival in Syria: the International Context of the Syrian Crisis

Arş. Gör. Düzgün ARSLANTAŞ

Arş. Gör. Şenol ARSLANTAŞ

With the self-immolation of Mohammad Bouzazi in Tunisia in December 2010, the political conjuncture of the Middle East has changed dramatically. Due to mass protests in Tunisia, Egypt and Libya, the presidents or 'the modern Sultans' of the Middle Eastern countries could not keep their positions, losing their sacred seats in the end. However, during the so-called "Arab Spring," not all the mass protests in the Middle East led to regime-change in the targeted state. While the protests in Bahrain were brutally ended with the support coming from Saudi Arabia, the protests in Syria turned into a civil war, causing likely more than 190.000 deaths from the beginning of the Syrian revolt in March 2011 up until today. In this study, I will attempt to answer the supremely significant question of how Bashar Assad's regime still remains in power after three- and-a-half years of violent civil revolt in Syria with regard to the international context of the Syrian revolt. In this respect, I will display the main reasons the international actors have taken various sides on the conflict in Syria. In this work, first, the views of the most important elements of the anti-Assad camp in the international arena, namely the United States of America, the European Union, the Arab Union, Turkey and radical Islamist organizations will be covered. Second, the main motivations of supporters of the Assad regime, namely Russia, China, Iran and Hezbollah will be analyzed. In the final analysis, it is argued

that the polarization inflicted by the confrontational reaction instead of any attempt at accord through accommodation of the international actors is the main reason for the deepening crisis in Syria.

Conflicting Human Rights in ‘Globalized’ Afghanistan

Assoc. Prof. Madhu SHARMA

Public perceptions of national conditions come to stay as areas of great interest to individuals and institutions in contemporary times. In the domain of international relations, with policies and pacts drafted towards peace-building, human security needs are often left in the margins. The paper explores how, in case of Afghanistan, human rights and security has almost been pushed into oblivion amidst violence, at times in the name of “global war on terror” or “liberating the country” and at others, to uphold the indigenous, ethnic identity. It becomes essential to shift the traditional notion of state-oriented security to a platform that encompasses protection and empowerment of common citizens. And, this would not be possible without placing the conflict in socio-cultural context rather than looking at it merely as a political issue. A peaceful and prosperous future of a nation depends on meeting human security needs of its people. The paper uses the concept of human security to analyse the current situation in Afghanistan as it examines both security and development phenomenon. Using a survey carried out by the Asia Foundation, through testimonies of youth from the region and reading of selected narratives, the paper seeks to explore common perceptions of violence in Afghanistan and how it compromises the normal existence of ordinary people. In Afghanistan, how do people define “collateral damage”, perceive global aid and anticipate a secured future? The paper attempts to find answers to these questions in the background of globalization and the changing geopolitical scene in Central Asia.

Afghanistan Under Transition: India’s Multilateral Engagement and Prospective Policy

Dr. Dinoj K. UPADHYAY

Dr. Athar ZAFAR

The political and security transitions in 2014 are crucial for Afghanistan and will have an impact on neighbouring countries. As a major stakeholder in security in South Asia, India’s role in political, security and economic areas in Afghanistan is critical for the war-torn country's stability and peace. As the largest regional donor, India has provided development assistance for reconstruction and development process in Afghanistan. It has also been assisting state-building as well as political process to establishing an effective system of governance, which adheres principles of democracy and rule and law. India’s continued engagement with Afghanistan depends on how the transition and the process of reconciliation unfold in the country. Though security and strategic thinking continue to dominate the

discourse on Afghanistan, recent discovery of natural deposits in the country and its potential to emerge as a hub for regional trade in goods and energy have opened new vistas for cooperation among the regional countries, particularly from South Asia and Central Asia. In this backdrop, the paper intends to analyze the transition in Afghanistan. It will discuss India's policy towards Afghanistan and examine its multilateral economic engagement with Central Asian countries, particularly energy linkages.

SEMİNER SALONU-1 (1. GÜN-SAAT: 13: 30-15: 00)

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Göksel İŞYAR

Zeeshan Munir, Jawaharlal Nehru University

Russian Geopolitical Concerns and Ukrainian Crisis

Res. Nina BELYAKOVA, Ministry of Foreign Affairs, Russia

Firdavs ASANOV, Ministry of Foreign Affairs, Russia

Cooperation between Russia and Turkey in the Black Sea Region

Assist. Prof. Sanjiv RANJAN, Jawaharlal Nehru University

India on the Bipolar Continuum of Ukraine Crisis

ÖZETLER

Russian Geopolitical Concerns and Ukrainian Crisis

Zeeshan MUNIR

Russian involvement with Ukraine has several historical and cultural dimensions. However, a simple question of association with European Union for Ukraine spiralled into a full blown crisis involving all the major regional powers along with US. The violent protest at Independent Square, exile of President Yankovich to Russia, the annexation of Crimea and separatists allegiance to Russia, success of the separatists in wresting large part of Ukraine from government control and the shooting down of Malaysian airlines had all made the crisis murky. Thus the Ukrainian crisis stretched far beyond anticipation.

Serious allegations have been made from the west particularly from US against Russia for its involvement in the Ukrainian crisis. The US backed sanctions against Russia has so far remained undeterminable in fully challenging Russia. Despite several diplomatic overtures to solve the crisis, the overall picture remains gloomy. Russia has so far avoided direct confrontation with the west and US.

Russia at the same time denies these allegations and maintains that its support in the crisis has mere ideological base. However, a deep analysis of Russian involvement clearly projects the importance of Ukraine for Russia in terms of geopolitics. The loss of Ukraine to European Union will be a major

strategic loss to Russia apart from endangering the large Russian minorities. Thus Russia has so far maintained on and off grip over the crisis without overlooking its geopolitical interests.

The objective of the paper is to first trace the origin of the crisis beside seeking and analyzing the various Geopolitical factors of Russian involvement in the Ukrainian crisis. How Russia is trying to maintain its influence? And, Is the Ukrainian crisis a new cold war?

The research methodology adopted for this paper will depend upon both primary and secondary sources

Cooperation between Russia and Turkey in the Black Sea region

Res. Nina BELYAKOVA

Firdavs ASANOV

21st century has brought the Black Sea region to the center of geopolitics. The changings that are happening in the Black Sea basin affect the whole World Order and set new goals to the Foreign Policy of many countries.

Many years ago the Black Sea region was the edge of West-East confrontation during the Cold War period. Nowadays not only littoral states but other actors of international relations are interested in spreading their influence on the regional structure.

In this case we state that the Republic of Turkey and the Russian Federation are to play the main goal in the Black Sea. Their intensive political dialog accompanied by high level of turnover and collaboration in energy sector should serve as a model for further constructive cooperation in the region and could trigger an intensification within the BSEC.

As a positive example of Russian-Turkish cooperation could be the issue of respecting Crimean Minorities Rights in the new Autonomous Republic of Crimea. After the referendum that took part on March 16, 2014 the Prime Minister R. T. Erdogan expressed the demand to the Russian side to protect safety for Crimean Tatars. And only after the signing by the Russian President V. Putin of the decree of rehabilitation of Crimean Tatars, they could celebrate «Uraza Bayram» (Şeker Bayram) that was not possible during the Ukrainian history.

India on the Bipolar Continuum of Ukraine Crisis

Assist. Prof. Sanjiv RANJAN

India's geopolitics and its divergent foreign policy with regards to falling in the line between the two super-powers can't be overruled. Ukraine has acquired pivotal position in the interplay between

the east & west as exemplified during Orange revolution (2004), presidential elections or the Euromaidan protest (2014).

The main assumption rest on India`s reluctance to be on the other side of the line against Russia given the strategic importance of Russia and to counter U.S hegemony. India cannot afford to lose its long term ally with a repository of energy & defence technologies. Not only India abstain in UN voting on Crimean crisis but also rejected Russia ejection from G20. But India`s relation with U.S is also substantial where US is the third largest trading partner. So escalation of Ukraine crisis could weaken rupee with increase in oil, dollar and gold prices.

This paper will aptly research the paradigm of Ukraine crisis through India`s perspective. Will India try to get hold of Russian energy giants through the policy of poly-centric foreign policy? Is India going to pursue NAM 2.0 version? Was this crisis a positive sum game for India in terms of energy security or a quest for balance of power?

The research methodology will include two set of variables i.e causal variables which explain India`s reluctance including energy security, historical factors & defence deals and the independent variables like west and Russia`s reactions on Ukraine crisis. It will also apply existing theory of realist perspective for the balance of power. The data would comprise of primary and secondary sources respectively.

In a nut shell, India being close ally of Russia is stucked into the quagmire. India in a balancing act is reluctant to go against Russia given the past evidence of Russian vote for Sikkim unification or UN membership.

BÜYÜK SALON (1. GÜN-SAAT: 15: 30-17: 00)

STRATEJİK DÜŞÜNCE ENSTİTÜSÜ (SDE) PANELİ

Oynak Coğrafya Ortadoğu'da Siyaset

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Birol AKGÜN

Uluslararası Sistemin Dönüşüm Krizleri ve Ortadoğu

Doç. Dr. Mehmet ŞAHİN, Gazi Üniv., İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Ortadoğu Krizi ve Devlet Dışı Aktörler

Doç. Dr. Ahmet UYSAL, Eskişehir Osmangazi Üniv., İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Kuzey Afrika: Qua Vadis?

Dr. Murat YILMAZ, SDE

Ulus İnşa Süreci ve Türkiye'nin Ortadoğu'dan Kopuşu

IV. OTURUM

KÜÇÜK SALON (1. GÜN-SAAT: 15: 30-17: 00)

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Hüseyin BAĞCI

Doç. Dr. Bezen Balamir COŞKUN, Zirve Üniv., İİBF, Ulus. İliş. Böl.

What Brings us Together is What Pulls us Apart: Cosmopolitanism, Norm Entrepreneurship and Critical Geography in Euro-Mediterranean Relations

Dr. Plamen RALCHEV, University of National and World Economy.

International Communications: The Geopolitics of No Limits

Assoc. Prof. Charalambos TSARDANIDIS, The Aegean Univ.

Geopolitical Visions and the Process of Europeanization : The Case of Greek Foreign Policy after the Economic Crisis

Assist. Prof. Dr. Christian LEKON, European University of Lefke

The Geopolitics of Islamic Anti-Imperialism: A Comparison of Jamal Ad- Din Afghani and Usama Bin Ladin

Dr. Idris BWANU, Council Morocco Foreign Affairs

Morocco between Historical Radiation and Regional Dimension

ÖZETLER

What Brings us Together is What Pulls us Apart: Cosmopolitanism, Norm Entrepreneurship and Critical Geography in Euro-Mediterranean Relations

Assoc. Prof. Bezen Balamir Coşkun

This paper assesses the EU's value-based approach towards its Mediterranean Arab neighbours as a reflection of the EU's power projections in its neighbourhood. The uprisings in the Arab Mediterranean also show that Arabs have taken the lead of their own fate, thus they will decide what kind of order they would like to establish. The uprisings clearly emphasised that the imposition of European (or Western) values is not acceptable for Arabs, the values inherited in

Islam and Arab societies will shape the political order in the region. Hence, this study discusses the EU as a cosmopolitan entity by positioning itself as a civilising agent vis-à-vis the others who do not inherently possess Europe's values and norms.

The study examines the EU's perception of Mediterranean space as a neighbourhood which needs to be civilized. Thus, the chapter discusses how do the dynamics of power, privilege, control, inequality, as well as cooperation and social transformation, have organized and shaped the EU's approach towards its Mediterranean neighbourhood. The article argues that the cosmopolitan character of the EU is the main motivator of the EU's dealings with its Mediterranean neighbours. Critical geography combines the geographic knowledge that determines the concept of neighbourhood with the analysis of power dynamics in the production of spatial knowledge and the practices. Critical geography is taken as the framework of analysis for the argument that it is the cosmopolitan character of the EU which leads the EU projecting normative power over its Mediterranean Arab neighbours, 1 embodied in norm entrepreneurship. Within this context the article goes back to reformation and renaissance periods, which are considered as the formative events for the European ideational schemes, to explore the origins of the European norms and values. It is argued that as a result of the strong roots of European civilisation and its colonial past, the European norms and values has been widely accepted as universal codes and standards. Hence, this strong civilisational background motivates the EU positioning itself as a norm entrepreneur. In short, the article explores cosmopolitan enterprises of the EU towards its Mediterranean neighbours and interrogates sociocultural linkages between the conceptions of the spatialities of modernity and civilization.

International Communications: The Geopolitics of No Limits

Assoc. Prof. Plamen Ralchev

Influenced by Prof. Dominique Moisi's book *Geopolitics of Emotions*, this paper contemplates how the rapid development of global communications and international social media and networks have challenged the way how we think about geopolitics, and how geopolitics have altered in time and space. The paper dwells on alternative, virtual geopolitics and the way they affect human life, community relations as well as states' behaviour. The author seeks conjunctures of moral and rational lines of arguments, employing a wide range of concepts, such as relative and universal values, discourses and narratives in the construction of identities, rational and emotional dimensions of physical world order. The paper argues that cosmopolitan communications have transformed conventional geopolitics into an augmented reality where integrity, authority and power become subjects of instantaneous zooming between individual and universal level.

Geopolitical Visions and the Process of Europeanization : The Case of Greek Foreign Policy after the Economic Crisis

Assoc. Prof. Charalambos Tsardanidis

Geopolitical codes are linked with geopolitical visions. The latter term is more general and includes, in Gertjan Dijkink's words, any idea concerning the relation between one's own and other places, involving feelings of (in)security or (dis)advantage (and/or) invoking ideas about a mission or foreign policy advantage. Geopolitical visions do not remain constant and stable but change. And change can be so radical that within a rather limited period of time, a vision can be completely replaced by another. Greece is a particularly interesting and controversial case for the discussion of foreign policy Europeanization and examining the Europeanization narrative as a geopolitical vision. The main question of the paper is to what extent the economic crisis has further delegitimized, disdained and undermined any progress achieved so far on the establishment of the Europeanization geopolitical vision as a reliable new discourse. Did the economic crisis had changed the europeanisation process? The paper finds out that due to economic crisis the (downloading) process of Europeanization asking for ruthless austerity measures along with harsh structural reforms in Greece's institutions has been perceived as an "imposed Europeanization". Even if, since 1996, Greece has tried to promote its foreign policy issues through the EU framework, it does not necessarily and automatically mean that it has Europeanized them. Furthermore Greek foreign policy continues to address the same old 'narrow' national interests (known in Greece as the *ethnika themata* or national issues. Far from being a completed process, the Europeanisation of Greek foreign policy is a rather superficial development which has only so far, and only partly, affected the elites in Greece as well the Greek public opinion and therefore could not be considered as a lasting geopolitical vision.

The Geopolitics of Islamic Anti- Imperialism: A Comparison of Jamal Ad- Din Al-Afghani and Usama Bin Ladin

Assist. Prof. Christian LEKON

This proposed paper will provide a diachronic comparison, based upon secondary literature, of two prominent Islamic activists, i.e. Jamal ad-Din al-Afghani (1839-1897) and Usama Bin Ladin (1957-2011). The similarities and differences between these two activists throw some light upon the continuities and discontinuities of globalization in the second half of the 19th century and, respectively, the late 20th and early 21st centuries.

As for similarities, both al-Afghani and Bin Ladin confronted the major superpowers of their times (the British and Russian Empires; the USA and the Soviet Union) as well as those Middle Eastern regimes collaborating with these powers (al-Afghani: the Egyptian and Persian rulers; Bin Ladin: the Afghan communists and the Sa'udi dynasty). Both were globally active. Both made extensive use of modern communication technologies (printed journals; satellite TV and internet) to spread their message. Finally, both started their career as activists in Afghanistan.

In terms of differences, al-Afghani was a propagandist who tried to win over governments while Bin Ladin focussed on terrorist acts and headed a non-governmental, transnational organization (i.e. al-Qa'ida). Furthermore, al-Afghani was an innovative thinker who had an instrumental view of Islam as fostering progress. In contrast, Bin Ladin was intellectually shallow and had a backward-looking ideology. Finally, al-Afghani owed much of his influence to his status as descendant of the Prophet and legal scholar. In the case of Bin Ladin, the son of a self-made billionaire with a humble background, it was class rather than status that was the key to prominence.

Loosely drawing upon Giddens's writings on globalization, the paper concludes that the differences between the two activists reflect the spread of capitalism, of transnational actors and of the dialectics of de-traditionalization and fundamentalism that characterize contemporary globalization compared to the earlier phase.

V. OTURUM

SEMNİER 1 SALONU (1. GÜN-SAAT: 15: 30-17: 00)

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Hayati AKTAŞ

Dağlık Karabağ Sorunun Uluslararası Boyutu

İlham HESENOV, Azerbaycan Parleментосу

Karabağ Sorunu Çözülebilir mi?

Ruslan ISMAYILOV, Azerbaycan Parleментосу

Küresel Mücadele Kafkasya: 23 Yıl Önce ve Günümüzde

Yrd. Doç. Dr. Reha YILMAZ, Çankırı Karatekin Üniv., İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Dağlık Karabağ Çatışmasında Çözüm Arayışları: Güvensizlik Eşiğinin Kırılması Çalışmaları

Doç. Dr. Cavid QASIMOV, Azerbaycan Milli Bilimler Akademisi Şarkiyat Enstitüsü

Türkiye-Azerbaycan Petrol-Doğalgaz Boru Hat projelerinin Kafkasların Jeopolitiği ve Enerji Güvenliği Bakımından Önemi

AKŞAM YEMEĞİ: 18:30- 20:00

ÖZETLER

Karabağ Sorunu Çözülebilir mi?

İlham HESENOV

Bu çalışmada Soğuk Savaş sonrasında dünya gündemini en çok meşgul eden sorunlardan birisi olan, kısaca ve yaygın ismiyle “Karabağ sorunu” olarak ifade edilen Azerbaycan topraklarının Ermenistan tarafından işgali sorununun çözüme kavuşturulma ihtimali değerlendirilmektedir. Bu konuda belirli bir görüş ortaya konabilmesi için Kafkasya’nın küresel güç mücadelesi yapan devletler için taşıdığı stratejik önem, Karabağ sorununun bölgesel ve bir ölçüde de küresel rekabet ve zaman zaman da işbirliği açısından oynadığı rol dikkate alınmalıdır.

Diğer bir boyut ise Karabağ sorununun niteliği ile ilgilidir. Karabağ sorunu denince akla çok şey gelebilir: Kafkasya’daki büyük oyunun yansımaları, ayrılıkçılık, emperyalizmin kullandığı araçlardan birisi, soykırım ve katliamları da içeren etnik aşırıcılık ve yayılmacılık çabaları ve s. Karabağ sorunu mevcut şekliyle 20. yüzyılın sonlarının “ürünü” olmakla beraber kökleri 19. yüzyıl sonlarına ve 20. yüzyıl başlarına gitmektedir.

Özellikle Azerbaycan ve Ermenistan liderlerinin yoğunlaşan ikili görüşmeleri, uluslararası kuruluşların ve büyük güçlerin en üst düzey yetkililerinin girişimleri ve açıklamaları, Batılı ülkeler-Türkiye-Ermenistan, Rusya-Azerbaycan-Ermenistan ve Rusya-Batılı ülkeler çerçevesinde konuya ilişkin gelişmeler, özellikle Türkiye’nin genel olarak Kafkasya’ya ve özel olarak da Ermenistan ile ilişkilerine yönelik attığı adımların Karabağ sorunun çözümü sürecine ciddi katkılar yapacağına ilişkin iddialar ve Rusya’nın arabuluculuğuyla Azerbaycan ve Ermenistan liderlerinin imzaladıkları ortak bildiriler, zaman zaman “Karabağ sorunun çözümünün çok yakında olduğu” görüşünün sıkça dile getirilmesine neden olmuştur. Fakat çoğu araştırmacı tarafından “sorunun kaynağı” olarak nitelendirilen Rusya’nın artan rolü, görüşmelerdeki yoğunluğa rağmen sonuçsuzluğun daha ön planda olması ve Azerbaycan-Ermenistan cephe hattında bazen küçük çaplı, bazen de “savaş başlıyor mu” sorusunu sordurtan çatışmaların yaşanması olumsuz göstergeler olarak dikkat çekmektedir.

Bu çalışmada Karabağ sorununun çözüm ihtimali yukarıda ifade edilenler çerçevesinde değerlendirilecektir.

Küresel Mücadelede Kafkasya: 23 yıl önce ve günümüzde

Ruslan ISMAYILOV

Bu çalışmada Soğuk Savaşın sona ermesinin ve SSCB'nin dağılmasının ardından bağımsızlıklarına kavuşan üç cumhuriyetin Azerbaycan, Ermenistan ve Gürcistan'ın yer aldığı Güney Kafkasya'nın küresel mücadeledeki yeri değerlendirilecektir.

Bakü, Erivan ve Tiflis merkezli devletler tarihin hiçbir aşamasında küresel mücadelenin önemli oyuncuları olamamıştır. Çağdaş uluslararası ilişkiler sisteminin şekillendiği süreçlerde (özellikle 1. ve 2. Dünya Savaşlarından sonraki süreçlerde) ise bir yandan Rusya'nın "aşırı emperyal arzuları", diğer yandan da bölgesel ve küresel ortamın bu "arzuları" önleyecek güçte olmaması Güney Kafkasya cumhuriyetlerinin hatta bağımsız devlet olarak varlıklarını sürdürmelerine bile izin vermemiştir. Böylece Azerbaycan, Ermenistan ve Gürcistan modern uluslararası ilişkiler sisteminde sadece SSCB'nin dağılması ile kendi yerlerini alabilmiştir.

Diğer yandan Soğuk savaş'ın sona ermesi ile Güney Kafkasya bir anda bölgesel ve küresel mücadelenin temel sahalarından birisi haline gelmiştir. Jeopolitik konumu, sahip olduğu doğal kaynaklar ve diğer etkenler dolayısıyla Kafkasya büyük oyuncuların öncelikli hedefleri arasında yer almıştır. Bu aşamada bağımsızlığın aslında ne olduğunu tam olarak anlamaya olanak bulamadan onu korumaya da çalışan genç devletler, aynı zamanda iç siyasi ve askeri süreçlerle ve ondan da önemlisi (Azerbaycan ve Gürcistan örneğinde) toprak bütünlüğü sorunu ile karşı karşıya kalmışlardır.

Güney Kafkasya açısından yeni dönemde üç önemli aşama yaşanmıştır. Bunlardan birincisi Soğuk savaşın sona ermesi, ikincisi 11 Eylül 2001 olayları, üçüncüsü ise Ağustos 2008 olaylarıdır. Belki de sonuncunun devamı niteliğindeki Ukrayna-Kırım olayları ve Rusya'nın eski SSCB'yi canlandırma niyetine ilişkin iddialar da Kafkasya açısından büyük önem taşımaktadır.

Bu çalışmada yukarıda ifade edilen hususlar çerçevesinde Kafkasya'nın Soğuk Savaş'ın hemen akabinde küresel mücadeledeki yeri, geçen süre boyunca bu yere ilişkin hangi değişikliklerin yaşandığı ve günümüzdeki durum değerlendirilecektir.

Dağlık Karabağ Çatışmasında Çözüm Arayışları: Güvensizlik Eşiğinin Kırılması Çalışmaları

Yrd. Doç. Dr. Reha YILMAZ

Dağlık Karabağ çatışması sadece Azerbaycan ve Ermenistan'ı değil, özelde tüm Kafkasya genelinde ise bir Dünya sorunu olarak son döneme damgasını vurmuştur. Tarihi arka planında Rusya'nın

bölgeyi yönetebilme adına suni olarak oluşturduğu sorunun çözümü için savaş ve barışçı yollar denenmiş olmasına rağmen, çözüme ulaşılamamış hatta taraftar uzlaşından daha da uzaklaşmıştır. Bugün gelinen noktada gelecek adına olumlu şeyler söylemek pek de mümkün gözükmemektedir. Çünkü soruna ilişkin tarafların ezberi değişmeden devam etmekte, uluslar arası kamuoyunun ilgisizliği problemi daha da içinden çıkılmaz hale getirmektedir. Bu durum doğrudan tarafları olduğu kadar hiç şüphesiz Türkiye'ye de büyük zararlar vermekte, ekonomik ve siyasi problemlerle karşı karşıya koymaktadır. Son dönemde yaşanan sınır kapısının açılması, protokol sorunu, buna bağlı olarak Azerbaycanla yaşanan enerji ve siyasi sorunlar bunun en iyi göstergesi olmuştur.

Bugün, Uluslar arası kamuoyu problemin çözüme kavuşturulması için gereken baskıyı kurmadığı gibi siyasi inisiyatif de üstlenmemektedir. Dağlık Karabağ yavaş yavaş bir devlet gibi şekillendirilerek, ayrılık noktasına getirilmiştir. Ermeniler, global güçlerin bölgesel menfaatleriyle özdeşleştirdiği hileli bir oyun sahnelenmektedir. Rusya'nın Kafkasya politikaları doğrultusunda soruna doğrudan müdahalesi, Ermeni Diasporasının Sözde Ermeni soykırımının 100 yılında Karabağ konusunda etkin bir politika yürütüleceği düşünüldüğünde, sorunun daha da vahim bir seviyeye geleceği öngörülebilir. Bu noktada sorunun Azerbaycan tarafı için kötü şekilde sonuçlanmam ne yapılmalıdır?

Bunun için klasikleşmiş ve ezber haline gelmiş varyant ve metotlardan uzaklaşılması gerekir. Bu nedenle savaş ve politik içerikli görüşmelerle barışı arama yollarından bir süreliğine ayrılarak üçüncü bir yol aranması zorunludur. Üçüncü bir yol arayışı konusunda farklı varyantlar ileri sürülse de nihai çözüm için her iki tarafın göreceli de olsa memnuniyeti, kabul edeceği bir uzlaş zorunlu gözükmemektedir. Her şeyden önemlisi tarafların bir araya gelebilmeleri için tarihi güvensizlik eşliğinin kırılması kaçınılmazdır. Tarafların kendi tezlerinde direnmeleri, iç siyasette Karabağ sorununun sürekli gündem maddesi yapılışı tarafları birbirinden uzaklaştırmıştır. Bu nedenle barışçı ve kalıcı bir çözüm için öncelikle tarafların birbiriyle yakın ilişki içine girmeleri ve bir araya gelip sorunlarını görüşebilir bir yakınlığa ulaşmaları kaçınılmazdır. Bunun sağlanabilmesi için BM inisiyatifinde Dağlık Karabağ etrafındaki topraklarda serbest ekonomik bölgeler oluşturulması ve tarafların bu bölgelerde sosyal, ekonomik ve kültürel etkinliklerle tarafların birbirine göreceli de olsa karşılıklı güven kazanmaları sağlanmalıdır. Bu güven sağlanabilirse barışçı görüşmelerin daha sağlıklı yürütülmesi, iç siyasete kurban edilmemesi sağlanabilecektir. En azından olası bir barış düşüncesi karşılıklı olarak oluşabilecektir.

Türkiye-Azerbaycan Petrol-Doğalgaz Boru Hat projelerinin Kafkasların Jeopolitiği ve Enerji Güvenliği bakımından önemi

Cavid QASIMOV

Azerbaycan ve Türkiye'nin enerji ekonomisindeki işbirliğinin dünya ve bölge enerji stratejilerinin belirlenmesindeki, rolü büyüktür. Dünya enerji kaynaklarının kullanımı geleceğe yönelik öngörüler, petrol ve doğalgaz kaynaklarının tüketim hızının orta vadede hiç bir düşüş sergilemeden yaklaşık 20-25 yıl boyunca devam edeceği şeklindedir. Bu durumda petrol ve doğalgazın, talebi giderek

artacaktır. Bu kaynakların sahibi ülkelerin dışında, onların tanınması için ekonomik bakımdan en uygun ülkelerin de bu bağlamda önemi artmaktadır. Türkiye-Azerbaycan işbirliği bu ülkelerden birinin hem bahsi geçen enerji kaynaklarının üreticisi olması, diğer yandan da jeopolitik bakımdan önemli transit ülkesi konumunda bulunması, diğerinin ise Avrupa ve Asya'nın hem coğrafi, hem jeopolitik bakımdan önemli ülkesi konumunda olması itibarıyla fevkalade önem taşımaktadır. Sempozyumu sunmağı düşündüğümüz bildiride Türkiye-Azerbaycan Petrol-Doğalgaz Boru Hat projelerinin Kafkasların *Jeopolitiği ve Enerji Güvenliği bakımından önemi* ile ilgili bilgi vermeyi amaçlıyoruz.

Abstract

This work investigates the role of Turkey-Azerbaijan cooperation in determination of the world and regional energy policy. In this respect the use of the world oil and natural gas resources in the near past and its forecasting for 20-25 years in the future shows the regular increase in the rate of change of the oil and natural gas consumption. Thus, it will be realised the intense transportation of the oil and gas resources from producing countries to the consumers in the Europe and in the world. The role of the transit countries as well the role of the oil and gas producing countries takes therefore great importance in determination of the regional energy policy. Turkey-Azerbaijan energy-economy cooperation realises transportation of Azerbaijan oil and gas resources to the Turkey and to the EU countries and intends to participate for transportation of the Central Asia gas resources through Caspian Sea.

VI. OTURUM

SEMİNER SALONU-2 (1. GÜN-SAAT: 13: 30-15: 00)

OTURUM BAŞKANI: Yrd. Doç. Dr. Sezgin KAYA

Surender SINGH, Jawaharlal Nehru Univ.

Transnational Organized Crime and Drug Trafficking

H. Hossein Laghab, Agricultural Research, Education and Extension Organization

The Arms Trade as Organized Crimes in Civil War and Conflicts

Amrita Purkayasta, Jawaharlal Nehru Univ.

Issue of the Child Soldiers: Case Study of Afghanistan

KAHVE ARASI: 15:00- 15:30

ÖZETLER

Transnational Organised Crime and drug Trafficking

Surender SINGH

It aims at exploring the ideas regarding the globalization of drug consumption and its impact on society as an organized crime. The proposition, here, tries to say that the globalization of drug consumption has led towards the increasing rate of social crimes. UN, OAS, US prohibitionist strategy dominated international discourse on drug control and prevented individual countries from experimenting with alternative approaches. The ten year UN drug policy review of international drug control policies 1998-2008 concluded that the current prohibitionist UN policies in place were the best and only real strategic option moving forward and generated no significant alternatives in international drug control policy, despite growing doubts and questioning some member states and many independent analysts. First section entirely deals with the description part of this drug consumption at the global level and its impact on that particular society which is caught under consumption heavily. Drug consumption has become a common phenomenon in various societies of the world and as a result it has increased the crime ratio in these societies. Second section throws light on the failure of regulatory bodies in international politics for controlling the drug consumption. It deals with the inconsistency in the legislation at the world level. It brings the question in failure of producing general consensus among different countries of the world. In concluding remarks, it argues for the new prospectus at the world level in this new kind of regime for alternative legislation.

KEY WORDS:

Transnational Organized Crime, Drug Trafficking, International Political economy, UN Drug Policy, International discourse

The arms trade as Organized Crimes in civil war and conflicts

H. Hossein LAGHAB

The Arms Trade Treaty (ATT), already has almost 120 signatories, including the US and other major arms producers and exporters. After years of complex negotiations, in April 2013, the United Nations General Assembly voted overwhelmingly to adopt the treaty, which is the first legally binding step towards comprehensively regulating the trade of everything from small to large conventional weapons that are responsible for most of the killings and violence during conflict around the world. But the USA, France, England, Russia, Israel to take an important role for the Arms Trade in the world for development sources of come in all crises like the Syrian civil war and Middle East and irresponsible transfers of weapons to the Siria and Iraq. Arms sales to Terrorists and Opponents Legitimate Government. The arms trade and irresponsible transfers of weapons to Terrorists and Opponents Legitimate Government Can be called as Organized Crimes in The Arms Trade Treaty.

Issue of the Child Soldiers: Case Study of Afghanistan

Amrita PURKAYASTA

Children has been used in armed conflicts throughout history in many cultures. Extreme situations often force them into it while others are brainwashed or trafficked in it. There are still others who are made to participate in it just because they are born in a crisis situation. One of the main reasons for having child soldiers is because they build up a great resource for the extremists as they are much easy to handle than an adult who cannot be brainwashed. Most of these children volunteer themselves because of the societal pressure and believes that volunteering will help their family for the basic needs.

Many of the countries mostly in Asia and Africa are reported to have children as soldiers. This paper will examine the plight of such child soldiers in such conflict inflicted zone taking up the case study of Afghanistan.

The current paper is mainly based on qualitative research method. It follows a descriptive analysis using both primary and secondary resources. The secondary resources include books, journals, articles and research papers in this area while the primary resources include internet provided materials. The paper later takes up a case study in reference to Afghanistan. The issue of child soldiers has become a grave concern in the present time. It is in this light that this paper tries to look into the matter in greater detail.

26 KASIM 2014

ÇARŞAMBA

BÜYÜK SALON (2. GÜN-SAAT: 10: 30-12: 00)

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Tayyar ARI

Aybek ISAYEV, Center for International Strategic Studies

The Most Important Geostrategic Interest of the USA in the South Caucasus

Mayya JAFARGULIYEVA, Baku Slavic University, Azerbaijan

Geopolitical Realities in the South Caucasus: A New Vector of Integration Process

Sevda ACHUNDOVA, Baku Slavic University, Azerbaijan

Azerbaijan in the System of Modern International Relations

Seyed Mohammad SEYEDI, MA Geopolitics, Tehran University

Hossein AGHANDE, MA Geopolitics, Tehran University

Hasan GOLI, MA International Relations, Azad University

The Cultural Structures' Impact on the Relationships of Iran and Republic of Azerbaijan in terms of Constructivism Approach

Slimane MELOUKI, Msila University

Algerian Diplomacy or Approach. How Algeria is Positioning Itself toward an Exit Strategy from the Crisis in Mali

ÖZETLER

The Most Important Geostrategic Interest of the USA in the South Caucasus

Aybek ISAYEV

After the collapse of the USSR in 1991, new sovereign states were established at the territory of ex-Soviet Union. The US instantly realized that it should take newly established republics into consideration and form a concrete policy towards them in order not to yield the influence over these states to Russia, a successor of USSR. Consequently, USA together with NATO began to fill in the vacuum which was left after the Soviet Union tumbled down, supporting for the independence of post-soviet states, for their democratization, and integration in Euro-Atlantic structures. A new independent region of South Caucasus was one of the first to attract the attention of the US as it had a strategically critical location among Eastern Europe, Middle East, and Central Asia. Besides, its location by the oil and gas rich Caspian Sea was not the least of the factors. Thus, South Caucasian states – Azerbaijan, Georgia, and Armenia – took one of the basic places in the US interest hierarchy. This work seeks to explore as well explain main interests of the USA in the South Caucasus region and reveal the most important one among them. An extensive literature review was used for exploring the topic.

Keywords: geopolitics, security, interests, energy, South Caucasus.

Geopolitical Realities in the South Caucasus: A New Vector of Integration Process

Mayya JAFARGULIYEVA

The South Caucasus is a geographical area region with favorable geopolitical location which is on the focus of several major powers. This is the region where the tension still exists since the day of gaining independence of states which developed in this challenging environment.

The collapse of the Soviet Union was accompanied by the disintegration processes and the trigger of conflicts. Political climate in the South Caucasus was characterized by political instability due to a number of reasons - Global (plexus of various interests, pressure of the external forces) and Intra (conflicts, separatism, struggle for power).

At the present moment there are a number of elaborate mechanisms and forms of international cooperation implemented in the region both on the bilateral and multilateral levels. The foreign policies of the states are focused on the development of international relations, strategic partnerships and integration. Specific processes of integration could be observed in South Caucasus due to the impact of internal peculiarities of political development and the role of the external factors. The situation in Ukraine raises urgent issues to rethink the place in the political integration "architecture" considering the existing realities. Along with the policies aimed at the Euro-Atlantic integration, the ideas of establishing a sustainable platform of stability and collaboration in the region become more essential. Basis of integration should rely on the long-term dividends and precisely elaborate strategy that will allow to reach concurrency equidistant from the power centers and convergence with them over all possible directions. This requires the development of new strategic approaches to reach solutions for the further cooperation in the region.

Key words: *South Caucasus, geopolitics, integration, strategy*

Azerbaijan in the System of Modern International Relations

Sevda ACHUNDOVA

Azerbaijan has significant geopolitical position on world map. Through the Republic and are cross significant transport and communication paths. The implementation of mutually beneficial, equitable and friendly foreign policy at the regional level with its immediate neighbors, as well as with major world powers is a priority for the Azerbaijani diplomacy.

Azerbaijan adheres to the norms and principles of international law governing relations between states in foreign policy which includes respectful attitude to the sovereign rights of all states, the peaceful solution of all disputes through negotiations, establishing mutually beneficial economic, scientific and cultural cooperation.

After declaration of independence the activities of Azerbaijan in the international sphere was aimed at solving priorities such as strengthening state sovereignty, the territorial integrity and inviolability of borders, to create favorable external conditions for the development of the political, economical, cultural relations. The fundamental principles of the foreign policy of Azerbaijan are based on universally accepted norms of international law.

Azerbaijan plays an important geopolitical and economic role in the system of modern international relations. Azerbaijan plays an important role between the Caucasus and Central Asia, Europe and Asia, Russia and the Middle East. There are important transport and communication corridors - "West-East" and "North-South". "Silk Road" which connected Asian countries to Europe also passes through the territory of Azerbaijan. All of these factors compose interests of both regional and non-regional countries to this territory. As a result, today we could observe balanced policy that will encourage the establishment of friendly, equal and partner relations with foreign countries.

Azerbaijan pays great attention to regional policy and has initiated great energy, transport and communication projects which are realized through the regional cooperation between Azerbaijan, Georgia and Turkey.

Key words: *Azerbaijan, international relations, system, policy*

The Cultural structures' Impact on the Relationships of Iran and Republic of Azerbaijan in terms of Constructivism Approach

**Seyed mohammad Seyedi ASL
Hossein AGHANDE
Hasan GOLİ**

Among the countries and governments after Soviet Union, Republic of Azerbaijan is attended in south Caucasus, and is one of the important neighbors of Iran. The relationship between Iran and this country is important from different points of view, and it was expected that after this country's independence, there were high level of cooperation between these two countries, but in practice, we can see the low level, natural of facing with conflict and confusion relationships.

The constructivism approach which has been one of the international relationships recently, not only is it important from the novice concept that it gives us, but also is it the attempt in the super-theoretical field. The main goal of the present study is to answer to this question that: how was the impact cultural constructs on the coldness relationships of Iran and Republic of Azerbaijan from constructivism point of view?

By using the analyzing –describing method, the research findings show that, the coldness relationships of Iran and Republic of Azerbaijan is affected more by two countries’ cultural constructs from constructivism approach of view, and this constructs acts as the divergent in the bilateral relationships.

Algerian Diplomacy or Approach How Algeria is Positioning Itself toward an Exit Strategy from the Crisis in Mali.

Slimane MELOUKI, PhD

The Algerian authorities desired to be firmly integrated into the new North-South security system. The country found its way to emerge from its diplomatic isolation through a rapprochement with the United States on the security level. The results have undoubtedly been beneficial for Algiers, which has now become a new partner for Washington in the “Global War on Terror” .

The threatening new geopolitical framework at a time when northern Mali is in the mind set of secession and Libya is in an uncertain transition, Algeria appeared unwilling to assume the responsibilities that the hegemonic status of a pivotal nation would demand. Refusing to consider any joint strategy, as seen in its position on the Malian crisis, Algeria has once again preserved its position as a key country in regional security matters.

This paper try to explain or clarify The Algerian diplomacy position or role in the territorial region known as “Sahel” in order to Keep pace and security in the Malian state in terms to preserve the Malian sovereignty and security according the international law principles.

Key words: Algerian Diplomacy, geopolitical framework, territorial region, exit strategy, current changes, maintain position, regional security matters.

KÜÇÜK SALON (2. GÜN-SAAT: 10: 30-12: 00)

UİK PANELİ

1914’ten 2014’e Türk Dış Politikasının Sorunları ve İkilemleri – II

PANEL BAŞKANI: Prof. Dr. Mustafa AYDIN

Askeri Müdahalelerin Türk Medyasında İşlenişi: NATO'nun Libya Müdahalesi

Yrd. Doç. Dr. Işık GÜRLEYEN, İzmir Ekonomi Üniv., İşletme Fak., Siy. Bil. ve Ulus. İliş. Böl.

Yabancı Terörist Savaşçılar ve Türkiye

Doç. Dr. Haldun YALÇINKAYA, TOBB Eko. ve Tek. Üniv., Ulus. İliş. Böl.

Türk-Yunan İlişkilerinde İşbirliği ve Anlaşmazlık Dinamikleri

Doç. Dr. Ali Şevket OVALI, İzmir Ekonomi Üniv., İşletme Fak., Ulus. İliş. ve AB Böl.

SEMİNER SALONU-1 (2. GÜN-SAAT: 10: 30-12: 00)

OTURUM BAŞKANI: Yrd. Doç. Dr. Sezgin KAYA

Doç. Dr. Ragıp Kutay KARACA, Gelişim Üniv. Sos. Bil. Enst. Md.

Özlem COŞAR, & Harp Aka. Stra. Araş. Ens.

Pasifik'in Tehlikeleri Suları: Çin-ABD Mücadelesinin Gölgesinde Güney Çin Denzinde Diplomatik Bir Çözüm Mümkün Mü?

Caner KUR & Mert ÇELİK, Harp Aka. Stra. Araş. Ens. & Harp Aka. Stra. Araş. Ens.

Kuzey Doğu Asya'da Artan Silahlanmanın Bölgesel Güvenliğe Etkisi

Araş. Gör. Mustafa TÜTER, Uludağ Üniv. İİBF. Ulus. İliş. Böl.

Çin Jeopolitik Muhayyilesi

Burak KORKMAZ, SAREN

3D Printer: Atlantik ve Avrasya

ÖZETLER

Pasifik'in Tehlikeleri Suları: Çin-ABD Mücadelesinin Gölgesinde Güney Çin Denzinde Diplomatik Bir Çözüm Mümkün Mü?"

Doç. Dr. Ragıp Kutay KARACA

Özlem COŞAR

Pasifik ve Hint Okyanusu arasında geçişi sağlayan Güney Çin Deniz'i, dünyada en fazla kullanılan ikinci deniz yolu sıfatını da taşımaktadır. 2010 yılında Çinli yetkililer tarafından ilk kez Tayvan, Sincan ve Tibet gibi birincil çıkar bölgesi olarak tanımlanan Akdeniz büyüklüğündeki bölge, dünyanın en

verimli ticari balıkçılık sahalarından biri olmasının yanında, zengin petrol ve doğalgaz kaynaklarına da sahiptir. Güney Çin Denizinde 7,7 milyar varil kanıtlanmış, toplam 28 milyar varil ham petrol rezervi bulunduğu tahmin edilmektedir. Güneydoğu Asya'daki iletişim ağının çok önemli bir kısmının Güney ve Doğu Çin Denizi'nin altından geçtiği de dikkate alındığında, bölgenin ABD, Japonya ve diğer donanma sahibi ülkelerin iletişimi açısından taşıdığı stratejik önem de ortadadır.

Sanayisi için gerekli enerjinin önemli bir kısmını, deniz yoluyla Ortadoğu ve Afrika'dan ithal eden Çin, söz konusu bu petrolün yüzde 77'sini de Güney Çin Denizinde Malakka Boğazı üzerinden taşımaktadır. Dünyadaki ticaret filolarının yaklaşık yarısının, yılda yaklaşık 55 trilyon Dolar değerindeki ticari malı taşıdığı Güney Çin Denizi ve bölgede yer alan adalar, Çin tarafından enerji güvenliğinin bir parçası olarak görülmektedir. Çin'in Doğu ve Güney Çin Denizinde, diğer bölge ülkeleriyle çatışan egemenlik iddiaları bölgeyi, tırmanma potansiyeli yüksek gerilimlerin de merkezine taşımaktadır. Filipinler başta olmak üzere, bölge ülkelerinin birçoğu, anlaşmazlıkların BM Deniz Hukuku çerçevesinde çözümümüzden yana bir tavır sergilerken, bölgenin yaklaşık dörtte üçünün karasularının içinde olduğunu savunan Pekin yönetimi ise, bu iddialarını tarihsel gerekçelere dayandırmaktadır.

Taşıdığı jeopolitik önem nedeniyle bölgedeki gelişmeler, 2011 yılında yüzünü yeniden Asya-Pasifik'e dönme kararı alan ABD tarafından da yakından izlenmektedir. Amerikan yönetimi tarafından, "bölgenin uzun vadeli istikrarını bozduğu " iddia edilen saldırgan Çin politikaları, bölge ülkelerini de Washington yönetimine yaklaştırmakta, söz konusu bu ülkeler Güney Çin Denizindeki sorunların çözümüne, ABD yönetiminin de dahil olmasını istemektedir. Washington bu durumu, bölgedeki etkinliğini artırmada bir koz olarak da kullanmaktadır. Bu çalışmada, Çin ve ABD ekseninde, Güney ve Doğu Çin Denizindeki hâkimiyet mücadelesi ele alınacak ve sorunların diplomatik yolla barışçıl bir çözümünün mümkün olup olmadığı sorusuna yanıt aranacaktır.

Abstract

"Dangerous Waters of The Pacific: Is There A Diplomatic Solution in South China Sea Under The Shadow Of China-USA Conflict?"

South China Sea, which a transition way between the Pasific and the Indian Ocean, is the second busy sea route in the world. It is big as Mediterranean and it has been defined as the primary interest region like Taiwan, Xinjiang and Tibet in 2010 by Chinese authorities. Besides being one of the most rich commercial fishing areas, the region has rich oil and gas rezerves. When it is considered that most of the communication network is under South and East China Sea, the strategic importance of the region for the countries with navy as USA and Japan, can be seen clearly.

China imports industrial energy from Middle East and Africa by sea transport and this oil has been transported through Strait of Malakka in South China Sea. Almost half of the merchant navy, transports goods of 55 trillion US Dollars through South China Sea and the islands in the region and China sees this region as a part of energy security. China's hegemonial claims in East and South China Sea which conflicts with other countries in the region, creates high tension which has a potential to rise. Although Philippines and other countries in the region, stand beside a solution in the terms of UN Naval Law, Beijing government claims most of the region is China's territorial waters based on historical facts.

USA is monitoring the developments in the region regarding to the decision taken in 2011 to turn its interest to Asia-Pacific again. Aggressive politics of China, which is claimed to destabilize the region by The US Government, is helping the countries in the region to move towards the US, who want US Government to involve in the solution process of the conflicts. In that case Washington is using this situation as a leverage. In this study, the hegemony struggle in South and East China Sea within the axis of China and the USA is going to be discussed and tried to find an answer to the question "Is a diplomatic and peaceful solution possible?"

Kuzey Doğu Asya’da Artan Silahlanmanın Bölgesel Güvenliğe Etkisi

Caner Kur

Mert Çelik

Bu çalışma Kuzey Doğu Asya Bölgesinde Çin Halk Cumhuriyeti, Güney Kore, Kuzey Kore ve Japonya arasındaki tarihsel ve jeopolitik sorunların tetiklediği artan silahlanmayı incelemektedir. Sovyetler Birliği’nin dağılmasıyla oluşan jeopolitik değişim ile devletlerarası ilişkilerin aldığı yeni boyut günümüze kadar gelişen ilişkilerin ana çizgilerini belirlemiş bu dönemde Kuzey Kore haricinde diğer üç devlet arasında ilişkiler gelişmiştir. 1992 senesinde Güney Kore ile Çin Halk Cumhuriyeti arasında da resmi olarak karşılıklı tanıma gerçekleşmiştir.

Çin, Güney Kore ve Japonya arasındaki siyasi ilişkilerin düzelmesi ve ekonomik ilişkilerin gelişmesine rağmen ülkelerin iç siyasetinde ve kamuoylarında geçmişten gelen hasmane bakış açısı sürmektedir. Nitekim ülkeler arasındaki toprak ihtilafları, hava ve deniz yetki alanları sorunları hükümetler arası ilişkileri çıkmaza sokarken toplumlardaki milliyetçi duyguları da arttırmaktadır. Bu bağlamda on dokuzuncu yüzyılda Japonya’nın emperyal yayılması ile Asya’da modern anlamda başlayan milliyetçilik ve tarihsel düşmanlık yirminci yüzyıl boyunca muhtelif vesileler ile beslenerek günümüzdeki mevcut gerginliklerin temelini oluşturmaktadır.

Bölgede özellikle Çin Halk Cumhuriyeti başta olmak üzere artan silahlanma da dikkat çekmektedir. Pekin yönetiminin savunma bütçesindeki artışlar domino etkisi şeklinde komşu ülkelerde de benzer davranışların ortaya çıkmasına yol açmıştır. Hâlihazırda Kuzey Kore’nin balistik ve nükleer silah denemeleri başta Güney Kore olmak üzere Japonya’da da yoğun bir tehdit algısı yaratmaktadır. Bu durum özellikle Seul yönetimini silahlanmaya sevk etmektedir. Öte yandan Japonya’da ülkenin uluslararası ihtilafları askeri yollarla çözmesini

engelleyen anayasanın dokuzuncu maddesinin değiştirilmesi veya farklı yorumlanmasına dair iç politik tartışmalar, uluslararası kamuoyunda Japonya'nın pasifist politikasını terk ettiği algısını yaratmaktadır.

Artan silahlanma ve devam eden sınır ihtilafları bölgedeki gerginliği tırmandırmaktadır; ancak devletlerarası ticaretin artması, karşılıklı bağımlılığı kuvvetlendirmekte ve bu gerginliklerin daha ileri bir seviyeye evrilmesine engel olmaktadır. Bu bağlamda bölgenin jeopolitik önemi artarken önce Başkan Obama ardından Hilary Clinton tarafından Amerika Birleşik Devletleri'nin dış politikadaki önceliğinin Ortadoğu'dan Asya Pasifik bölgesine kaydığı deklare edilmiştir. İşte bu çalışmayla Kuzey Doğu Asya'daki silahlanma ve bölgenin jeopolitik önemi incelenmiştir.

Çin Jeopolitik Muhayyilesi

Araş. Gör. Mustafa TÜTER

Jeopolitik anlamda Asya bölgesinin sınırlarını ve özelliklerini bütünsel olarak tanımlamak çok kolay değildir. Asya bölgesi derken Afganistan'dan Rusya'ya, oradan Japonya ve Avustralya'ya kadar uzanan, dahili ve harici bağlantılarıyla giderek karmaşıklaşarak Orta Asya, Kuzeydoğu Asya, Doğu Asya, Güneydoğu Asya ve Güney Asya olmak üzere beş farklı alt-bölgeyi içine alan oldukça geniş bir coğrafyadan bahsedilmektedir. Doğu Asya'da ABD, Çin ve Japonya başta olmak üzere büyük güçlerin birbiriyle bağlantılı çıkarları söz konusuysa, Kuzeydoğu Asya Kuzey Kore sorunu, Kore yarımadasının geleceği ve kriz yönetiminin önem kazandığı bir bölgedir. Güneydoğu Asya bir yandan bölgesel işbirliği girişimleriyle beraber, diğer yandan deniz güvenliği başta olmak üzere çeşitli ülkesel sorunları yansıtmaktadır. Orta Asya enerji güvenliğinin hayati bir mesele olarak öne çıktığı bir bölge olarak göze çarparken, Güney Asya'da Hindistan ve Pakistan arasındaki derin rekabet ve anlaşmazlıklar varlığını sürdürmektedir. Bu anlamda her bir alt-bölgenin temsil ettiği farklı stratejik problemler aslında genel olarak Asya jeopolitiğinin ne kadar dinamik ve akışkan bir yapıya sahip olduğunun da önemli bir göstergesidir. Tüm bu alt-bölgeler arasında Doğu Asya, Asya güvenliğinin stratejik dayanak noktası olarak özel bir önem taşımaktadır. Halihazırda dünyanın üç büyük ekonomik gücü olan ABD, Çin ve Japonya'nın çıkarları burada çakışmakta, yeni yükselen bir güç olarak Hindistan'ın ise zaman içinde stratejik ve ekonomik çıkarlarının bu bölgeye doğru genişleyeceği düşünülmektedir. Jeopolitik ağırlık merkezinin Batı'dan Doğu'ya kaymasıyla beraber küresel güç dağılımında meydana gelen kapsamlı değişiklikler, Avrasya'nın Batı ucundaki meydan okumalar karşısında AB'nin başarısızlığını ortaya çıkarmış ve hatta AB içinde derin jeostratejik bölünmelere yol açmıştır. Batı'daki bu zayıflık Avrasya'nın Doğu ucundaki stratejik gelişmeleri doğrudan etkiler hale gelmiştir. Kısacası, Avrupa günümüz dünyasında artık merkez olmadığı gibi küresel sistemi dengeleyen etkili bir kutup olma özelliğini de giderek kaybetmektedir.

Bölünmüş Batı görüntüsü içinde AB'nin giderek zayıflayan konumu ABD açısından bir yandan Çin ile "uzlaşmanın kaçınılmazlığı"nı ima ederken, diğer yandan küresel sistemik bağlantılar için

“barışçıl rekabet” şansını azaltmaktadır. Her ne kadar her iki taraf da gelinen noktada “yapıcı ortaklık” tavrını benimsemiş gibi gözüксе de, kendini yenilemiş ve daha fazla birlik içerisindeki Batı’nın yükselişi sağlanamazsa bu ilişki biçiminin daha ne kadar sürdürülebilir olduğu şüphelidir. ABD ve Çin arasında siyasi düşmanlıkların arttığı bir ortamda ideolojik çatışma ihtimali her zaman ihtimal dahilindedir. Ayrıca, Doğu Asya’ya jeopolitik denge ve istikrar sağladığı öne sürülen bu yapısal stratejik bağlamın Çin tarafından nasıl algılandığı, kendi jeopolitik muhayyilesine ne ölçüde uyduğu, ve halihazırda son derece dinamik bir şekilde devam eden bölgesel süreçlerle içsel politikanın değişken unsurlarını nasıl bağdaştırdığı gibi sorular hayatiyetini korumaktadır. Söz konusu yapısal bağlamın sağlamlaştırılması ve sürdürülebilirliği tüm bu önemli faktörlerin etkilerine fazlasıyla açıktır. Gittikçe belirgin hale gelen Doğu Asya bölgesinin Çin’in jeopolitik muhayyilesinde nasıl bir yer edindiğini anlamak bölgesel süreçlerin gelişimini izlemeye temel bir kalkış noktası sağlayacaktır.

3D Printer: Atlantik ve Avrasya Rekabetinde Yeni Bir Dalga

Burak KORKMAZ

3D Printer, sayısal ortamda tasarlanmış veya 3 boyutlu olarak taranmış bir nesneyi, plastik, metal, biyolojik mürekkep, kum taşı, seramik, cam, çikolata ve hatta gerçek insan derisi ve kemiği kullanarak, maddeselleştiren bir teknolojidir. 3D Printer, 1983 yılında, Chuck Hull tarafından, Amerika Birleşik Devletleri’nde (ABD), prototip üretimi amacıyla geliştirilmiştir, ancak zamanla son ürün yapımı için kullanılmaya başlanılmıştır. Günümüzde ise üretimlerinin yaklaşık %20’sini son ürünler oluşturmaktadır. Bu rakamın 2020 yılında, yaklaşık %50 mertebesine ulaşması beklenmektedir. 2013 yılı itibarıyla dünyada yaklaşık 50.000 adet 3D Printer bulunmaktadır.

Fiziksel erişimin, zor veya tehlikeli olduğu bölgelerde ya da uzay gibi pratik olarak müdahalenin imkânsız olduğu alanlarda, gereksinim duyulan yedek parçaların veya donanımın lojistiği önemli bir sorundur. 3D Printer teknolojisi, uzay programı olan, deniz aşırı görev güçlerine sahip ve küresel erişime ihtiyaç duyan aktörlere bu imkânı sağlayabilmektedir.

3D Printer teknolojisi, çok merkezli üretime, küçülen işletmelere, depo ihtiyaçlarına ve lojistik maliyetlerinde azalmaya sebep olması dolayısıyla, üretim ilişkilerinin yeniden düzenlenmesi sonucunu yaratmaya adaydır. Üretimin küresel olarak yayılmasıyla, yüksek enerji maliyeti ve çevresel etkisi olan, geleneksel üretim sistemlerine dayalı sanayinin merkezi konumundaki ülkelerin yarının dünyasındaki konumları tartışmalı hale gelmektedir.

İnternet Devrimi ile bilginin ve iletişimin küresel erişime ulaşması, dünyadaki siyasi hareketlerin yapısını değiştirmiştir. “Erişilebilir, birlikte çalışabilir, güvenli ve güvenilir” internetin, kimi çevrelerce Arap Baharı olarak adlandırılan, Ortadoğu ve Kuzey Afrika’da yaşanan toplumsal hareketlerde, dönüştürücü bir unsur haline geldiği görülmektedir. Tasarımların sayısal ortamda yapıldığı, online olarak paylaşıldığı ve üretimin kişiselleştirilebildiği bir dünyada, siyasi bir varlık

olarak devletin merkezi yapısı tartışmalı bir hale gelmektedir. O halde, üretim ilişkilerini sarsacağı ve yeniden düzenlenmesine sebep olacağı düşünülen 3D Printer'ın, siyasi sonuçlarının olacağı öngörülebilir.

Daha önceleri üretimlerini Avrupa ve Kuzey Amerika'da yapan pek çok şirket, 21. yüzyılın son 10 yılında üretimlerini, emsalsiz ucuz işgücü fırsatları bulunan Uzak Doğu'ya, özellikle de Çin Halk Cumhuriyeti'ne (ÇHC) kaydırmışlardır. ÇHC'nin, yıllardır bu üretimin sağladığı ekonomik refaha bağlı istikrarı yaşadığı değerlendirilmektedir. Çok uluslu şirketler tarafından bir üretim merkezine çevrilen ÇHC, ekonomik gelişimini askeri yatırımlara dönüştürmekte, "İnci Stratejisi"ni uygulayabilmek amacıyla derin su donanması inşasını sürdürmektedir.

ÇHC'nin, önemli yatırımları ve ilişkileri Arap Baharında ve ardından Afrika'da yaşanan olaylarda zarar görmüştür. Boru hatları ile kendisine bağlı olan Myanmar'da yaşanan çatışmalar, su kaynakları ile hidro gücünü destekleyen Tibet ve zengin yeraltı kaynakları olduğu iddia edilen Sincan'da yaşanan etnik sorunlar, hidrokarbon kaynakları açısından zengin Doğu ve Güney Çin Denizlerinde yaşanan anlaşmazlıklar, ÇHC'nin enerji güvenliği hakkındaki endişelerini arttırmaktadır. Enerji güvenliğinin, ÇHC için üretimin ve son tahlilde rejimin güvenliği anlamına geldiği pek çok analist tarafından değerlendirilmektedir. Öyleyse üretim ilişkilerinin mevcut hali ile devamının, ÇHC için yaşamsal önem taşıdığını söylemek abartılı olmayacaktır.

Merkezi otorite tarafından yönetilen seri üretim anlayışı, 3D Printer teknolojisi ile bireyselleştirilmiş dağınık üretim anlayışı tarafından test edilmektedir. Diğer yandan merkezi yönetimin yapısı, çevre kuşak bölgelerde yaşanan sorunlarla zayıflatılmaktadır. Bu bağlamda, Sincan'ın bağımsızlığı için mücadele eden Rabia Kader'in, Tibet'in bağımsızlığı için mücadele eden Dalai Lama'nın ve Myanmar'da demokrasi için mücadele veren Aung San Suu Kyi'nin, ABD'nde kabul görmeleri şaşırtıcı olmamaktadır.

Sonuç olarak, Batı dünyasında sanayinin yeniden ABD ve İngiltere'ye dönmesine vesile olması beklenen 3D Printer teknolojisinin, Atlantik Güçlerinin, Avrasya Güçleri ile mücadelede uyguladıkları, ÇHC'nin üretim ve yönetim aygıtını hedef alan bir stratejinin parçası olduğu düşünülmektedir.

3D Printer: A New Wave in Struggle Between Atlantic and Eurasia

Abstract

3D Printing technology, which also known as Additive Manufacturing (AM), materializes digitally designed 3D models or 3D scanned objects with materials such as, plastic, metal, bio-ink, sand stone, ceramic, glass, chocolate, or even real human skin or bones. It was invented by Chuck Hull in 1983, at United States of America (USA), for prototyping purposes. 3D Printing technology, is also used for end product manufacturing. End products which were expected to have a 50% share in

2020, have nearly 20% share in today's 3D Printing production. According to 2013 numbers, there are nearly 50.000 3D Printers around the world.

Logistics of spare parts or hardware to regions which are physically hard to access or dangerous, or practically impossible to interfere such as space, is a problem. 3D Printing technology provides this opportunity to actors who have a space programme or overseas mission forces and need a global reach, 3D Printing Technology with its distributed production ability, decreased facility, warehouse and storage sizes, minimizes logistics costs, and appears to have a potential as a game changer in producing relations. The future positions of countries which are known as a center of production with their traditional manufacturing systems, might become controversial with a globally distributed production.

Structure of the political movements were changed by Internet Revolution which enabled global reach of information and communication. Current events around Middle East and Northern Africa which is called Arab Spring by some, revealed that, an open, interoperable, secure and reliable internet became a transforming element in societal movements. Centralized structure of the state as a political entity is challenged by a world with digital designing, online sharing and customized producing. Therefore, it could be anticipated that, 3D Printing which is thought to have a shaking and reorganizing effect on producing relations, would cause political consequences.

In the last decade of 20th century, many corporations moved their production facilities from Europe and North America to Far East, especially People's Republic of China (PRC), because of the unprecedented labour opportunities. It's considered that PRC is experiencing the stabilization of economic prosperity sustained by these foreign direct investments. Economic developments are being transformed into military investments such as construction of the Blue Sea Fleet for implementing the Pearl Strategy by PRC, which is changed into a production hub by multinational corporations. Important investments and relations of PRC have been damaged in Arab Spring and incidents occurred in Africa. PRC's energy security concerns are being increased by ethnic problems in Myanmar which is pipelining gas to China, in hydro-rich Tibet and in Xinjiang which is suggested to have important underground assets. Also disputes about East and South China Seas which are known to have substantial hydrocarbon resources are considered as energy security priorities. Sustainability of production industry which is heavily depending on energy, is crucial for regime security of PRC, so it's appropriate to say that energy security means regime security for PRC.

Concept of mass production which is managed by central authority is tested by the idea of distributed and customized production with 3D Printing technology. On the other hand, structure of the central authority is threatened by problems in the outer regions of the country. In this context, acceptances of Rabia Kader of Xinjiang as a minority leader, Dalai Lama of Tibet as a spiritual leader

and Aung San Suu Kyi of Myanmar as a symbol of democracy in USA, clearly not unexpected incidents.

As a result, it's considered that 3D Printing technology which is seen as an opportunity by the Western World for the return of the industry to USA and United Kingdom (UK), could be a part of a strategy applied by Atlantic Forces against Eurasian Forces which is aiming the productive and administrative mechanisms of PRC.

BÜYÜK SALON (2. GÜN-SAAT: 13: 30-15: 00)

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Hayati AKTAŞ

Prof. Dr. Sibel TURAN, Trakya Üniv. İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Dr. Demet ŞENBAŞ, Trakya Üniv. İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Kara Hâkimiyeti Teorisi ve Günümüze Yansımaları

Yrd. Doç. Dr. Erdem ÖZLÜK, Selçuk Üniv. İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Uluslararası İlişkiler ve Yeniden Jeopolitik

Yrd. Doç. Dr. Aşkın İnci SÖKMEN, Gelişim Üniv. İİSBF

Uzay Jeopolitiği: Güç Dengesinde Önemli Avantaj Alanı

Gökhan EŞEL, Niğde Üniversitesi, AİİTB Böl.

Amerikan Dış Politikasındaki Jeopolitik Dönüşümün Mimarı: Robert StrauszHupe

ÖZETLER

Kara Hakmiyeti Teorisi ve Günümüze Yansımaları

Prof. Dr. Sibel TURAN

Dr. Demet ŞENBAŞ

Kara Hakimiyeti Teorisi İngiliz bilim adamı Sir Halford J. Mackinder (1861-1947) tarafından geliştirilmiştir. 1904 yılında, “Tarihin coğrafi mihveri” (The Geographical pivot of History) adlı bir makalesini 1919’da “Demokratik İdealler ve Gerçekler” (Democratic Ideals and Reality) isimli çalışmasını yayınlamıştır. Bu çalışmalarında ünlü Dünyanın Kalbi (Heartland) teorisini işlemiştir. Mackinder’a göre Dünya, denizlerle çevrili Avrupa-Asya ve Afrika’dan meydana gelmiş büyük bir kara parçasına sahiptir. Avrupa, Asya ve Afrika üç ayrı kıta değil sadece bir “Dünya Adası”dır (World-Island). Bu Dünya Adası ise dünya gücünün merkezidir. Diğer kıtalar, Dünya Adası’nın uyduları durumundadırlar. Dünya Adasının kalbi Doğu Avrupa ve Sibirya sahillerinden İran kıyılarına kadar

uzanır. Doğu Avrupa ise Dünyanın kalbine açılan kapıdır. Doğu Avrupa'nın önemi, dünya hakimiyeti için gerekli olan insan gücü ve malzemeyi barındırmasıdır. Dünyanın kalbi olarak nitelediği bölgeyi, deniz yoluyla ulaşılamayan, zengin kaynakları bulunan bir bölge olarak tanımlamıştır. Mackinder'in bu teorisi; "Kim Doğu Avrupa'ya hükmederse Dünyanın Kalbine hakim olur; kim Dünyanın Kalbine hakim olursa Dünya Adası'na hükmeder, kim Dünya Adası'na hükmederse Dünya'ya hakim olur." şeklinde özetlenmiştir.

Yirminci Yüzyıl küresel siyaseti kısmen Mackinder'in jeopolitik bakış açısına göre şekillenmiştir. Bu çerçevede Avrasya'nın hakimiyeti için verilen mücadeleler Birinci Dünya Savaşı'nın, İkinci Dünya Savaşı'nın ve Soğuk Savaş'ın jeopolitik temelidir. Önce İngiltere, ardından ABD, Avrasya'da hegemon güç olmak isteyen Almanya ve Sovyetler Birliği tarafından yürütülen hareketlere karşı ittifaklar kurulmuştur.

Mackinder'in teorisi günümüze uyarlandığında, Çin Halk Cumhuriyeti'nin, Mackinder'in Heartland'inin girişinde yer aldığı ve denize ulaşım imkanı olması yanında, Avrasya'nın hakimiyetini ele geçirmek için gereken beşeri ve doğal kaynaklara sahip olduğu söylenebilir. Rusya, halen Heartland'de bulunmaktadır ve geniş ölçüdeki beşeri ve doğal kaynaklara sahiptir. Anglo-Amerikan ittifak ve müttefikleri okyanus güçlerini temsil ederken, Rus-Çin-İran yakınlaşmasının oluşturduğu Avrasya merkezli oluşum, karasal güçleri temsil etmektedir. Günümüzde Avrasya'da yer alan petrol ve doğalgaz rezervleri dikkate alındığında, Mackinder'in bu bölgeyi dünyanın kalbi olarak nitelemesinin isabetli olduğu görülebilir.

Ukrayna, Mackinder'in "Kara Hakimiyeti Teorisi" kapsamındaki bir ülkedir. Mackinder tarafından ortaya konan Kara Hakimiyet Teorisi, Ukrayna, Rusya, AB ve ABD denklemi içerisinde bilinmeyenlerin ortaya konması açısından büyük bir önem taşımaktadır. Putin ile birlikte büyük Rusya idealini tekrar canlandırma adına önemli hamleler gerçekleştiren Rusya, bu çerçevede Kırım'ı işgal etmiş ve Rusya'nın dış politikadaki agresif tonu Batı üzerinde adeta bir şok etkisi yaratmıştır. Bu şekilde tüm dünyaya güçlü Rusya mesajı verilmek istenmiştir. Ayrıca, bir dış politika aracı olarak Rusya tarafından kullanılan doğalgaz kartı da devreye sokulmuş, batı enerji güvenliği açısından da tehdit edilmiştir. Ukrayna jeopolitik açıdan oldukça büyük bir önem taşımaktadır. Ülke Rusya'nın nüfuz alanı içerisinde bulunmakla birlikte, enerji güvenliği, uluslararası güç dengeleri açısından büyük bir önem teşkil etmekte, Ukrayna'nın Avrupa entegrasyon sürecine dahil edilme fikri Büyük Rusya düşüncesini tekrar diriltmek isteyen Putin'i oldukça rahatsız etmiştir. Jeopolitik kavramı bu noktada önem kazanmaktadır. Son günlerde Ukrayna'da son derece önemli gelişmeler yaşanmıştır. 298 kişi bulunan bir Malezya yolcu uçağının Ukrayna'da düşürülmesi ABD'nin başını çektiği Batılı ülkelerle Rusya arasında aylardır devam eden çekişmeyi iyice tehlikeli bir gerginliğe dönüştürmüştür. Kara Hakimiyeti

Teorisi Ukrayna krizine ve AB'nin ne yapması gerektiğine dair önemli ipuçları barındırıyor olabilir. Bu durumda Ukrayna krizi Mackinder'in teorisinin günümüze yansımaları olarak adlandırılabilir.

Bu çerçevede çalışmada Mackinder'in teorisi irdelenmiş, Dünya politikaları üzerindeki etkisi üzerinde durulmuş ve Kara Hakimiyeti Teorisi'nin günümüze yansımaları incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kara, hakimiyet, teori, Mackinder, jeopolitik, Avrasya, Ukrayna

Heartland Theory and Its Reflections to Present Days

Abstract

Heartland theory was brought up by English scientist Sir Halford J. Mackinder (1861-1947). He wrote his studies named "The Geographical pivot of History" in 1904 and named "Democratic Ideals and Reality" in 1919. In his studies he produced his famous heartland theory. According to Mackinder World has a big land consisted of Europe, Asia and Africa which is surrounded by seas. Asia, Africa and Europe are not continents but a World Island. This World Island is the center of power. The other continents are satellites of World Island. The heart of the World Island lies from East Europe and Siberian coasts to Iran sides. East Europe is a door opened to heart of World Island. The importance of World Island is to have the man power and the stocks necessary for world sovereignty. Mackinder described the World Heart as a region which can't be reached by sea and which has rich sources. Mackinder summarized his theory as "who rules East Europe commands the Heartland, who rules the heartland commands the World Island, who rules the World Island controls the World".

The World politics of twentieth century partly shaped by Mackinder's geopolitical viewpoint. The efforts for sovereignty of Eurasia are the geopolitical basics of First World War, Second World War and Cold War. There were alliances against Soviet Union and Germany who wanted to be a hegemony first in England, than in USA and in Eurasia.

When we adapt Mackinder's Heartland Theory to our present day, we can say that People's Republic of China places on the entrance of Mackinder's Heartland, and in addition to have possibility for reaching to seas, it has the natural and human sources necessary for sovereignty of Eurasia. Russia still places on Heartland and has rich natural and human sources. The Anglo-American alliance represents Oceanic Power, Russia-Iran-China alliance represents Eurasia power. If we think about the petroleum and natural gas sources of Eurasia, we can say that Mackinder's theory is a well directed theory.

Ukrain is a country which is within the Mackinder's Heartland Theory. Mackinder's theory is important for understanding the unknown points of equation of Ukrain, Russia, European Union and USA. Russia who wants to give birth to "Big Russia Dream" with Putin, occupied Crimea and this was a shock on West. By doing this Russia wanted to give message to whole World. In addition to that Russia put natural gas card forward and West was threatened for energy security. Ukrain has geopolitical importance. Ukrain is in the influence of Russia, in addition to that it has an importance for energy security, for the balance of international power. The thought for including Ukrain to European integration, discomfited Putin. The geopolitic gains importance here. In recent days a Malaysian plane which has 298 passenger was shot on Ukrain lands, turned the quarreling between Wests which is led by USA and Russia into a dangerous tension. The Heartland theory of Mackinder can have clues for

Ukrain crisis and for EU about what to do. So that we can name Ukrain crisis as a reflection of Mackinder's theory to our present days.

In that situation, in the study Mackinder's theory is defined by, its effects on World politics are touched on and the reflections of Heartland theory to our present day is analysed.

Key Words: Land, Sovereignty, theory, Mackinder, geopolitics, Eurasia, Ukrain

Uluslararası İlişkiler ve Yeni(den) Jeopolitik

Yrd. Doç. Dr. Erdem ÖZLÜK

Jeopolitik, kavram olarak yaklaşık bir asırdır bizimle. Ancak eğer Jeopolitiği; coğrafi koşullarla politika yapımı ve uygulanması süreci arasındaki bağlantı, verili bir alan üzerinde siyasal birimin, belirlediği hedeflere nasıl ulaşabileceğini içeren bir düşünce biçimi; uluslararası ilişkilerle coğrafi gerçeklikler arasındaki bağlantıyı açıklamaya ve anlamlandırmaya çalışan bir pratik olarak tanımlarsak jeopolitiğin Antik Yunan'a kadar uzanan bir geçmişi olduğu ileri sürülebilir. Bu minvalde bu çalışma Thucydides, Platon, Sun Tzu'ya kadar uzanan tarihsel geçmişiyle Jeopolitiğin Uluslararası İlişkiler disiplinine hangi açılardan ve nasıl katkılarda bulunduğunu tartışacaktır.

Kavramın ilk kez kullanıldığı ve Jeopolitikle ilgili yapılan çalışmaların yoğunlaştığı, ilk sistematik yaklaşımların geliştirildiği dönemle Uluslararası İlişkiler disiplinin doğuşu arasında tesadüfle açıklanamayacak kadar yakın bir ilişki vardır. Bu çalışma disiplinin gelişimi ve Jeopolitik arasındaki ilişkiyi analiz edecektir.

Jeopolitik her ne kadar büyük oranda disiplin içindeki Realist paradigmanın, sistemik ve deterministik bir versiyonu olarak görülse de disiplinin tarihsel evrimi göz önüne alındığında bugün için bu yerleşik algıdan daha fazlasını ifade eder. Başta milliyetçilik, emperyalizm olmak üzere disiplinde devlet, territoryalite (ülkesellik), kimlik, farklılık gibi pek çok “güncel” tartışmanın Jeopolitikle doğrudan ilişkisi vardır. Nitekim geleneksel Jeopolitik yaklaşımlar XX. yüzyılın ilk çeyreğinde disiplinin oluşumu için gerekli alt yapının oluşturulmasında hatırı sayılır bir katkı yaparken, “yeni Uluslararası İlişkiler” (Postpozitivist dönem) algısının yerleşmesinde bu kez de Jeopolitiğin “eleştirel” versiyonları ciddi anlamda katkı yapmıştır. Carl Sauer, Jeopolitiği “Coğrafya ailesinin şımarık ve kabına sığmaz çocuğu” olarak tanımlamıştır. Bugün Jeopolitik, Sauer'in ifade ettiği ailenin çok fazla dışına taşarak Uluslararası İlişkiler ailesinin yadsınamayacak kadar önemli bir mensubu haline bürünmüştür. Bu nedenle bu çalışma Jeopolitik ve disiplin arasındaki ilişkinin yeniden analiz edilmesinin önemi ve gerekliliğine işaret edecektir.

Uzay Jeopolitiği : Güç Dengesinde Önemli Avantaj Alanı

Yrd. Doç.Dr. Aşkın İnci Sökmen

Uluslararası ilişkiler sistemi içerisinde küresel rekabet halinde bulunan temel Gelişmiş sekiz ülkenin yeni nüfuz arttırma alanlarından biri olarak, Uzay jeopolitiği son yıllarda ciddi önem kazanmıştır. ABD önderliğinde araştırma & geliştirme çabaları sürdürülürken, insanlı ilk Mars seyahati, insanlık tarihinde önemli bir başarı olarak kayıt edilecektir. Soğuk Savaş döneminde Doğu ve Batı kutupları arasındaki askeri güç dengesinin, Amerika lehinde değiştirmiş olan “Yıldız Savaşları Projesi” ve Nükleer Balistik füzelerin hedefe ulaşmadan imha edilmesi sistemlerinin geliştirilmesi halen, uzay jeopolitiğinde Amerikan üstünlüğünü devam ettirmektedir. Rusya’nın Küresel Uydu Konumlandırma sistemi GLONASS’ın sinyal arttırma istasyonları ve takip sisteminin Nikaragua ve Vietnam’a kurulması için onay verilmesi, Rusya Uzay Ajansı Roskosmos önemli faaliyet alanlarından biridir. Çin’in Ay da Helyum enerji kaynakları arama çabaları ve uzay istasyonu kurma projesi ile bu jeopolitik alanda söz sahibi olma çabaları her geçen gün arttırmaktadır. Avrupa Uzay Ajansı da en son dünya uzay istasyonuna, Alman bir astronot göndererek mevcut çalışmaları yakından izlemeye devam etmektedir. Ulaşılabilir yeni gezegenlerde alternatif enerji kaynaklarının bulunması, askeri savunma ve saldırı teknolojilerinin geliştirilmesi, haberleşme ve görüntü alma konusunda uyduların sahip olduğu üstünlükler uzay jeopolitiğinde ülkelerin güçlerini arttırmaları açısından stratejik bir öneme sahip görünmektedir. Uzayın araştırılması ve barışçıl amaçlarla kullanılması devletler arasında karşılıklı yarar sağlayan işbirliğini öngörse de, dünya yüzeyinde askeri üstünlük açısından caydırıcı bir konuma sahip olma yönünde önemli bir etkiye sahiptir. Bu makalede devletler arasındaki hiyerarşiyi yeniden belirleyecek olan uzay jeopolitiğinde ülkelerin ulusal çıkarları ve aralarındaki rekabete değinilecektir.

Amerikan Dış Politikasındaki Jeopolitik Dönüşümün Mimarı: Robert Strausz Hupe

Dr. Gökhan EŞEL

Amerika Birleşik Devletleri’nin Politik Lûgatına ‘Jeopolitik’ kelimesini yerleştiren Robert Strausz Hupe, aynı zamanda A.B.D.’nin efsane Başkanı John F. Kennedy’nin ardından Amerikan dış politikasında önemli dönüşümlerin yaşandığı Başkan Nixon döneminde dış politika başdanışmanı sıfatıyla A.B.D.’nin soğuk savaş dönemindeki ‘Jeopolitik’ algısının mimarı olmuştur. 1950’lerde kurduğu (Foreign Policy Research Institute) Dış Politika Araştırma Enstitüsü’nde, kendisinin yanı sıra ileriki dönemde Amerikan dış politikasında önemli roller oynayacak olan William Yandel Elliott, Henry Kissinger ve Zbigniew Brzezinski gibi isimlerle birlikte çalışmıştır. Hupe, 1957 yılında Dış Politika Araştırma Enstitüsü tarafından yayımlanan ‘Orbis’ isimli jeopolitik görüşlerin yer aldığı dergide

yayımlanan (The Balance of Tomorrow) ‘Yarının Dengeleri’ isimli makalesinde Komünizm’in çöküşünü öngörmüştür. Komünizm sonrası (Novus Orbis Tettarum) Yeni Dünya Düzeni’nden ilk kez bahseden yine Hupe olmuştur. Amerikan dış politikasındaki jeopolitik algı ve dönüşümün mimarı olan Robert Strausz Hupe, 1980 askeri darbesinin hemen ardından A.B.D. Büyükelçisi olarak kendi isteğiyle geldiği Türkiye’de, diplomatik kariyerinin son sekiz yılını geçirmiştir.

Bu bildiride, A.B.D. dış politikasındaki Jeopolitik algı ve dönüşümünün mimarı olan Robert Strausz Hupe ve ekibinin politik rehberliğinde planlanan ‘Yeni Dünya Düzeni’ stratejisi tarihsel bir perspektif ile yorumlanarak, siyasete yön vermede akademik araştırmaların önemi örnekler eşliğinde ifade edilmeye çalışılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Jeopolitik, Robert Strausz Hupe, Yeni Dünya Düzeni, A.B.D.

Robert Strausz Hupe: The Builder of Transformation of Geopolitics in American Foreign Policy

Abstract

Robert Strausz Hupe, whom adopted the word of ‘Geopolitics’ into the U.S. political lexicon had also became chief adviser of President Nixon on foreign policy. He came to the office after Legendary President Kennedy and this time was the periods of major transformation in American foreign policy. In this period he has been the builder of the new ‘Geopolitics’ perception on The United States foreign policy during the Cold War. In the 1950s, he has worked with William Yandel Elliott, Henry Kissinger and Zbigniew Brzezinski at The Foreign Policy Research Institute which has established by himself and these staff will play important roles on the U.S. Foreign Policy in the near future. In 1957, Hupe foresaw the collapse of Communism at his article named ‘Balance of Tomorrow’ which published by the Foreign Policy Research Institute in the Geopolitics opinions Journal of Orbis. Hupe was the first one that talked about the ‘New World Order’ after Communism. Robert Strausz Hupe, as the builder of perception and transformation of ‘Geopolitics’ in American Foreign Policy, had voluntarily became as the Ambassador of the United States to Turkey after the 1980 military coup and he had spent the last eight years of his diplomatic career on this mission.

In this paper, the ‘New World Order’ strategy has been interpreted with a historical perspective which planned by Robert Strausz Hupe and his team as the political guidance of the builder of perception and transformation of ‘Geopolitics’ in U.S. Foreign Policy. And also in this paper, it has been studied with examples to expression that the importance of academic researches to shaping policy.

KÜÇÜK SALON (2. GÜN-SAAT: 13: 30-15: 00)

OTURUM BAŞKANI: Doç. Dr. Bezen Balamir COŞKUN

Marian KARAGYOZOV, Institute of Balkan Studies and Centre of Thracology, Bulgarian Academy of Sciences

Great powers' Active Diplomacy in the Region of Central Asia

Urban JAKSA, University of York

States of Exception: A Critical Geopolitical Analysis of Unrecognized States in Post-Soviet Space

Javed ZAFAR, Centre for Study and Research, Hyderabad, India

Dynamics of Energy Geopolitics of Central Asia

ÖZETLER

Great Powers' Active Diplomacy in the Region of Central Asia

Marian Karagyzov

Central Asian states are located in a strategically important area – between Russia, China, Black sea and Caspian region, India, Pakistan and Afghanistan. These countries are very rich in terms of mineral resources (uranium, natural gas, coals) and their agricultural potential is also substantial.

The security challenges which NATO faced in the previous decade in Afghanistan increased the role of cooperation with Central Asian countries.

Lack of stable democracy, terror threats, decline of the infrastructure, presence of ethnic minorities are serious problems for newborn states in Central Asia. The degree of economic prosperity varies as well.

The European countries, USA, China, Russia, Turkey, Iran, India, Pakistan and Japan try to exert its influence in this region. Each of these major players tries to use different tools and we are witnessing competition between them, but the most prominent actors among them are the EU, USA, Russia, China and Turkey.

EU policy is not so coherent as it could be, because of the absence of a clear strategy; private companies from member-states, mainly in the oil and gas sectors, have the leading role and the union itself traditionally emphasizes on democracy promotion, support for public society (гражданското общество) and its soft power.

The United States make efforts to built networks of NGO`s, media outlets etc.

Russia`s tools for influence are infrastructural heritage from the Soviet era, common use of Russian language, economic interdependence. Good integration mechanisms for Kremlin are the Collective Security Treaty Organization and the Shanghai Cooperation Organisation.

China has recently resolved all the border issues with the Central Asian countries and currently supporting local governments in the war against terrorism. Fast economic growth of Xinjiang region provide new opportunities for trade. People`s Republic of China has strong positions in the gas and oil producing sectors in these countries – because of mutual economic benefit.

Turkish interest and involvement in Central Asia has its own historical, ideological and trade roots. Among the most powerful Turkish instruments are those in the educational and cultural sphere such as scholarships and grants, provided by Turkey, Turkic-speaking countries congresses. Bilateral commercial ties also plays an important part.

States of Exception: A Critical Geopolitical Analysis of Unrecognized States in Post-Soviet Space

Abstract:

The paper will apply Schmitt`s concept of *state of exception*, as developed further by Agamben, to unrecognized states in post-Soviet space. The author will define unrecognized states as territories in which legislation has been doubly suspended. Firstly, lacking recognition, these entities are excluded from international law, to which recognized states are subject. As a result of their marginalization by the international community, these territories become fertile ground for transnational organized crime, especially trafficking of weapons, narcotics and human beings. Secondly, governments of unrecognized states lack both obligations to and pressure from the international community to implement democratic standards, provide good governance and respect human rights. The insecurity of its *homo sacer* citizen is a reflection of its own ontological insecurity caused by unrecognition and aggravated by the double threat of dependence from the patron state and reincorporation by the parent state. In order to problematize the rigid binary distinction between the inside and outside, domestic and foreign policy of unrecognized states, the paper will draw on the works of authors working in the tradition of critical geopolitics, namely Toal, Ingram, Dodds, Agnew, and Klinke, to suggest the two are intricately interwoven. Using the conceptual and analytical toolbox provided by these authors, and taking the examples of Abkhazia, South Ossetia, Nagorno-Karabakh and Transnistria, the author will attempt to show how economic integration (into illicit transactions) of unrecognized states is conditioned by their political exclusion, and how state-building in search of recognition develops and increasingly performative and discursive character. In the conclusion, the prospects of employing concepts and tools

developed by critical geopolitics for the study of unrecognized states and other forms of limited sovereignty will be assessed.

Key Words: *state of exception, unrecognized states, critical geopolitics, post-Soviet space*

Dynamics of Energy Geopolitics of Central Asia

Javed ZAFAR

Geopolitics is the study of international relations and conflicts from geographical perspective, in other words it is also defined as the practice of states, competing for the dominance and control the territory. Central Asia, due to its geopolitical importance has always attracted the attention of all major schools of geopolitical thoughts especially, ‘the school of political landscape’ (English school) and school of geopolitical organism’ (German school). This region has also been the core of Russian and the former Soviet Union’s geopolitical imagination. Since the emergence of independent Central Asian States (CAS), struggle has erupted to control space in this region for hydrocarbon resources and various other reasons.

Russia has reclaimed this region for controlling energy supply from the Central Asian Region (CAR) to the countries of Asia, Europe and other parts of the world. China is focusing on the energy resources of this region to reduce its energy dependency on Middle East and Africa countries. For China security of the import of the hydrocarbon resources through the Indian Ocean is also a reason to pay attention towards the CAR. The US and EU need central Asian energy to reduce dependency on Russian gas supply to Europe. Pakistan and India are also potential players in the central Asian energy game. These countries are also trying hard to engage but due to different geopolitical problems and difficulties have not been successful. Turkey, a west Asian country with rapidly growing economy is trying to tap central Asian energy with the help of Iran. Thus, a detailed analysis of the energy politics of global players in the Central Asia is the subject matter of this paper. An account of different existing and proposed energy projects is also a part of the paper. Further, energy and supportive policies of major powers like Russia, China, US, Turkey, Pakistan and India will be discussed in proposed paper.

Methodology: The study is based on secondary data and information. The analysis is based on empirical, historical, comparative, descriptive methods and critical qualitative assessment of the events and political developments in the study region.

Key Words: Central Asia, Geopolitics, Geo-strategy, Energy politics, Energy economy, Gas pipeline, Terrorism.

SEMINER SALONU-1 (2. GÜN-SAAT: 13: 30-15: 00)

SESA ENSTİTÜSÜ PANELİ

Toplum, Siyaset, Çözüm Modelleri ve Uluslararası Hukuk Tartışmaları

PANEL BAŞKANI: Prof. Dr. Kamuran REÇBER

Prof. Dr. Kamuran REÇBER, Uludağ Üniv., İİBF., Ulus. İliş. Böl.

Kobani Olaylarının Uluslararası Hukuk Açısından Değerlendirilmesi

Prof. Dr. Bilal Sambur, Yıldırım Beyazıt Üniv. İTBF

İŞİD ve Mezhepçilik Tartışmaları

Doç. Dr. Veysel Ayhan, Abant İzzet Baysal Üniv., Ulus. İliş. Böl.

Kürtler ve Çözüm Modelleri

Dr. Kaan Dilek, SİSAR

Şiilik Çalışmaları Direktörü, İran'ın 'Proxy War' Siyaseti

SEMİNER SALONU-2 (2. GÜN-SAAT: 13: 30-15: 00)

OTURUM BAŞKANI: Yrd. Doç. Dr. Çiğdem Aydın KOYUNCU

Res. Scholar Pavan KUMAR, Jawaharlal Nehru University

In the name of Security, violating Human security: Assessing the impact of US intervention on Human security in Iraq (2003-2014)

Res. Scholar Nitu KUMARI, Jawaharlal Nehru University

The Role of UN in Humanitarian Issues and Human Security

Rubina Pradhan, Jawaharlal Nehru University

United Nations and The Principle of Responsibility to Protect (R2P): Its Implementation and Geopolitical Challenges

ÖZETLER

In the name of Security, Violating Human security: Assessing the impact of US intervention on Human security in Iraq (2003-2014)

Pavan KUMAR

United States of America attacked Iraq in 2003. It attacked on Iraq on the grounds that Iraq has a nuclear Weapon which is a threat to global security. But later, when they could not get the nuclear bomb in Iraq, they came with the pretext of human rights violation by Saddam Hussein regime in Iraq.

The war, which started in 2003, has destroyed the cultural and social ethos of Iraq. Thousands of people are killed in the name of protecting the human rights in Iraq. Theorists of international politics are still fighting with just and unjust wars in international politics and great powers are doing whatever they want to do to maintain their hegemony. And to do that, they use liberal arguments of spreading democracy and justice to all parts of the world. While doing so statesmen come up with a consequentialist justice argument. Deontological issues of justice are not finding much space in the debate on humanitarian intervention.

This paper will seek to problematize the consequentialist understanding of justice on the grounds that it violates the individual human dignity. This paper will assess the impact of US intervention on the lives of Iraqi people in general and women, children and minority groups in particular. How many Iraqi people are killed and who were these people who were killed during the crisis? What has been the impact on education and health facilities in last ten years? Who is becoming more powerful in new governments? Is this new government really independent from USA and, if not, how it will impact the human security in long run in Iraq. How global community can make the situation better in these regions of conflict? With these questions in mind, this paper will end up with the assumption that great powers intervene for their interest in the regions which affects the lives of people in all spheres.

The Role of United Nation in Humanitarian Issues and Human Security

Nitu KUMARI

Humanitarian assistance and Human security concept came for reducing human life's difficulties and protect them from conflict zone or other bad situation. But now big powers are using this instrument for its self seeking purpose. Consent, impartiality, and neutrality are some main norms of Humanitarian Assistance. Without the consent of states, United Nation is against to interfere in internal affairs of sovereign states. But after the cold war we see many conflicts which are embedded with this psychology of intervention on trivial issues. United Nations is known as for maintain international peace, so without the human security it is not possible to maintain international peace. In the first section, this paper deals with on which basis the concept of Humanitarian assistance and human security came in United Nations. Historically, it will talk about the conceptual study of human security in United Nations. The second section talks about challenges in humanitarian assistance norms and pleads for the proper shapes of norms in international Politics. The third section tries to see the mechanism how big powers use these Humanitarian Assistance norms as a tool for their self fulfillment. In concluding remarks, it focuses on those institutional mechanisms which will be helpful for maintaining the neutrality of UN.

Topic: United Nations and The principle of Responsibility to Protect (R2P): Its Implementation and Geopolitical Challenges.

Rubina PRADHAN

With changing times and increasing intra-state conflict, humanitarian intervention has taken a major geopolitical turn whose impact has been felt at various places and by all. Humanitarian intervention was barely humanitarian in true sense of the term. Thus, the adoption of R2P norm by the UN in 2005 has brought new dimension in the protection of the civilians. The geopolitical imbalance of implementing R2P raises various questions about the big power interests and differing perspective. The idea protecting civilians against genocide, ethnic cleansing, war crimes and crimes against humanity is purely based on the matter of choice and not on responsibility. The failure and successes of implementing R2P mandate are largely based on the narrow self-interest of the P5 (Permanent members of the Security Council) But how far is it viable to rely on the ‘yes’ votes of the P5 to intervene for humanitarian cause? Why geopolitical consideration should be taken to protect the civilians at places where the crisis are similar and civilian casualties are enormous? The paper would be employing both qualitative and quantitative methods. This would also employ relevant cases while highlighting the geopolitics of implementing R2P. It would mainly be based on secondary sources like books, journals, articles newspaper reports, etc. Sometimes primary sources will also be employed like official documents to validate the research. This paper would seek to discuss the various geopolitical challenges of the UN’s new principle of R2P. The focus will also be on its implementation by taking relevant case studies like Libya and Syria. At the end it would argue that it is not the responsibility that international community takes but the politics of human protection and is totally based on relative gain of the big powers especially the P5. It is time for us to think about true ‘responsibility’.

BÜYÜK SALON (2. GÜN SAAT: 15:30 – 17:00)

ORSAM PANELİ

Değişen Ortadoğu’da Türk Dış Politikası

PANEL BAŞKANI: Doç. Dr. Şaban KARDAŞ

Ortadoğu Düzeninin Değişimi ve Türkiye

Yrd. Doç. Dr. Harun ÖZTÜRKLER, Afyon Kocatepe Üniv, İİBF, İktisat Böl.

Türkiye'nin Ortadoğu Politikasının Ekonomik Arka Planı

Yrd. Doç. Dr. Bayram SİNKAYA, Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Ulus. İliş. Böl.

Değişen Ortadoğu'da Türkiye-İran İlişkileri

Uzman Bilgay DUMAN, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Doktora

Yeni Meydan Okumalar Çerçevesinde Türkiye'nin Irak Politikası

Uzman Oytun ORHAN, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Doktora

Suriye İç Savaşı ve Türkiye

KÜÇÜK SALON (2. GÜN SAAT: 15:30 – 17:00)

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Sibel TURAN

Yrd. Doç. Dr. Nergiz Özkural KÖROĞLU, Trakya Üniv, İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Büyük Güçlerin Gölgesindeki Ukrayna Kimlik İnşaa Sürecinin Ukrayna Halk Ayaklanmalarına Etkisi

Amur GADJIEV, PhD, Rusya Bilimler Akademisi

Bölgesel Dönüşüm ve Türkiye Rusya İlişkileri

Doç. Dr. Halil ERDEMİR, Celal Bayar Üniv, UBYO, Ulus. Tic. Böl.

Karadeniz Jeopolitiği'nin Rus Dış Politikasına Etkisi

Yerkinay ONGAROVA, Sakarya Üniversitesi

Karadeniz'in Jeopolitik Önemi ve Kırım

Dr. Meshdi ISMAILOV, Baku State University, Political Science

ÖZETLER

Avrasya Jeopolitiği Açısından Ukrayna Krizinin Politik Kültür Bağlamında Bir Değerlendirmesi

Yrd. Doç. Dr. Nergiz Özkural KÖROĞLU

Ukrayna, Avrupa ve Rusya arasında sıkışmış bir transit ülkedir. İki büyük güç alanının ortasında kalmış bu ülkede bugün iç savaş yaşanmaktadır. Her ne kadar jeopolitik etkenler

Ukrayna'nın iç ve dış politikasını anlama noktasında büyük bir önem taşıyor olsa da bu etkenler ülkedeki halk ayaklanmalarının açıklanabilmesi noktasında yetersiz kalmaktadır. Bu çalışmadaki temel soru; Ukrayna'da 2013 Kasım ayı itibari ile başlayan iç karışıklıklar jeopolitik etkenlerin iç ve dış dinamikleri etkilemesi sonucu mu oluşmuştur yoksa Ukrayna'nın tarihsel geçmişinde Avrupa ile olan yakın etkileşimi ve SSCB'nin yıkılmasından sonra başlayan milli kimlik inşaa süreci mi bu karışıklıkların çıkmasına neden olmuştur?"dur

Ukrayna'da başlayan çatışmaların nedeni her ne kadar Ukrayna'nın AB'ye olan mesafesinin artması ve Rusya'ya yaklaşması olarak görülse de temelinde belirtilmesi gereken belirli unsurlar vardır. Birinci unsur; Ukrayna'daki milliyetçi hareketlerdir. Özellikle ülkenin batı kesiminde tarihsel ve kültürel anlamda da kendini Avrupa'nın parçası olarak gören halkın "Ukrayna kimliği" için verdiği mücadelenin karşısında ülkenin doğu kesiminde bu göstericileri AB ve ABD'ye peşkeş çeken ülkenin istikrarını bozmaya çalışan teröristler olarak gören Rus yanlısı bir kesim bulunmaktadır. İkinci unsur; Soğuk Savaş sonrasında AB ve Rusya'nın etki alanlarının arasında sıkışan Ukrayna'nın bu güç mücadelesinde nerede bulunacağı noktasında toplumsal bir uzlaş zeminini bulamamasıdır. Ukrayna, 2004 Turuncu Devrimi sonrasında Rus yanlısı Yanukoviç'in Turuncu Koalisyonu tasviye etmesi ve iktidara gelmesiyle birlikte Rusya ile yakınlaşmıştır. İktidarın toplumsal hassasiyetleri göz ardı ederek davranması toplumsal bir hezeyana neden olmuştur. Ayrıca gösterilerde polislerin kullandığı orantısız gücün de göstericiler üzerinde olumsuz etkisi olmuş ve çatışmaların şiddetinin artmasına neden olmuştur. Üçüncü unsur ise; ekonomik olarak ülkenin darboğazda olması ve ülkede yolsuzluğun artmasıdır.

The Impact of Ukranian Nation-building process in the Shadow of Big Forces to Ukranian Uprising

Ukraine is a transit country which is sandwiched between Europe and Russia. It is between these big powers area of influence and today there is a civil war in this country. Even though geopolitical factors are vital to understand the internal and external policy of Ukraine, these factors are insufficient to explain the Ukranian uprising. In this paper, the main research question is which factors had an impact on Ukranian uprising and conflict which is started in November 2013? What are the role of geopolitical factors and what is the role of Ukranian nation-building process which is started after the collapse of USSR?

The main reason of Ukrainian uprising in 2013 is seem like Ukraine's goverments decisions on becoming closer to Russia and diverging from the EU, however there are more factors influenced this uprising. First factor is the nationalist movements in Ukraine. Especially the western part of the country, there are Ukrainians who feel themselves as a part of Europe in historical and cultural sense. These people fight for Ukrainian identity and in the eastern part of the country there are pro-Russian Ukrainians who believe that western Ukrainians are terrorists or pro-American riots. Therefore there is a serious polarization in the country. The second factor is about the pro-Russian and totalitar goverment and its distance with pro-European Ukrainians. After Orange Revolution in 2004, all the pro-European politicians who were Orange Revolution activists were purged from the political scene. Disappointment of Ukrainians created a social explosion by the time. The third factor is the economic crises and the growing level of corruption.

Bölgesel Dönüşüm ve Türkiye-Rusya İlişkileri

Amur GADJIEV, PhD

Türkiye ve Rusya'nın çok sayıda ortak komşusu var. Bu olgu iki ülkenin, Karadeniz'den Orta Asya'ya kadar, Basra Körfezi'nden Akdeniz'e kadar uzanan geniş bir coğrafyada sürekli bir etkileşim halinde olmalarını zorunlu kılıyor. Türkiye ve Rusya, bu coğrafyanın iki önemli aktörü olarak, bölgelerin geleceğine yönelik barış, istikrar ve refah seviyesini arttıracak olumlu katkılar sağlama potansiyeline sahipler. Bu imkan, iki ülkenin, aralarındaki geleneksel olarak var olan düşmanlığı aşmak maksadıyla attıkları önemli adımlar sayesinde doğabilmiştir.

Türkiye ve Rusya, beşyüz senedir devam eden ilişkileri boyunca birbiriyle on defa savaşmış ve Soğuk Savaş döneminde farklı bloklarda yer almıştı. Ancak son 25 yılda bu iki ülke ilişkilerinin özünü esaslı bir şekilde değiştirmeyi başarmıştır. İki devlet arasındaki siyasi işbirliği, 1990'lı yılların ortasından itibaren olumlu bir şekilde gelişmiş ve 2010 yılında Türkiye-Rusya Üst Düzey İşbirliği Konseyi'nin oluşmasıyla kurumsal bir nitelik kazanmıştır.

Ülkelerimiz arasındaki ilişkilerin ilerleryen dönüşümü aynı zamanda yeni bir aşamaya geçme temelini de oluşturmaya başlamıştır. Ve bu sonraki aşama, ortak komşuların güvenliğini ve kalkınmalarını sağlamak amacıyla bölgesel işbirliğinin kurulması şeklinde ifade edilebilir. Hiç kuşkusuz, bu çok basit bir hedef değildir. Bu geniş coğrafyada Türkiye ve Rusya'nın milli çıkarları pek çok konuda örtüşmemekte, hatta çelişmektedir. Ancak güvene dayanan siyasi iradeyle bu çelişkiler en azından algı düzeyinde azaltılabilir. Nitekim iki devlet bugün terörizm, aşırıcılık, uyuşturucu kaçakçılığı gibi ortak tehditlerle karşı karşıyadır.

Makalede, Türk-Rus ikili çok boyutlu ilişkilerden hareketle önce iki ülkenin dahil olduğu bölgesel projelerin ortaya konulması, ardından iki devletin başta Suriye krizi olmak üzere bazı bölge

sorunlarına bakış açıları ve tutumlarının incelenmesi ve son olarak da iki ülke arasında karşılıklı güvene dayalı işbirliğinin artmasının bölgenin güvenliği ve kalkınması bakımından getirebileceği yararlar ve ilerleyen bu sürecin önündeki sorunlar üzerinde durulması planlanmaktadır.

Karadeniz Jeopolitiğinin Rus Dış Politikasına Etkisi

(The Effects of the Black Sea Geopolitics on the Russian Foreign Policy)

Doç. Dr. Halil ERDEMİR

Coğrafya bir ülkenin iç ve dış politikasında önemli etkinliğe sahip unsurlardandır. Rusya Federasyonu'nun jeopolitik konumu da Rus dış siyasetini pek çok bakımdan belirlemiştir/belirlemektedir. Karadeniz jeo-politiği Rusya'nın tarih boyunca sıcak denizlere ulaşmasında ihtiyaç duyduğu en önemli deniz çıkışıdır.

Orta Asya'daki enerji kaynaklarının enerjiye ihtiyaç duyan Avrupa ve diğer alıcılara Rusya Federasyonu'nun topraklarına ilaveten mevcut ve planlanan yollarla transferi, Karadeniz jeopolitiğinin RF için önemini göstermektedir. Karadeniz jeo-politiği bölge ülkeleri için olduğu kadar bölgeyle ilgilenen diğer uluslararası aktörler için de önemlidir.

Doğu'dan Batı'ya Kuzey'den Güney'e bir geçiş bölgesi olan Karadeniz bölge ve çevresi için önemli bir denizdir. Karadeniz kendisine sınırdaş olan ülkelere olduğu kadar Avrupa içine gidebilen Tuna nehri sayesinde de kıta için jeopolitik ve ekonomik öneme haizdir. Hazar Denizi ve çevresindeki doğal kaynakların kendine has jeopolitik özellikleri bölge ülkeleri ve Avrupa Birliği için anlamlıdır. Bu önem, Karadenizi Ruslar için hayati diğerleri için önemli bir jeo-politik yapmaktadır. Doğal gaz ve petrol transferindeki Rus hâkimiyeti ve tekelciliğine de alternatif arayışlarında Karadeniz stratejik bir konuma sahiptir. Bu da, Karadeniz jeopolitiğinin, Rusya için olduğu kadar enerjiye sahip ülkeler ve potansiyel enerji alıcıları açısından ekonomik ve siyasi önemini göstermektedir.

Deniz taşımacılığı ulaşım yöntemlerinin en az maliyetlisi olması sebebiyle kıyıdaş ülkelerin ticari çıkarları için Karadeniz vazgeçilmezdir. Rusya'nın Karadeniz'den çıkışları Novorossiysk ve Sevastopol ile ekonomik ve güvenliği için son derece iki hayati limandır. Bu iki liman siyasi ve stratejik açıdan bölge ülkeleri kadar bölgede etkin olan ulusal ve uluslararası kurum, kuruluş ve organizasyonların etkileri de göz ardı edilemeyecek kadar önemlidir. Karadeniz'in ara bir deniz ve geçiş noktası olması Karadeniz çevresindeki muhtemel çalışmaları ve çatışmaları etkilemektedir. Son aylarda AB ile RF arasındaki Kırım ve dolayısıyla Ukrayna üzerindeki çatışmaların en önemli sebebi Karadeniz'in jeopolitik öneminden kaynaklanmaktadır. Bu husus bölgedeki diplomatik faaliyetlerin artmasına ve

çeşitlenmesine sebep olmaktadır.

Bu çalışma Karadeniz'in sahip olduğu jeopolitik özellikleri ortaya koyarken, bölgesel ve uluslararası güçlerin Karadeniz politikalarının Rus Dış politikasını nasıl etkilediği/etkileyeceği üzerinde özellikle son gelişmeler ışığında ele alacaktır.

Anahtar Kelimeler: Karadeniz Jeopolitiği, Enerji transferi, AB Politikaları, Rusya Federasyonu

Karadeniz'in Jeopolitik Önemi ve Kırım

Yerkinay ONGAROVA

Karadeniz jeopolitik ve jeo stratejik önemi ile tarihten bu yana büyük devletlerin her zaman odak noktası olmuştur. Osmanlı İmparatorluğu'nun kontrolünden çıkınca denizi Çarlık Rusyası'yla paylaşmaya başlamıştır. Çarlık Rusya'dan sonra Sovyet Rusya'sı döneminde Kırım bölgesi Ukrayna topraklarına katılmıştır. Karadeniz Sovyetler yıkılınca daha da önemli konuma gelmiştir. Batılı güçler NATO (Bulgaristan, Romanya) şemsiyesi altında bölgeye girmeyi başarmıştır. SSCB sonrası Karadeniz'e kıyısı olan ülkeler sayısı altıya çıkmıştır. Karadeniz bölgesi Avrasya kıtasında bulunan konumu ile halen dünya süper güçlerinin odak noktası olmaya devam etmektedir. Karadeniz'de Ukrayna siyasi krizi ve Kırım'ın Rusya'ya bağlanmasıyla Karadeniz bölgesinde son siyasi gelişmeleri de analiz edecektir. Jeopolitik Batı Atlantik dünyası ile Avrasyacı Dünyanın Karadeniz'de jeopolitik ve jeo stratejik yönleri sorgulanacaktır. Araştırma genel niteliksel analiz yöntemiyle jeopolitik teoriler çerçevesinde değerlendirilecektir. İlk jeopolitik teoriler ve Karadeniz'in jeopolitik rolü değerlendirilecek İkincisi SSCB sonrası Karadeniz'in jeopolitik rolü analiz edilecektir. Üçüncüsü mevcut siyasi gelişmeler ışığında bölgedeki durum sorgulanacaktır. Neticede Karadeniz bölgesinde Gürcistan, Ukrayna savaşlarıyla Batı ile Avrasyacıların güç dengesinin değişmesiyle bölgede her zaman savaşın devam edeceğini sonucuna varılmıştır. Kırım'ın Rusya'ya geçmesi güç dengesini kısmen korumaktadır. Ancak Ukrayna'da çatışma ilerlemeye devam edecekse güç dengesi değişme ihtimali de vardır. Eğer değişme söz konusu ise Karadeniz bölgesinde barışın son bulduğu anlamına gelmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kırım, Karadeniz, NATO, Rusya, Ukrayna

Avrasya Jeopolitiği Açısından Ukrayna Krizinin Politik Kültür Bağlamında Bir Değerlendirmesi

Dr. Meshdi İSMAYİLOV

SSCB'nin çöküşü liberalizmin kısmen zaferi olarak kabul edilebilir. Özellikle ekonomik platformda küreselleşmenin etkisiyle de Avrasya ülkelerinin tamamı küresel ekonomi-politiğin gerekçeleri doğrultusunda yeniden yapılandırıldı. Ne var ki, yaşanan bu ekonomik değişim politik ve kültürel açıdan pek iyimser bir tablo ortaya çıkarmadı. Eski coğrafi, etnik ve dini sorunların yeniden canlanması ile henüz bağımsızlık elde etmiş devletler bir anda kendilerini sıcak çatışmaların ortasında buldular. Büyük devlet ve güç merkezlerinin hem dolaylı hem de direk müdahaleleri ile süreçler daha karmaşık şekil almıştır. SSCB sonrasının çatışmaları nihai çözüme kavuşturulmadan “askeri” boyutu askıya alınarak beklemeye alınmıştır. Büyük jeopolitik aktörler bir taraftan kendi güdümledikleri entegrasyon süreçlerini desteklerken, diğer taraftan ayrımlaşma ve parçalanma eğilimlerine en iyi ihtimalle göz yummaktadır. Hal böyle olunca, ideolojik kutuplaşmaların rijit sınırları dâhilinde Soğuk Savaş döneminin “sabit” ve “berrak” jeopolitiğinin yerini “müphem” ve “değişken” jeopolitiğin aldığı tespitinde bulunabiliriz. Global süreçlerin hızla cereyan ettiği akışkan ve değişken bir ortamda siyaseten itibar gören de idealizmin normatifliği yerine gerçekçiliğin düzen ve refah vurgusudur. Bu bağlamda, Avrasya jeopolitiğinin en hassas noktalarında politika üretimi açısından anahtar kavramlar *ekonomik gelişme* ve *güvenlik*'tir. Çünkü bölgenin ulus-devletleri yoğun tesirlerine maruz kaldıkları farklı kültürel etkilere (kozmpolitan etkilerden neo-emperyal ideolojilere; ulusal, etnik, dinsel kimliklere ilişkin çokkültürlülük meselelerinden yeni-kabileciliğin en aşırı örüntülerine kadar) karşı genellikle güvenlik ve ekonomik performans temelli stratejiler geliştirerek cevap vermekteler. Yine de bu durum, Avrasya jeopolitiği açısından çok gerilimli bir süreçtir. Post-Sovyet mekân açısından bakıldığında, bugün ekonomik ve güvenlik konuları başta olmak üzere sivil ve kamusal alanlarda Batı-merkezli reel-politik dozu yüksek demokrasi ile Rusya-merkezli patrimonyalizm dozu yüksek otoriteryanizm arasında mücadele yaşanmaktadır. Nihayetinde farklı politik ve kültürel geleneklerin zıtlaşmasına şahit olmaktayız. Ukrayna'daki kriz Avrasya jeopolitiğinin bu tarz “yeni” özelliklerinin renkleriyle örülü vaziyettedir. Çatışmanın ister iç, isterse de dış aktörleri toplumsal ve kültürel gelenekleri doğrultusunda tutunum takınmaktadır. Başkent Kiyev'de başlayan Maydan hareketine öncülük eden kadrolar ülkenin en hayati sorunlarının baş sorumlusunun Rus-yanlısı yönetim olduğu düşüncesinde hemfikirdi. Buna göre Rus patronajlığı altında benimsenen Rus-tarzı yönetim şekli yolsuzluklara, ekonomik durağanlığa ve gelir dağılımındaki büyük adaletsizliklere sebebiyet vermişti. Bu nedenle de Ukrayna kesinlikle Avrupa'ya entegre olmayı kendi jeopolitik öncülü olarak kabul etmeliydi. Batı eğilimli bu tarz algılar Ukrayna kimliğinin milliyetçi hassasiyetleriyle birleşerek daha keskin politik çizgiler kazanmıştır. Bunun karşısında ise petrol ve doğal gaz gereksinimleri dolayımında ekonomik açıdan Rusya'ya bağımlı olduğunu, AB'den gelen taleplerin de-stabilizasyona neden olacağını düşünen ve bu nedenle de AB ile entegrasyon yerine Rusya'nın ileri sürdüğü Gümrük Birliği ve Avrasya İttifakı gibi oluşumlara sıcak bakan bir politik vaziyet alış söz konusuydu. Rusya ve Batı (AB ve ABD) da başlangıcından itibaren krize aktif taraf ve müdahil durumdalar. Ukrayna'daki politik sistem sancılı bir

dönüşüm geçirirken makro ölçekte Avrasya jeopolitiğinin küresel muhtevasına uygun bir çatışmaya da sahne olmaktadır. Rusya ve Amerika (arka planında Çin ve AB de yer almaktalar) arasındaki mücadelenin genel şeklini verdiği yeni Avrasya jeopolitiği ideolojik ve ekonomik zıtlaşmaların ardından kültürel muharebe alanına da adım atmış bulunmaktadır. Bu perspektiften baktığımızda Avrasya jeopolitiği özelinde Ukrayna krizinin politik kültür perspektifinden irdelemek daha kapsayıcı sonuçlara ulaşmakla beraber konuyu tarihsel derinliği ile anlamamıza katkı sağlayacaktır.

SEMİNER SALONU-1 (2. GÜN SAAT: 15:30 – 17:00)

OTURUM BAŞKANI: Doç. Dr. Kutay KARACA

Dr. Atasay ÖZDEMİR, Genelkurmay Harekat Başkanlığı

Kötümser Bir Bakış Açısıyla Afganistan'ın Geleceği ve Uluslararası Sisteme Muhtemel Etkileri

Arş. Gör. İ. Ömer ATAGENÇ, Kırklareli Üniv., İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Güneydoğu Asya'nın Jeopolitiği Bağlamında Hindistan'ın Doğu'ya Bakış Politikası

Arş. Gör. Büşra ÖGÜTÇÜ, Uludağ Üniv, İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Afganistan Örneğinde Jeopolitik: Avantajlar ve Dezavantajlar

ÖZETLER

Kötümser Bir Bakış Açısıyla Afganistan'ın Geleceği ve Uluslararası Sisteme Muhtemel Etkileri

Dr. Atasay ÖZDEMİR

11 Eylül saldırıları akabinde 07 Ekim 2001 tarihinde ABD ve İngiltere tarafından Afganistan'a müdahalede bulunulmasından sonra 05 Aralık 2001 tarihinde Almanya'nın Bonn kentinde BM yetkilileri, Afgan liderler ve uluslararası toplumun temsilcilerinin biraraya gelmesiyle bir konferans yapılmıştır. Bonn Konferansı adı verilen bu konferansta Afganistan'ın geleceği hakkında görüşülmüş ve bu konudaki fikirler tartışılmıştır. Görüşmeler sonucunda BM sorumluluğunda kurulacak uluslararası bir yapının yardımıyla Afgan Ulusal Güvenlik Güçlerinin yeniden teşkil edilmesi ve bu yeni teşkile eğitim yönünden de azami destek verilerek Kabil ve çevresinin güvenliğinin sağlanmasına yardımcı olunması kararlaştırılmıştır. Bu uzlaşa BM Güvenlik Konseyi (BMGK)'nin 1383 sayılı kararında karşılığını bulmuş ve bu kararı takiben BMGK tarafından 20 Aralık 2001 tarihinde alınan 1386 sayılı

karardan hareketle Uluslararası Güvenlik Yardım Kuvveti (International Security Assistant Force-ISAF) kurulmuştur.

16 Ocak 2002 tarihinde İngiltere liderliğinde göreve başlayan ISAF, 18 Şubat 2002 tarihinden itibaren tam kapasiteyle çalışır duruma gelmiştir. NATO, 2003 yılının Ağustos ayından itibaren ISAF’a komuta etmektedir. ISAF tarafından yürütülen hareket önceleri sadece Kabil ve çevresi ile sınırlıyken BMGK’nın 13 Ekim 2003 tarihli ve 1510 sayılı kararı ile tüm Afganistan’ı kapsayacak şekilde genişletilmiştir. ISAF’ın Afganistan’da yürütmekte olduğu hareketin ana hedefi; devlet aygıtının zamanın gereklerine uygun olacak şekilde yeniden teşkil edilerek her alanda ülke halkı üzerinde hakim kılınması ve böylece ülkede istikrarın sağlanmasıdır. Bu bağlamda , ISAF tarafından ilk etapta ülke halkının güvenliğinin sağlanmasına odaklanılmış; eğitim ve malzeme desteği ile yeniden yapılandırılan Afgan Ulusal Güvenlik Güçleri, ülkede güvenliğin teşkilinin ana sorumlusu haline getirilmiştir. Müteakiben, ülkede istihdam sağlayacak iş sahaları oluşturulması, kadınların toplumsal hayata ve iş hayatına katılımının sağlanması gibi ülkenin sosyo-ekonomik açıdan gelişmesine yardımcı olacak adımların atılmasına başlanmıştır. Uluslararası alanda BM meşruiyeti altında yürütülen bu hareket yerel düzeyde de ciddi bir halk desteğine sahiptir.

NATO tarafından ISAF sorumluluğunda yürütülen hareketin hedefine ulaşması ya da ulaşamaması, ileride karşı karşıya kalınacak durumlar açısından büyük önem arz etmektedir. Yerel ve ulusal düzeyde bütünleşmenin zayıf olduğu Afganistan, ülkede yaşayan halkın etnik kimlikleri nedeniyle kendisine komşu ülkelerin etkilerinin yoğun olarak hissedildiği bir ülkedir. Bu bağlamda ülkenin nüfus olarak en büyük etnik grubunu oluşturan ve ağırlıklı olarak ülkenin güneyinde yaşayan Peştunlar, Afganistan’ın Pakistan ile “sorunlu” ilişkilerinin temelinde yer almakta olup adeta iki ülke arasındaki ilişkilere şekil vermektedir. Ağırlıklı olarak ülkenin kuzeyinde yaşayan Türkmen ve Özbekler, ülkenin doğu ve kuzeybatısında yoğun olarak yaşayan Tacikler ve ülkenin orta bölümünde yaşayan Hazaralar da ilişkide bulundukları ülkeler nedeniyle Afganistan’ın toprak bütünlüğü açısından sorun yaratma potansiyeli taşımaktadırlar. Bu bağlamda NATO, Afganistan’dan çekilirken arkasında tüm ülkeye hakim olan ve kurumları ile birlikte olması gerektiği şekilde işleyen bir devlet yapısı bırakamazsa oluşacak boşluğun üzerlerinde etki sahibi oldukları etnik grupların da etkisiyle İran ve Pakistan gibi bölgesel güçler tarafından doldurulmaya çalışılması şaşırtıcı bir gelişme olmayacaktır. Bu durum da bölgede daha şiddetli çatışmaların yaşanmasına ve akabinde önce bölgenin daha sonra da uluslararası sistemin güvenliğinin tehlike altında olmasına yol açacaktır. Dolayısıyla halihazırda Afganistan’da yaşanan gelişmeler uluslararası sistemin geleceğini de doğrudan etkileyen bir durum arz etmektedir.

The Future of Afghanistan and Its Possible Effects to International System in a Pessimistic Perspective

In a little while after 9/11 attacks, USA and UK intervened Afghanistan at 07 October 2001 and after this intervention at 05 December 2001 a conference that brought UN officials, Afghan leaders and international community's representatives together was held in Bonn/Germany. In this conference which was named Bonn Conference, the main subject is the future of Afghanistan and discussions took place around this subject. After all these discussions, it was approved to set an international structure that will assist to secure Kabul and its surroundings by providing new tashkil for Afghan National Security Forces and give maximum support to this new tashkil in the name of training. This consensus responded in the UN Security Council's Resolution (UNSCR) 1383 and continuously International Security Assistant Force (ISAF) was established by UNSCR 1386 which was adopted at 20 December 2001.

At 16 January 2002, ISAF started its mission under the leadership of UK and by 18 February 2002 it became to work in full capacity. By August 2003, NATO has taken ISAF under its command. While in the beginning ISAF's operation was geographically limited by Kabul and its surroundings, it was enhanced to cover whole Afghanistan by UNSCR 1510 which was adopted at 13 October 2003. The main aim of the operation which was conducted by ISAF at Afghanistan is to bring the state into consonance with the necessities of the time, to make the state dominant over all residents in all ways and provide the stability of the country by this way. In this context, ISAF was focused on to provide the security of the residents' at first and the Afghan National Security Forces which was reshaped by ISAF with training and equipment support has inducted the main responsible unit to secure the country. After that, ISAF started the steps that can assist the socio-economical development of the country like creating work fields that will procure labour and provide the contribution of women to community and business life. ISAF's operation which is conducted under the legality of UN in international area also has a serious support of the country's residents in the local level.

Reaching the aims of the operation which is conducted by ISAF under the command of NATO has great importance for the situations that will be faced in the future. With not enough integration at local and national level, Afghanistan is a country that the effects of its neighbours enormously sensed because of its population's ethnic identities. In this context, Pashtuns who are forming the biggest ethnic group of the country according to population and mostly living at the southern part of the country are centered at the "problematic" relations between Afghanistan and Pakistan and almost guiding bilateral relations. Turkmens and Ozbeks who are mostly living at the northern part of the country, Tajiks who are mostly living at the eastern and northwestern part of the country and Hazaras who are mostly living

at the middle part of the country have a potencial for causing trouble for the territorial integrity of the country because of the neighbouring states they have relations with. For this reason if NATO cannot leave a state that governs the whole country and that works with all its institutions in a proper way while drawing back from Afghanistan, it will not be surprising that Iran and Pakistan will try to fill that power cavity by using the ethnic groups that they have an influence on. This situation will cause more vicious conflicts to happen in the region that will lead to a security threat for the region at first and a security threat for the whole international system after. Consequently, current events that took place at Afghanistan presents a situation that effects the future of international system directly.

Güneydoğu Asya’nın Jeopolitiği Bağlamında Hindistan’ın Doğu’ya Bakış Politikası

Arş. Gör. İ. Ömer ATAGENÇ

Hindistan’ın jeopolitik tercihleri bağımsızlıktan 90’lı yılların başına kadar Pakistan ve Çin arasında sıkışan bir görüntü vermektedir. Ancak, Soğuk Savaş döneminin bitmesi ile birlikte Hindistan, geleneksel dış politika algılarını değiştirmek suretiyle kendi coğrafyası dışına çıkmaya başlamıştır. Başta Ortadoğu olmak üzere, Orta Asya ve Afrika ülkeleri ile geliştirdiği ilişkiler oldukça göze çarpmaktadır. ABD’nin Soğuk Savaş sonrası dönemde küresel politikaların merkezine oturması ve Asya-Pasifik coğrafyasında geliştirdiği yeni stratejiler dikkate alındığında Hindistan’ın yeni dönemdeki dış politika tercihlerindeki değişiklikleri doğrudan etkilediği görülecektir. “Doğu’ya Bakış” politikası olarak özetlenen bu politika, Hindistan’ın Güneydoğu Asya ile geliştirdiği ilişkileri Asya-Pasifik’teki bölgesel rekabet bağlamında anlam kazanmaktadır. Bu çalışmada, Hindistan’ın Soğuk Savaş sonrası dönemde izlediği genel dış politika algısı çerçevesinde yeni dönemdeki rolü incelenecektir. Yükselen Çin karşısında dengeleyici bir misyon yüklenen ve ABD’nin Asya-Pasifik stratejisine paralel bir dış politika davranışı geliştiren Hindistan’ın Çin karşısındaki pozisyonu, Güney ve Güneydoğu Asya’daki bölgesel rekabetin boyutları ve Hindistan açısından önemi bu çalışmanın temel başlıklarını oluşturmaktadır. Asya-Pasifik’teki küresel stratejilerde oluşan ABD ve Çin merkezli iki ana eksenin Hindistan dış politikasında doğuya doğru açılma stratejisini ne ölçüde etkilediği tartışılacak, çizilen bu genel çerçevenin ardından Hindistan dış politikasının yeni açılımları ve Çin ile ilişkileri, “Doğu’ya Bakış” (Look East) politikası özelinde açıklanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Asya-Pasifik, Güneydoğu Asya Jeopolitiği, Hindistan, Çin, Doğu’ya Bakış Politikası

India’s “Look East” Policy in the Context of Southasian Geopolitics

Abstract

The geopolitical choices of India were given an image that was stuck between Pakistan and China since the independence until the start of 1990s. Nevertheless, with the end of the Cold War, India began to move out her own geography by changing her traditional foreign policy perceptions. Particularly developing relationships with the Middle East, Central Asia and African countries are quite striking. Recent changes in the Indian foreign policy shall be seen when considering the central position of the USA in the global politics of post-Cold War era and her newly developing strategies in Asian-Pacific geography. This policy, which was summarized as “Look East”, make sense in the context of regional competition in the Asia Pacific and developing relationships with Southeast Asia. In this study it will be examined the new role of India in the framework of general foreign policy perception that was followed by India in the post-Cold War era. The position of India against China, which was loaded on a counterbalancing mission against the rising China and developed a parallel foreign policy behavior to the Asia Pacific strategy of the USA, dimensions of regional competition in the South and Southeast Asia and its importance in the view of India constitutes the basic topics of this study. The effects of the two main axes that consists of the USA and China based global strategies over the eastward expansion strategy of Indian foreign policy in what degree will be discussed, after drawing this general framework the new initiatives of Indian foreign policy and her relations with China will be clarified with the Look East policy in particular.

Keywords: Asia-Pacific, Southeast Asian Geopolitics, India, China, Look East Policy

Afganistan Örneğinde Jeopolitik: Avantajlar ve Dezavantajlar

Arş. Gör. Büşra ÖĞÜTÇÜ

Coğrafya, geçmişten günümüze devletlerin kaderini belirlemede önemli bir unsur olmuştur. Devletler, coğrafyalarının getirdiği kısıtlamalarla veya fırsatlarla karşı karşıya kalabilmektedirler. Bu kısıtlamalar veya fırsatlar özellikle savunma alanında öne çıkmakta ve devletlerin savunma stratejilerini belirlemede önemli bir faktör olmaktadır. Örneğin geniş topraklara sahip Rusya savunmasını hinterlandına dayandırırken, ada devleti olan İngiltere donanma alanında ön plana çıkmıştır. Yine tarihsel süreçte bazı bölgeler belirli açılardan avantajlı bölgeler olmuşlardır. Bunun uluslararası politika alanına da yansımaları olmuştur. İşte bu noktada jeopolitik devreye girmiştir. Örneğin Ortadoğu üç kıtanın bağlantı bölgesi ve her üç kıtaya açılımı olan bir konumla ön plana çıkmış-buna petrol eklenince sorun bölge açısından daha karmaşık hale gelmiştir, bugün Avrasya diye adlandırılan coğrafya, enerji kaynakları ve bunların nakli ile dikkat çekmekte ve büyük güçlerin mücadelesine sahne olmaktadır.

Günümüzde teknolojiye gelişmelere beraber coğrafyanın öneminin kalmadığı iddia edilmektedir. Teknolojik gelişmelerin coğrafyanın etkisini sınırladığı belli ölçüde doğru kabul edilebilir zira bu gelişmelerle beraber her yer ulaşılabilir olmuş, uzaktan kumanda ile bir şehrin altyapısı çöktürülüp, kıtalararası balistik füzeler ile çok uzak mesafeler tehdit edilebilir duruma gelmiştir. Ancak coğrafyanın önemi azalsa da yok olmamıştır ve hala dünya politikasında jeopolitik ön plandadır.

Diğer yandan önemli jeopolitik konumun bu devlete faydası tartışmalıdır. Genelde önemli jeopolitik öneme sahip devletler büyük güçlerin mücadele alanı olmakta ve bundan o devlet zararlı çıkmaktadır. Çalışmada böyle bir devlet olan Afganistan incelenecek ve jeopolitik konumun Afganistan açısından getirdiği kısıtlamalar ve yarattığı fırsatlar ele alınmaya çalışılacaktır. Afganistan çok önemli bir yerde konumlanmıştır ve büyük güçlerin mücadele alanı olmuştur. Bir yandan İran-Arap Denizi-Hindistan, diğer yandan Orta Asya-Güney Asya arasında bir kavşak noktası oluşturan konumu, bu ülkeye tarih boyunca önem kazandırmıştır, Afganistan, Kara Hâkimiyet Teorisi'nde, dünya hâkimiyetine ulaşmada önemli görülen "Merkez Bölge"nin güneyinde, Spykman'ın Kenar Kuşak Teorisine göre ise dünya hâkimiyeti sağlayabilmek için elde edilmesi gereken "Kenar Kuşak" ülkeleri arasındadır. Ayrıca XIX. yüzyılda Büyük Oyun çerçevesinde dönemin başat güçleri İngiltere ve Rusya'nın egemenlik mücadelesinde merkezi rol oynamıştır. Günümüzde ise Yeni Büyük Oyun çerçevesinde günümüzün başat güçlerinin mücadelesine sahne olmaktadır. Çalışmada bu unsurlar incelenmeye çalışılacaktır.

Anahtar Kelimeler: jeopolitik, Afganistan, Avrasya,

Geopolitic with the Example of Afghanistan: Advantages and Disadvantages

Abstract

Geography has been a key element to determine country's fate. Countries can be faced with restrictions and opportunities arising from geopolitics. These restrictions and opportunities become prominent especially in defense strategy. For example Russia which has big territory based its defense to its hinterland, UK which is an island state become prominent with its fleet. In historical period some territories become advantageous in some aspects. Of course this has reflections in international politics. At this point geopolitics steps in. For example Middle East remarks as land which is agglomeration of three continents and has link with three continents. Today the territories called Eurasia remarks with energy sources and transport of this sources and it has been warfare area of the great powers.

At the present time it's claimed that with the technological developments geopolitics has no more importance. It can be accepted that technological developments restrain the effect of geopolitics because with this developments, everywhere has become available, and with it has become possible to

destroy infrastructure of a city from distance, and with ICBMs long distances can be threatened. But even the importance of geography is not much as it was in the past, it is still important in world politics.

On the other hand it is debated whether such a very significant geopolitical position is useful for the country or not. In general terms, such countries having very strategic position in different periods of history become area where great powers fight with each other. In this paper Afghanistan, which has a very strategic position in the political arena, will be analyzed in terms of its restrictions and opportunities arising from its position.

Afghanistan is located in a very important area and it has turned into a place where great powers had contested with each other. It is located at the crossroads between Persian -Arabic sea-India and Middle Asia-South Asia. Afghanistan is south of the Pivot Area which is seen important to have world sovereignty in Mackinder's Theory of Land Power and in Spykman's Rimland Theory Afghanistan is between the countries which are needed to get in order to world sovereignty. In twentieth century, Afghanistan became an area where other UK and Russia fight with each other in the framework of Great Game. At present becomes where great powers had contested with each other the framework of the New Great Game.

PERŞEMBE

BÜYÜK SALON (3. GÜN-SAAT: 10:30-12:00)

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. İbrahim CANBOLAT

Dr. Asim MEMMEDOV, Gence Devlet Üniversitesi, İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Azerbaycan'da Dini Düşünce ve Mezheplerin Yayılmasının Bazı Sakıncaları (1991-2003)

Yrd. Doç. Dr. Ali Samir MERDAN, Çankırı Karatekin Üniversitesi, İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Azerbaycan-ABD İlişkileri ve Azerbaycan'da ABD İmajı

Zeynep AYAS, Harp Akademileri Komutanlığı

Karşılaştırmalı Perspektiften Kafkaslarda Toprak, Kültür, İktidar İlişkisi: Rusya Federasyonu'nun Kafkaslardaki Mikromilliyetçilik ve Uluslaşma Mücadelelerine Yaklaşımı (Çeçenistan ve Abhazya Örneği)

ÖZETLER

Azerbaycan'da Dini Düşünce Ve Mezheplerin Yayılmasının Bazı Sakıncaları (1991-2003)

Dr.Asim MEMMEDOV

Bu makalede amaç bağımsızlıktan (1991) sonra Azerbaycan'da dini düşüncenin yayılma sürecini incelemek, ülkede çok sayıda din ve mezhebin yayılmasının sebeplerini araştırmaktır. Bu çokboyutlu ve karmaşık yayılma sürecine devletin ve toplumun nasıl yaklaştıkları da inceleme konumuza dahil olacaktır.

Bildiğimiz gibi, Azerbaycan 1990 yılına kadar Sovyetler Birliği'nin ideolojik baskısı altındaydı. Sovyetler Birliği'nde ise yalnız bir ideoloji – komünist ideoloji vardı. Sovyetler Birliği dağıldıktan sonra Azerbaycan bağımsızlığına kavuştu. Sınırların açılması toplumun kendi manevi ihtiyaçlarını karşılamak için çeşitli dünyagörüşü ve düşünce tarzları ile tanışmasına sebep oldu. Toplumun manevi arayış içinde olduğu yeni dönemde çeşitli dini mezhepler de yayılmak için harekete geçtiler. 2005 yılından sonra ise bazı radikal mezhepler, örneğin Vehhabilik yayılmaya başladı.

Çağdaş politik gelişmeler bakımından - Suriye'de Beşar Esed rejimine karşı savaşan muhalefetin saflarında dini grupların, özellikle de Vehhabilerin olması, Rusya'nın Kuzey Kafkasya bölgesinde yaşanan silahlı eylemlerde Vehhabiliğin etkisi, Afganistan, Pakistan, Yakın ve Orta Doğu'daki gelişmelerin dini özellik taşıması, Türkiye'de İslami değerlere dayalı siyasi partinin hakimiyette olması vs. gibi bölgesel gelişmelerin etkisi Azerbaycan'dan da yan geçmemiştir. Azerbaycan'da hala da mevcut olan ideolojik boşluk yüzünden yayılan bu din ve mezhepler son derece etkilidir. Bazı dini mezheplerin ait olduğu devletlerin politik etkisini de kendilerinde taşımaları meseleye başka bir önem kazandırmaktadır. Bütün bu söylediklerimiz bu araştırmanın güncelliğini bir hayli arttırmaktadır.

Anahtar kelimeler: Sovyetler Birliği, Komünist ideoloji, Vehhabilik, Suriye, Siyasi nüfuz

The Spreading of Religious Thought and Denomination, and Some Prohibitions in Azerbaijan (1991-2013)

Abstract

The aim of this article is that to review of spreading period of religious thought in Azerbaijan, to explore the reasons of spreading of religious and sect in the country after desolation (1991 years). The way of approaching of state and society to this multidimensional and mixed period of spread will be included to our researching topic, too.

As we know, Azerbaijan was under the ideological influence of the Soviet Union until 1990 years. There was only one ideological – communist in the Soviet Union. But Azerbaijan achieved his independence after the collapse of Soviet Union. The opening of borders caused the society be

acquainted with different outlooks and kinds of thinking for meeting the needs of his spiritual needs. In the new period which the society were in the spiritual searching different religious sects come into operation for spreading,too. Some radical sects as Wahhabism began to spread after 2005 years.

According to modern political advances – being of opposition religious groups which fought against to Bashar al-Assad regime in Syria,especially being of Wahhabism, the influence of Wahhabism in the armed actions which living in the North Caucasian region of Russian,the developments of Afghanistan, Pakistan,Near and Middle East named as religious feature, being of political party based on Islamic values in Turkey and the influence of other events didn't avoid from Azerbaijan, too. Spreading religion and sects are so extremely dangerous according to existing ideological void in Azerbaijan. Some religious sects are showed together with the political influence of their belonging states and this creates another importance to the topic. All of our say increase enough the currency of this research.

Key words: Soviet Union, Communist ideological, Wahhabism, Syria, political influence

Azerbaycan-ABD İlişkileri ve Azerbaycan'da ABD İmajı

Yrd. Doç. Dr. Ali Samir MERDAN

Azerbaycan, demokratik ve ekonomik reformlarla ABD ve Batı Avrupa devletleri eğilimli dış politika yönelimini yansıtmıştır. Azerbaycan yönetimi, kendi çıkarları doğrultusunda ABD'yle ilişkilerde işbirliği sürecinin devam etmesini istemektedir. Azerbaycan'da yapılan anket ve mülakatlarla kamuoyunda ABD imajı araştırılmış ve diğer çalışmalarla karşılaştırılarak değerlendirilmiştir. Katılımcılar; Azerbaycan'ın Batı değerlerini taşıdığı; ABD'yi dost ve müttefik olarak algıladıkları; politik, ekonomik, enerji ve askeri ilişkilerde işbirliği düşündükleri; Dağlık Karabağ'ı dış politikanın temel sorunu olarak değerlendirip çözümünde ABD'nin etkin rol almasını istedikleri, NATO şemsiyesi altında ABD'ye askeri üs tahsis edilebileceğini; ancak Afganistan ve Irak'ta çatışma bölgelerinden uzak tutulması şartıyla Azerbaycan askerlerinin sayısının artırılabilceği, Ermeni lobisi etkisiyle Kongre'nin yanlı tutumunu sorun olarak değerlendirdikleri şeklinde görüş belirtmişlerdir. Bu bağlamda Azerbaycan kamuoyunun, iç politikada farklı yaklaşımları bir kenara bırakarak dış politikada ortak düşüncelere sahip oldukları ve birlikte hareket ettikleri görülmüştür.

Abstract

Azerbaijan has reflected its foreign policy tendency towards USA and European states with democratic and economical reforms. The government of Azerbaijan, in the direction of its interests, wishes the continuance of the corporative relations process with USA. The image of USA among the public has been researched with surveys and interviews in Azerbaijan and evaluation was done in comparison with other performed

studies. The participants have declared their opinions claiming Azerbaijan bares the values of the west; they perceived USA as a comrade and ally; they consider on economic, energy and military cooperation; evaluating the Nagorno Karabagh as the fundamental issue of the foreign policy they demand the effective roll of USA for the solution; a military base may be allocated to USA under the umbrella of NATO; the number of the Azerbaijani soldiers may be increases however provided to be kept away from the area of conflicts like Afghanistan and Iraq, and they evaluate the nonobjective approach of the Congress as a problem which is due to the impact of the Armenian Lobby. To this extent, leaving the different approaches in domestic policies, it is observed that the public of Azerbaijan have common considerations towards foreign policy and they act in unison.

Karşılaştırmalı Perspektiften Kafkaslarda Toprak, Kültür, İktidar İlişkisi: Rusya Federasyonu’nun Kafkaslardaki Mikromilliyetçilik ve Uluslaşma Mücadelelerine Yaklaşımı (Çeçenistan ve Abhazya Örneği)

Zeynep Ayas

SSCB’nin dağılmasıyla birlikte Kafkasya, siyasal istikrarsızlığın, etnik çatışmaların ve toplumsal karmaşanın etkin olduğu bir bölge haline gelmiştir. Bölgesel aktörlerin yanı sıra küresel güçlerin bölgeye müdahaleleri yaşanan sorunları daha da karmaşık hale getirmektedir. Rusya Federasyonu, yerel, bölgesel ve küresel her seviyede Kafkasya’nın bugünkü dengelerini etkileyebilen hatta belirleyebilen ana aktör konumundadır. Rusya’nın “sıcak denizlere inme” politikası olarak bilinen politikasının günümüz şartlarına uyarlanmış “modern” halinin Kafkaslarda hala devam ettiği söylenebilir. RF, SSCB’nin dağılmasının ardından, Sovyet döneminde Moskova’nın, Kafkasya coğrafyasında sağladığı hâkimiyeti diğer küresel ve bölgesel güçlere kaptırmak istememiştir. Kafkasya’daki varlığını ve etkinliğini ulusal çıkarları arasında tanımlayan RF’nin bu yaklaşımının, bölgenin dengelerini etkileyen hatta belirleyen sonuçları bulunmaktadır.

RF, Putin sonrası dönemde, Kafkasya’da istikrarın kaynağı olduğunu gösterme gayreti içerisinde. Amacı, bölgeye kendisinin tesis etmiş olduğu istikrar sayesinde hâkim olmaktır. Güney Kafkasya’daki milliyetçi hareketleri tanıması, Rusya’nın Karadeniz sahilinde bulunma alanını genişletme isteğinden ileri gelmektedir. Kafkasya’daki enerji kaynaklarına olan ilgisi nedeniyle bu bölgede hâkimiyetini hissettirme isteği, Kuzey Kafkasya’daki çatışmalara yaklaşımını belirlemektedir.

RF’nin bölgedeki etkinliği ve politikalarına bakılacak olursa, Kuzey Kafkasya’daki çatışmalar ve Çeçenistan’da hüküm süren karmaşanın, bölgedeki diğer yerel aktörlerin kontrolü dışında devam edeceğini söylemek güç değildir. Bunun yanı sıra Abhazya için, Rusya gibi güçlü

bir komşu ülke tarafından tek taraflı olarak tanınma durumu, aynı zamanda bu güce bir dereceye kadar bağımlı olmak anlamına gelmektedir. Tarafların siyasi ve ekonomik ağırlıklarına bakıldığında bu ilişkinin pek çok açıdan oransız olduğu açıktır. İki bölge açısından bu değerlendirmeyi yaparken temel alınması gereken önemli bir nokta ise, Kuzey Kafkasya'daki otonom cumhuriyetlerin Rusya topraklarına dâhil olması, Güney Kafkasya'da Gürcistan-Abhazya-Güney Osetya üçgeninde yaşanan gerilimin ise Gürcistan topraklarında cereyan ediyor olmasıdır.

Bu çalışmada, bölgenin hamisi konumundaki Rusya tarafından, Kafkasya'da uygulanan politikalar Abhazya ve Çeçenistan özelinde karşılaştırmalı olarak incelenerek, Kuzey ve Güney'in Rusya açısından taşıdığı önem, bu iki devlet üzerinden değerlendirilecektir.

Land, Culture And Power Relations In The Caucasus From A Comparative Perspective: Russian Federation's Approach To Micronationalists And Nationalism Struggles In The Caucasus (Example Of Chechenya And Abkhazia)

Caucasus has become a region that political instability, ethnic conflict and social chaos active with the dissolution of the USSR. The intervention of global powers in the region as well as regional actors, makes the problems more complicated. Russian Federation today can affect and even capable of determining local, regional and global balance that every level of the Caucasus. It is possible to say that, Russia's policy known as the "warm seas" policies adapted to present conditions of "modern" way still continue in the Caucasus. RF did not want to give the dominance that Moscow's Soviet-era in the Caucasus to other global and regional powers after the dissolution of the USSR. RF's approach, who defines the existence and effectiveness in the Caucasus her one of the national interests, has results which affecting and even determines the balance.

RF is trying to show that she is the source of stability in the Caucasus in the period of Putin. The aim in the region established the dominance as a result of stability which is instituted by itself. The reason that recognition of nationalist movements in the South Caucasus, is due to the desire of expanding the available space in the Black Sea coast. The desire for domination in the Caucasus because of the energy sources interest in this region, determines the approach to the conflict in the North Caucasus.

It is not difficult to say that, the chaos in the North Caucasus and Chechenya would continue beyond control of other local actors by looking RF's activities and policies in the region. Besides, for Abkhazia, unilaterally recognizing by as a powerful neighbour Russia, means that to be dependent on this power also. It is clear that, considering the political and economic weight of the sides, many ways disproportionate in this relationship. The basic point

need to be an important is that autonomous republics in the North Caucasus is included in the territory of Russia, in the South Caucasus' tension which belong in the triangle Georgia - Abkhazia-South Ossetia is happening in the territory of Georgia.

In this study, the policies implemented by the region's patron Russia in the Caucasus, comparatively examining in particular Abkhazia and Chechenya, and the importance of the North and South will be evaluated by these two states.

KÜÇÜK SALON (3. GÜN-SAAT: 10:30-12:00)

OTURUM BAŞKANI: Doç. Dr. Barış ÖZDAL

Doç. Dr. Adem KARA, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Osmanlı Devleti'nde Sosyal Hareketlenmelerin Tarihsel ve Sosyolojik Bir Değerlendirmesi

Yrd. Doç. Dr. Erkan ERTOSUN, Turgut Özal Üniversitesi, İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Eyüp ERSOY, & Bilkent Üniversitesi, İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Özal'ın Siyaset Anlayışı ve Türkiye Dış Politikasının Değişen Parametreleri

ÖZETLER

Osmanlı Devleti'nde Sosyal Hareketlenmelerin Tarihsel ve Sosyolojik Bir Değerlendirmesi

Doç. Dr. Adem Kara

Osmanlı Devleti'nin gelenekçi yapısı ve diğer hususiyetleri ile çağdaşları arasında farklı bir yere konulması gereklidir. Hanedan sistemine dayanan ve saltanatla idare edilen ülkenin geniş coğrafyalara hükmetmesi ile birlikte pek çok farklı kavramla karşılaşırız.

Öncelikle genişleyen sınırlar çok farklı etnik grup, siyasal yapı, kültür ve algılayışa sahip milletleri bir arada yaşamaya mecbur kılmıştır. Bu mecburiyetin kıstaslarını belirleyen güç, bu hususta düzenlediği kurallarla bu yapıyı bir arada tutmanın gayretinde olmuştur. Osmanlı toplumunun kuruluş felsefesi, kültür değerleri ve dünya görüşü bakımından farklılaşmayı merkezden kopmaya kabul etmez. Toplum sistemi bütünleşmeyi gerektirir. Uygulanan kurallar ve değerler sistemi bu amacı gerçekleştirmek için tatbik edilir.

Sosyal hareketlerin, toplumda yeni bir hayat tarzını, yeni bir dünya görüşünü oluşturmak için eylemde bulunan bir davranış tarzı olduğu unutulmamalıdır. Bu tür eylem kapılarının sosyal tepki unsuru yaratabilecek bir noktaya ulaşması, her şeyden önce toplum yapısında beliren çelişkilerin ve uyumsuzlukların belirli bir birikim seviyesine ulaşmasıyla mümkündür.

Osmanlı Devleti tarihini incelediğimizde Şeyh Bedrettinden başlayan bir süreçte Celali İsyanları ve III. Selim Döneminde başlayan Dağlı İsyanları bunlardan sadece ilk akla gelen sosyal hareketlenmelerdir. Celali İsyanları ile Dağlı İsyanlarının başlangıcında birbirine benzeyen yönlerin mevcut olduğu görülmektedir. Her iki ayaklanmada da devletin iktisadi, sosyal ve askeri bozukluklarının neticesinde, merkezi yönetimin taşrada kendisini hissettirememesi etkili olmuştur.

Osmanlı Devleti, toplum yapısında farklılıkları kendi içerisinde yok etmeye çaba sarf eden, büyük uçurumların meydana gelmesine engel olmaya çaba gösteren dengeleyici özelliği ile dikkatimizi çekmektedir. Devlet sınıflara dayanmadığı gibi sınıflarda devlete dayanmıyordu.

Bu yapıya karşın ilk kez Anadolu'da karşımıza çıkan, sonrasında İstanbul ve diğer bölgelerde ortaya çıkan ve farklı karakterler gösteren sosyal hareketlenmelerin tarihsel ve sosyolojik bir değerlendirmesini yapabilmek bu çalışmanın hedefi olacaktır.

A Historical and Sociological Assessment of Social Movementsin the Ottoman Empire

Abstract

The Ottoman Empire must be considered differently with its traditionalist structure and other aspects among its contemporary counterparts. We run into many notions with a system based on a dynasty and a country which was governed by a reign ruling over a large area.

First, the enlarging boundaries obligated the many different nations having ethnical groups, political forms, cultures and feelings to live together. The power determining the criteria of this obligation tried to keep this structure by enforcing the rules for this cause. The foundation mindset of the Ottoman society never let differentiation and separation from the center in terms of cultural values and ideology. The social order necessitated integration. The rules and the system of the values were

carried out for achieving this cause.

It must not be forgotten that social movements are the styles of rebellion attitude aiming to constitute a new social manners and a new ideology. It is only feasible for these kinds of attitudes to generate a social reaction point when the social discrepancies and incompatibility arrive at a certain accumulation level.

When the Ottoman History gets examined; we can observe that the movements that come to mind first are the revolts in the course starting from Sheikh Bedreddin to the Jelali and Daglı Revolts(Daglı s were the people who were deserters and rejected to pay taxes).It is seen that the Jelali and Daglı Revolts have similar characteristics with each other during their starting period. Both of these revolts occurred as the results of the economical; social and military disorders and the fact that the centralized administration could not make its presence felt was also another factor.

The Ottoman Empire attracts our attention with its characteristics which tried to eliminate the differences in the social order in itself and prevent the occurring gaps in the society with a balancing manner. The empire was not based on the social classes. And the social classes was not based on the empire.

The aim of this study is to be able to assess these social movements which occurred first in Anatolia and then in Istanbul and other regions had different characteristics in historical and sociological terms.

Özal'ın Siyaset Anlayışı ve Türkiye Dış Politikasının Değişen Parametreleri

Yrd. Doç. Dr. Erkan ERTOSUN

Eyüp ERSOY

Turgut Özal'ın 1983 yılında başbakanlık görevine gelmesinden sonra Türkiye dış politikasının ekseninde temelde bir değişim yaşanmasa da dış politikanın gerek hedef ve önceliklerinde gerekse dış politikaya yaklaşım ve dış politikayı uygulama biçiminde önemli bir dönüşüm süreci yaşanmıştır. Farklı uluslararası ilişkiler kuramları bir ülkelerin izlediği dış politikada yaşanan değişim ya da dönüşümü uluslararası sistem, devlet, gruplar ya da bireyler gibi farklı düzeylerde incelemektedirler. Özal'a kadarki Türkiye dış politikasının büyük oranda uluslararası sistem ve devlet düzeyinde açıklanabilir olduğu görülmektedir. Bu çalışmada Özal'la birlikte Türkiye dış politikasında yaşanan değişimin temel kaynağının Özal'ın siyaset anlayışının ve kişiliğinin dış politikaya yansımaları olduğu iddia edilmektedir. Bu çerçevede öncelikle Özal öncesi egemen olan geleneksel dış politika anlayışının temel ilkeleri üzerinde durulmakta, ardından Özal'ın siyaset anlayışının dönemin dış politikası üzerindeki etkisi beş başlık altında incelenmektedir: Statükoculuk ile çatışması, ekonomi öncelikli politikası,

pragmatik kişiliği, çoğulcu kimlik anlayışı ve dış politikayı uygulama usulüne getirdiği yenilikler. Söz konusu beş başlık Özal'ın söylemleri ve farklı dış politika konuları üzerindeki etkileri esas alınarak incelenmektedir.

Şimdiye kadar Özal dönemi Türkiye dış politikası üzerine yapılan incelemeler, büyük oranda Özal'ın cumhurbaşkanlığı dönemindeki gelişmelere odaklıdır. Bu çalışmada ise Özal'ın başbakanlığı dönemine odaklanılarak literatürdeki bir boşluk doldurulmaya çalışılmakta, böylece dış politikada cumhurbaşkanlığı döneminde belirgin hale gelen değişim ve dönüşümün kökeninin başbakanlığı dönemine dayandığı ortaya konmaktadır.

Turgut Özal Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Ofisi tarafından fonlanan bu çalışma, kaynakça bakımından Turgut Özal dönemi Türkiye dış politikası ile ilgili en kapsamlı araştırmalardan biridir. Çalışma büyük oranda birincil kaynaklara dayanmaktadır. Başbakanlık ve Anavatan Partisi'nin Özal'ın konuşmalarını içeren yayınları, İngiliz Ulusal Arşivi, TBMM tutanakları, Özal döneminin tanığı yerli ve yabancı siyasetçi, diplomat ve gazeteciler ile yapılan sekiz adet mülakat, dönemin tanığı siyasetçilerin hatıra kitapları ve dönemin gazeteleri başvuru başlıca kaynaklar arasındadır.

Özal's Political Mentality And Changing Parameters Of Turkey's Foreign Policy

Inspite of the fact that axis of Turkey's foreign policy did not change fundamentally after Turgut Özal became prime minister in 1983, there was a transformation process about both the aims and priorities of foreign policy and the way of practicing it. Different theories of international relations analyze the change in or transformation of a country's foreign policy at international system, state, groups or individual levels. Turkey's foreign policy could be explained at system or state levels till Özal era. This study argues that the main source of the change in foreign policy during Özal period was reflection of Özal's political mentality and personality to foreign policy. In that regard, this article first discusses the main principles of the traditional Turkey's foreign policy and then analyzes how Özal's political mentality and personality effected the foreign policy of his era by focusing on five dimensions of his political mentality and personality: Differentiating from status-quo, economy oriented foreign policy, pragmatism, pluralistic identity approach and new methods in implementing foreign policy. These five dimensions are analyzed by discussing his foreign policy discourse and the effects of this discourse on different foreign policy issues of the time.

Most of the studies in the existing literature on Özal's foreign policy examine the developments during Özal's presidency. However, this article focuses on Özal's prime ministry era and argues that

change in and the transformation of Turkey's foreign policy during his presidency stems from his prime ministry period.

This study which is sponsored by Turgut Özal University Scientific Research Projects Fund relies on primary sources. Publications by Turkish Prime Ministry and the Motherland Party about Özal's speeches, the National Archives in London, Records of the Turkish Grand National Assembly, eight interviews with politicians, diplomats and journalists of the time, memoirs of Özal's friends and the journals of the era are the leading sources of this research.

SEMİNER SALONU-1 (3. GÜN-SAAT: 10:30-12:00)

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr.Tayyar ARI

Yrd. Doç. Başak KALE, ODTÜ, İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Transatlantic Energy Security: Divergences and Convergences

Dr. James THURLOW, Tallinn University of Technology

Iran's Nuclear Program and the West

Elnur ISMAYILOV, Westphalian Wilhelms University of Münster, Germany

Black Sea Security in the Post-Crimea Annexation

Yrd. Doç. Dr. Manisha GANGAHAR, GGDSD College, India

Kashmir Conflict: Making Peace Through a Bottom-up Approach

ÖZETLER

Transatlantic Energy Security: Divergences and Convergences

Yrd. Doç. Dr. Başak KALE

Energy security is still an important subject matter on both sides of the Atlantic as it was decades ago after the Oil crisis. Although at differing degrees both the US and the EU depend on importing foreign energy sources to satisfy the need of their domestic consumption, industrial production and transportation. This article looks at the basic tenants of the US and EU energy policies aiming to analyse the similarities in their objectives and the divergences in the mechanisms or the tools that are used to achieve objectives. It argues that despite the history of unilateralism in this area the changing global geopolitical context makes further collaboration necessary if not inevitable. In this context, the linkages of energy policy with economic and foreign policy objectives makes Turkey's role in this policy area critical. With Turkey's aspirations to become an energy hub for Europe and for its immediate

neighbourhood, this article questions whether energy security can present itself as an important subject matter for Euro-Atlantic relations and to what extent it affects the relations between the US and Turkey. Looking at primary and secondary sources both at the EU level and the US level, the paper utilizes data acquired by literature review and also through interviews conducted both in the EU and the US. This article will first frame the question of energy security in the changing global geopolitical context and later it will move on the general characteristics of energy policy of the US. The second part of this research will look at the EU's energy policy objectives and the linkages of these objectives with other policy areas such as foreign policy, external relations and environmental policy. The final part will analyse the role of Turkey in creating linkages or divergences in bringing together both sides of the Atlantic's policy goals.

Iran's Nuclear Program and the West

Dr. James THURLOW

Is the West applying a double standard when discussing Iran's nuclear program? Are the immediate goals of Iran's nuclear program peaceful? If Iran were to become a nuclear power, could it be successfully deterred from deploying nuclear weapons? I will argue that the qualified answer to each of these questions is yes, but that the West nevertheless must seek to use every tool at its disposal to prevent Iran's uranium enrichment program because it will inevitably lead to the destabilization of the region. I will draw on recently published political analyses and memoirs and interviews of the significant players on both sides of the issue to argue finally that the real issue is not whether Iran can be deterred from using weapons or even significantly progressing in their construction, but that even the existence of an embryonic nuclear program could deter Israel and other Western powers from using or threatening to use force against Iran and that this is the truly destabilizing potential which threatens the West and the region.

Black Sea Security in the Post-Crimea Annexation

Elnur ISMAYILOV

Since the end of the Cold War and particularly since Putin's presidency period, Russia's one of the main objectives is to shape the architecture of the European security convenient to its interests. If taking into consideration that since the demise of the Soviet Union, the European order is formed around three axes NATO-EU-OSCE, which from the Kremlin's perspective is acknowledged as unfair and represents only the Western approach.

There is a strong believe in the international community on that Russia is not going to stop with the annexation of Crimea. The post-Soviet region countries, like Moldova, Azerbaijan and Georgia, which don't have any security guarantees, are seen as next targets of Russian neo-imperialist expansion.

From the Western prism, the Turkish position seems quite clear in the context of that, Ankara is not interested in interference of the Western powers into the solution of the Crimea crisis by punishing the Kremlin due to sanctions. The Turkish position in the strengthening of NATO's military presence in the region is also clear. Because of level of the relations as strategic partnership between Turkey and Russia, which was established and developed in the last decade, is against the interests of Turkey in strengthening the presence of other global and regional players.

The paper focuses on mainly Russian foreign policy strategies in the Black Sea region after the Crimea annexation. Finally, the paper analyzes and tries to predict how the geopolitical order of the region will be developed in the context of Russia-West confrontation.

Kashmir Conflict: Making Peace Through a Bottom-up Approach

Yrd. Doç. Dr. Manisha GANGAHAR

Since 1989, the valley of Kashmir in India's northern-most state of Jammu and Kashmir has been a site of vicious conflict between the Indian security forces and armed militants. Today, peace in Kashmir is a fraudulent word. In the span of twenty-five years, the region — often referred to as the most dangerous place on earth and the highest militarized zone in the world—has seen phases of violence, from guns to stones. The counter-insurgency has only added to the number of innocent killings in the name of collateral damage. The paper, through survey reports, personal interviews and selected narratives, explores how peace can be build through human security approach within the framework offered by Earl Morgan, which is to use culture, identity and a bottom-up approach to peace-building when dealing with marginalized individuals, groups and communities. Moreover, the paper looks into the importance of moving beyond the short-term tasks of maintaining a ceasefire, demobilizing and disarming towards making ordinary people feel secured, as part of peace-building process. Also, in a conflict zone of Kashmir, it is essential to comprehend power relations within the socio-cultural, for cross-border influences play a significant role in making up people's mindset. The paper, thus, also examines the underlying structure of domestic politics and how daily life in Kashmir Valley is affected by historical constructions of gender, class, culture, and the impact these constructions have on individuals, institutions and structures. It concludes that understanding a society through culture, identity, ideas, knowledge, and structures is therefore crucial to understanding the human security situation of marginalized groups or communities in a conflict zone and, thereby, detrimental for peace.

BÜYÜK SALON (3. GÜN-SAAT: 13:30-15:00)

OTURUM BAŞKANI: Prof. Dr. Kamuran REÇBER

Doç. Dr. Rasim Özgür DÖNMEZ, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Prof. Dr. Serap DURUSOY, Abant İzzet Baysal Üniversitesi, İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Küresel Krizle Birlikte Yükselen Siyasal ve Ekonomik Milliyetçilik ve Neo-Faşizm

Yrd. Doç. Dr. Göktürk TÜYSÜZOĞLU, Giresun Üniversitesi, İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Etno-Federalizm Kosova'daki Siyasal Krizi Çözebilir Mi?

Yrd. Doç. Dr. Yiğit Anıl GÜZELİPEK, Çankırı Karatekin Üniversitesi, İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Arnavut Makedon Çatışması Bağlamında Makedonya'nın Geleceği Sorunsalı

ÖZETLER

Küresel Krizle Birlikte Yükselen Siyasal ve Ekonomik Milliyetçilik ve Neo-Faşizm

Doç. Dr. Rasim Özgür DÖNMEZ

Prof. Dr. Serap DURUSOY

Bu çalışma özellikle ABD mortgage krizi sonrası oluşan küresel ekonomik krizin ulus devletlerin ekonomik anlamda milliyetçi politikalara dönmelerine yol açtığını, bu durumun ise bu ülkelerde uluslararası ilişkiler alanında daha ulus devlet merkezli politikalar üretmelerine neden olurken diğer yandan iç politika da milliyetçiliği arttırdığı ve neo-faşist hareketleri daha da kuvvetlendirdiği tezini savunacaktır. Yunanistan'dan, Macaristan'a kadar Almanya'dan Hindistan'a kadar görülen birçok örneğin nedenin bu olgu olduğunu savunmaktayız.

Toplumsal kesimlerin ve ideolojik yapılanmaların kendilerini tanımlamada kullandıkları temel kavramların başında gelen milliyetçiliğin küresel boyutlarda yükseldiği bir döneme girildiği gözlenmektedir. Rusya'da, Avrupa genelinde ve Asya'da milliyetçi hareket ve politikacılar yükselişe geçmekle kalmayıp uzun yıllardır etnik rakiplerini ve ihtilafını uyandırarak, uluslararası olarak kabul edilen sınır ve kurumları sorgulatır bir hale dönüştüğü söylenebilir. Kuşkusuz en dikkat çekicisi Marine Le Pen'in liderliğindeki aşırı sağ Ulusal Cephe'nin, oyların yüzde 25'ini alarak iktidardaki Sosyalist parti ve onun merkez sağdaki rakibini yenilgiye uğrattığı Fransa'da kendini göstermiştir. Söz konusu yükseliş Avrupa Parlamentosu seçimlerinde Fransa ile sınırlı kalmayıp Yunanistan, Danimarka ve İngiltere'de de benzer partiler iyi oylar alarak, Avrupa'da entegrasyonun desteklenmesi konusunda yıllardır sürdürülen çabaları aşındırmaktadır. Benzeri bir gelişim Asya'da da görülmektedir. Dünyanın en büyük demokrasisi olarak adlandırılan Hindistan'da seçimleri Hint milliyetçileri kazandı.

Japonya’da milliyetçi bir hükümet iktidarda ve yine Rusya-Ukrayna olayları Rus milliyetçiliğinin tırmanış içerisinde olduğunu gösteriyor.

Yükselen milliyetçiliğin dinamikleri ülkeden ülkeye farklılık göstermekle birlikte pek çok ortak nedenin mevcut olduğu söylenebilir. Bunlar tek kutuplu dünya düzeninden çok kutuplu dünya düzenine geçilmesi, küreselleşmenin neoliberal politikalar bağlamında ulus devleti aşındırmasına yönelik yükselen tepkinin artması ve bir diğeri ise finans ve onu izleyen borç krizinin bazı yükselen Avrupa ülkeleri için son derece acı ekonomik sonuçlarının olmasıdır. Bu bağlamda tüm bunlar milli ekonomiyi koruma bahanesiyle, yabancı ürünlere ayrımcılık yapan ticari milliyetçiliği de beraberinde getirmiştir. Eskiden korumacı gümrük vergiler uygulanırken günümüzde ise özel vergiler, idari düzenlemeler ve sözleşme özgürlüğüne müdahale gibi yollara korumacılığa başvurulduğu gözlenmektedir. Görüldüğü üzere artan bu milliyetçilik, küreselleşmiş ekonomiye karşı doğuştan bir engel oluşturduğu söylenebilir.

İşte bu çalışmada da özellikle küresel kriz sonrası yükselen siyasi ve ekonomik milliyetçiliğin özellikle Doğu Avrupa örneği üzerinden itici unsurları irdelenerek toplumsal ve ekonomik düzlemde yayılan bu seyirin olası sonuçları irdelenecektir.

Etno-Federalizm Kosova’daki Siyasal Krizi Çözebilir Mi?

Yrd. Doç. Dr. Göktürk TÜYSÜZOĞLU

Sırbistan’ın kabul etmemesi ve başta Rusya ve Çin olmak üzere birçok devletin itiraz ediyor olması nedeniyle 2008’de ilan ettiği bağımsızlığı BM tarafından tanınmayan Kosova, yönetsel anlamda da ciddi bir krize eklemlenmiştir. Bu krizin kaynağı ise, ülkenin kuzeyinde, Sırbistan sınırına yakın Mitrovica ve çevresinde yaşayan etnik Sırp azınlığın Kosova’yı bir devlet olarak tanımaması ve Kosova kurumlarını kabul etmek istememesidir. Kosova’yı Sırbistan’ın bir parçası olarak gören ve kendi etnik/toplumsal kimliklerini Sırbistan vatandaşlığı üzerinden güvenlikleştiren Kosovalı Sırpların yönetsel/siyasal statüsünün ne olacağı hususu Kosova Hükümeti’ni ve konuyla yakından ilgili olan tüm tarafları zorlayan bir husustur. Bu sorunu çözmek için ortaya atılan kavramsal unsurlardan biri de etno-federalizm olmuştur. Kosova’nın bağımsızlığını tanımamalarına rağmen, Kosovalı Sırpların ve Sırbistan’ın kabul edebilecekleri yönünde emareler bulunan etno-federalizm seçeneğine Kosova hükümeti ise soğuk yaklaşmaktadır. Bunun en önemli nedeni ise, Bosna-Hersek özelinde işletilmeye çalışılan bu yönetim anlayışının başarılı olamamış olmasıdır. Çalışma ekseninde Kosova’daki yönetsel kriz gerçekliği, etno-federalizmin kuramsal öngörülleri bağlamında ele alınacak ve bu seçeneğin Kosova’daki siyasal krizin çözümü hususunda olumlu bir sonuç doğurmayabileceği anlatılmaya çalışılacaktır.

Anahtar Sözcükler: Mitrovica, Sırp, Arnavut, Etno-federalizm, Bosna-Hersek.

Could Ethno-Federalism Solve The Political Crisis In Kosovo?

Abstract

Kosovo, whose independence is not recognized by the UN on the grounds that Serbia, Russia, China and numerous states have raised an objection, is articulated to a serious type of administrative crisis. Reason for this crisis is the nonrecognition of the independence and establishments of Kosovan Republic by the ethnic Serbs, who almost completely live in the northern city of Mitrovica. The question of what will be the administrative/political status of Kosovan Serbs, who sighted Kosovo as part of Serbia and securitized their ethnic/societal identities over the citizenship of Serbia, is a matter that compel Kosovan government and all the sides who are related to this problem. Ethno-federalism can be seen as one of the theoretical elements that thrown out for solving the problem. Kosovan government keeps its distance to ethno-federalism, however, Kosovan Serbs and Serbia show signs that they will accept an ethno-federal type of administrative frame. The most important reason for Kosovan government to decline ethno-federalism is the failure of this ruling in Bosnia-Herzegovina. Reality of the administrative crisis in Kosovo is considered in the context of the theoretical foresights of ethno-federalism at this study. This study also shows that ethno-federalism will not result in an affirmative manner at solving the political crisis in Kosovo.

Keywords: Mitrovica, Serbian, Albanian, Ethno-federalism, Bosnia-Herzegovina.

Arnavut Makedon Çatışması Bağlamında Makedonya'nın Geleceği Sorunsalı

Yrd. Doç. Dr. Yiğit Anıl GÜZELİPEK

Makedonya Cumhuriyeti etnik çatışmalarla özdeşleşmiş Balkanlar coğrafyasında *sui generis* bir yapılanma olarak karşımıza çıkmaktadır. Bosna-Hersek ile beraber Balkanlar'ın en heterojen demografik yapısına sahip olan ülkede etnik olarak mobilize edilme potansiyeline sahip yaklaşık yarım milyonluk bir Arnavut nüfus bulunmaktadır. 2001 yılında meydana gelen Makedon-Arnavut çatışmalarının ardından Ohri Çerçeve Antlaşması ile ülkede yaşayan Arnavut nüfus göreceli olarak kazanımlar elde etmiş olsa da geçtiğimiz aylarda meydana gelen çatışmalar ülkenin halen etnik çatışmalara son derece müsait bir yapıda olduğunu kanıtlar nitelikte olmuştur. Ülke içerisindeki bariz gelişmişlik farkı sorunu Arnavut nüfus ile Makedonlar arasında yaşanan etnik çatışmaların en önemli nedeni olarak karşımıza çıkmaktadır. Ülkenin en önemli su potansiyelini oluşturan Vardar Nehri salt bir su kaynağı olmanın ötesinde başkent Üsküp'ü ekonomik açıdan da ikiye bölmüş vaziyettedir. Bu çalışmanın temel varsayımı Makedonya Cumhuriyeti'ndeki etnik bazlı ekonomik gelişmişlik farkı ortadan kaldırılamazsa önümüzdeki dönemde 2001 yılındaki çatışmalara paralel olarak geniş çaplı Arnavut Makedon çatışmalarının başlayabileceği yönündedir.

Anahtar Kelimeler: Makedonya, Arnavut Nüfus, Ohri Çerçeve Antlaşması, Gelişmişlik Farkı Sorunu, Etnik Çatışma

The Problematic Of Macadenia's Future In The Context Of Albanian Macedonian Conflict

Abstract

The Republic of Macedonia (RM) sets a sui generis formation within the Balkans where had become identical with ethnic conflicts. With Bosnia and Herzegovina, RM has the most heterogeneous demographical structure between the Balkan countries. The country hosts almost half million Albanian population that might be ethnically mobilized. As a result of the 2001 Macedonian Conflict, Albanian population relatively gained some rights since the Ohrid Framework Agreement has signed. On the other hand, economic development level between the Macedonian and Albanian units cause the major reason of the ethnic conflicts in Macedonia. Vardar River isn't the main water source of Macedonia but also it economically separates the Skopje based on ethnicity. The main argument of this study is during the near future, if RM government doesn't remove the economic development level within the country, very similar ethnic conflicts to 2001 might emerge again within the country.

Key Words: Macedonia, Albanian Population, Ohrid Framework Agreement, The Problem of Economic Development Difference, Ethnic Conflict

KÜÇÜK SALON (3. GÜN-SAAT: 13:30-15:00)

OTURUM BAŞKANI: Yrd. Doç. Dr. Çiğdem Aydın KOYUNCU

Dr. Jale AKHUNDOVA, Başbakanlık Yurtdışı Türkler (Uzman)

Küresel Çağda Kamu Diplomasisi: Ülke Örnekleri Üzerine Bir Araştırma

Öğr. Gör. Resul TELLİ, Çukurova Üniversitesi, İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Öğr. Gör. Orhan CENGİZ, Çukurova Üniversitesi, İİBF, Ulus. İliş. Böl

AB Kurucu Ülkelerindeki Türk Diasporasının Rolü

Arş. Gör. Ahmet Göksel ULUER, Necmettin Erbakan Üniversitesi, İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Afrika'da İslami Eğilimli Silahlı Örgütlerin Güçlenmesi: Boko Haram Örneği

Arş. Gör. Samet YILMAZ, Uludağ Üniversitesi, İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Neoklasik Realizm: İlerletici Mi, Yozlaştırıcı Mı? Lakatos Perspektifinde Bir Değerlendirme

Küresel Çağda Kamu Diplomasisi: Ülke Örnekleri Üzerine Bir Araştırma

Dr. Jale AKHUNDOVA

Günümüzde “diaspora” kavramı uluslararası ilişkilerin önemli ögesine dönüşmektedir. Halklar arasında giden hızlı entegrasyon süreçleri, diaspora ve lobi örgütlerinin uluslararası politikada artan rolü, bu alanda daha geniş çaplı faaliyet gösterilmesini tarihi zarurete dönüştürmüştür. Diğer yandan, dünyadaki soydaş ve akraba topluluklarına yönelik politikaların üretilmesi bölgesinde ve tüm dünyada önemli güç haline gelmeyi hedefleyen her ülkenin ulusal ve uluslararası politika stratejilerinin temel parçalarından biri haline gelmiştir.

Bu çalışmada uluslararası alanda diplomatik ilişkilerinin yanında, sahip olduğu tarihi-kültürel-millî değerlerle daha iyi ilişkiler tesis ederek uluslararası alanda daha güçlü halde bulunmayı arzu eden ülkelerin yürüttükleri diaspora politikaları incelenmiştir. Bu kapsamda ABD, Büyük Britanya, Fransa, Rusya, İsrail, Hindistan, Yunanistan, Kazakistan, Azerbaycan, Gürcistan ve Ermenistan gibi ülkelerin ilgili alandaki politikalarının hukuki, stratejik, idari-yapısal ve politik özellikleri ele alınmıştır. Çalışmanın nihai amacı, söz konusu alanda faaliyet gösteren uluslararası tecrübenin ortaya çıkarılarak, bu alanda hem teorik hem de pratikteki mevcut ve gelecek çalışmalara katkı sağlamaktır.

Yurtdışında yaşayan soydaşların çeşitli kesimlerine yönelik bu politikaların ağırlığı, dil, eğitim, politik-ideoloji, kültürel ideoloji vs. gibi belli alanlarda ülkelere göre farklılık gösterebilmektedir. Her ülkenin yurtdışı vatandaş ve soydaşlarla ilgili uyguladığı strateji ve politikalar da, o ülkenin tarihsel, idari, siyasal, sosyal, ekonomik ve kültürel özelliklerinden kaynaklanmaktadır.

Ülke incelemelerinde karşıya çıkan örnekler, ilgili alanda bir takım hususların daha önemli olduğunu ortaya çıkarmıştır. *Birincisi, hukuki boyuttur*, buna göre ülkeler soydaş ve akraba topluluklarıyla ilişkilerini, bu amaçla oluşturdukları belli ulusal ve uluslararası hukuki temeller üzerinden inşa etmektedirler.

İkincisi, yapısal boyuttur, buna göre ise söz konusu ulusal ve uluslararası hukuki temellere dayanarak kurum ve kuruluşlar kurmakta ve politika, proje ve diğer faaliyetleri gerçekleştirmektedirler. Bir *diğer boyut da ideolojik olup*, buna göre ise devletler eylemlerini belli idea, konu veya politik söylemlerle meşrulaştırmaktadırlar.

Söz konusu alanda inceleme yapılırken, ilgili ülkelerin birincil ve güncel kaynaklarından yararlanılmıştır.

Anahtar kelimeler: Kamu Diplomasisi, Yumuşak Güç, Diaspora, Soydaş Politikaları

Abstract

Nowadays, the “diaspora” concept became an important element of international relations. The fast integration processes between nations, increasing role of diaspora and lobby organizations in international politics, transformed wide range of activities in this area into historical necessity. On the other hand, realization of the policies towards compatriots and relatives all over the world has become one of the key parts of the national and international strategy of each country which aims to be a significant regional or global power.

In this study, in addition to the international diplomatic relations, relevant diaspora policies of the countries which desire to be much more stronger in the international sphere by establishing better relations with its historical-cultural-national values were examined. In this context, legal, strategic, administrative-structural and political characteristics of the United States, Great Britain, France, Russia, Israel, India, Greece, Kazakhstan, Azerbaijan, Georgia and Armenia’s policies in the relevant area are discussed. The ultimate goal of the study, is to reveal the international experience operating in the area and to contribute to the current and future conducted workings both theoretically and practically.

The policies related to the compatriots living abroad varies by countries in certain areas such as language, education, political-ideological, cultural ideology, etc. Each country's strategies and policies concerning its citizens and compatriots living abroad is due to the country's historical, administrative, political, social, economic and cultural characteristics.

Examination of the country examples revealed finally that there are some points to be underlined. First is the legal size; countries conducting community relations with their kin and relatives, have created certain national and international legal frames or basis for this purpose. Second, is the structural dimension, in other words related national and international institutions or organizations were set up to perform projects and other activities on the basis of created legal frames and policies. Another dimension is ideological; the government’s activities are legitimized by the certain ideas or political discourses.

During this study, the primary and actual sources of related countries were utilized.

Keywords: Public Diplomacy, Soft Power, Diaspora, Compatriots Policies

AB Kurucu Ülkelerindeki Türk Diasporasının Rolü

Öğr. Gör. Resul TELLİ

Öğr. Gör. Orhan CENGİZ

Avrupa Birliği'nin temeli BENELÜKS ülkeleri (Belçika, Hollanda, Luksemburg) ile Fransa, Almanya ve İtalya arasında 1951'de kurulan Kömür ve Çelik Topluluğu ve 1957'deki Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu antlaşmaları ile atıldı. Bu tarihlerden sonra AB küreselleşen dünyada yükselen eksen olan güçlü bir iktisadi birliktelik haline gelmiştir. Bu süreç AB müktesebatıyla değişen ve gelişen fakat nüfus artış hızı düşük olan Batı Avrupa ülkelerine, esnetilmekte olan göçmen politikaları ile dünyanın hemen her yerinden ve Türkiye'den göç almanın zeminini oluşturmuştur. Yapılan bu göçler ilk etapta kısa vadeli düşünülse de zamanla bu durum farklı yönlerde gelişim göstermiştir. Bu nedenle literatürde son 10 yılda Zorunluluk Diasporaları, İş Diasporaları, Ticaret Diasporaları, Emperyal Diasporalar ve Kültürel Diasporalar gibi farklı diaspora türlerine rastlanılmaya başlanmıştır. Özellikle Avrupa'daki Türkler için söylenen Gurbetçi kavramından Türk Diasporası kavramına geçiş, iş ve ticaret amaçlı yerleşik Türkler'in göçmenlik statülerini kaybedip içinde bulundukları toplumun aslî bir unsuru haline gelerek toplumsal yaşamın tüm safhalarında ekonomiden siyasete, sanattan spora içinde yaşadıkları toplumlara entegre olmaları ve artık dördüncü nesile ulaşmalarıdır. Bu yönüyle Türk Diasporası, Türkiye'nin AB üyelik sürecindeki etkilerinden, kalkınma ve yeniden yapılanma projelerinin milletlerarası mobilizasyonuna kadar uzanan geniş bir ilişkiler ağının merkezinde yer almaktadır. Bu çalışma 18-19 Kasım 2011 tarihlerinde İstanbul'da yapılan Dünya Türk Girişimciler Kurultayı "Türk Diasporası İçin Öneriler" başlıklı çalışmaya ve 155 üye ülkesi bulunan IOM (International Organisation For Migration)'nin 2012 yılında Diaspora oluşumu konusunda stratejik plan/ yol haritası teklif etmesiyle başlayan çalışmalara akademik bir bakış açısıyla değer katmak amacıyla yapılmıştır. Önümüzdeki dönemde gerçekleştirilebilecek muhtemel çalışmalara yön vermesi ve AB'deki Türk Diasporası'nın geniş kapsamlı ve derin bir biçimde araştırılmasına zemin teşkil etmesi açısından yapılan bu çalışmanın önemli olduğu düşünülmektedir. Literatür taramasına ve ikincil verilere dayalı olan bu çalışmada; çeşitli kurumların istatistiksel bilgilerinden de yararlanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: *Avrupa Birliği, Diaspora, Türk Diasporası, BENELÜKS*

The Role Of Turkish Diaspora In European Union'S Founder Countries

Basis of European Union was laid foundation with BENELUKS countries and Coal and Steel Community which was established between France, Germany and Italy in 1951 and also European

Atomic Energy Community in 1957. After this dates, EU became a emerging powerful economic collocation in global world. This process laid the groundwork for receiving migration from all over the world and Turkey to East Countries which have lower growing rate of population via changing and developing with EU *acquis communautaire* by elastic migration policies. These migrations were though as short run at the first time but it developed as different directions in the length of time. Thus, we started to encounter different kind of Diasporas like Obligation Diasporas, Job Diasporas, Commercial Diasporas, Imperial Diasporas and Cultural Diasporas in literature in last on years. Particularly, passing from expatriate to Turkish Diaspora notion for Turkish people who are in Europe means that lose their migration status coming, becoming as a fundamental factor where they live, and also integration to all phases of life for example economy, policy, art, sport for stationary Turkish people. At this point Turkish Diaspora is in the center of large relationship file which include effects of Turkey's membership process to EU, development and reconstruction projects, international mobility. This study is prepared to evaluate academically for study which was organized the title of "Suggestions For Turkish Diaspora" with World Turkish Entrepreneurs Assembly at that date on 18-19 November 2011 in Istanbul and offering of IOM which has 155 member states for composition Diaspora in the subject of strategic plan/road map in 2012. This study is thought important to lay the ground for directing possible endeavor and investigating wide ranging and deeply Turkish Diaspora's in EU in future. This is based on literature review and secondary data in this study; also took advantage of the statistical information of various institutions.

Key Words: *European Union, Diaspora, Turkish Diaspora, BENELUKS*

Afrika'da İslami Eğilimli Silahlı Örgütlerin Güçlenmesi: Boko Haram Örneği

Arş. Gör. Ahmet Göksel ULUER

2000'li yılların başlarında Kuzey Nijerya'da Yusufiyye cemaati adıyla kurulan Boko Haram, 2009 yılından itibaren Nijerya devletine karşı silahlı eylemlerini arttırdı. 2011 yılında başkent Abuja'daki BM karargahına yapılan saldırı ve 2014'te ise 200'den fazla kız öğrencinin kaçırılması eylemi neticesinde, Boko Haram sorunu uluslararasılaştı ve dünya kamuoyunun dikkatini çekti. Bu metinde son 15 yılda Nijerya(Boko Haram), Somali (Eş Şebab), Mali (Ensarüddin) ve Kuzey Afrika'da (Mağrip'teki El Kaide) örnekleri görülen ve El Kaide bağlantılı olduğu dile getirilen İslami silahlı örgütlerin doğuşu ve güçlenmesinde rol oynayan unsurlar incelenecektir. İsmi geçen örgütlerin silahlı eylemlerinde belirledikleri hedefler ve izledikleri metotlardaki ortaklıklar ele alınacaktır. Arap Baharı sürecinin Müslüman coğrafyadaki yansımalarının, bilhassa örgüt yapılarının konsolide olması ve

silahların yayılması bağlamında, İslami eğilimli örgütlere yaptığı etkilerden bahsedilecektir. Esas olarak, Boko Haram'ın kuruluşundan bugüne geçirdiği evreler analiz edilecek, örgütün bugünkü haline gelmesini sağlayan öğeler ve olaylara yer verilecektir. Nijerya içerisinde geçmişten bugüne var olan İslami yapılanmalar içerisinde ne anlama geldiği, Nijerya devletine karşı gerçekleştirdiği eylemlerle ulaşmak istediği hedefler ve temel örgüt yapısı incelenecektir. Özellikle Nisan 2014'te gerçekleşen kız öğrencileri kaçırmaya eyleminin sebep ve sonuçları ile Selefi-Vehhabi temelinde yükselen silahlı örgütlenmelerin seçtikleri eylem metotları özelinde genel perspektiflerine değinilecektir. Son olarak, Mali olayları, Fransa'nın ülkeye müdahalesi ve Boko Haram hakkında düzenlenen uluslararası zirve çerçevesinde, büyük güçlerin Afrika politikaları ve İslami eğilimli silahlı örgütlere karşı tutumları analiz edilecektir. Nihayetinde, Boko Haram özelinde bahsi geçen tüm örgütlerin güçlenme sebeplerinin 11 Eylül saldırılarından sonra Müslüman coğrafyasında silahlı eylemlere karşı değişen bakış açısı, küresel cihat bağlantılarının günden güne genişleyip derinleşmesi ve Afrika'daki devlet yapılarının kırılgan doğasının getirdiği güç boşlukları olduğu ileri sürülecektir.

Anahtar Kelimeler: Nijerya, Boko Haram, İslami terör, Mali, büyük güçler, Afrika.

Neoklasik Realizm: İlerletici Mi, Yozlaştırıcı Mı? Lakatos Perspektifinde Bir Değerlendirme

Arş. Gör. Samet YILMAZ

Bir teori ne zaman başka bir teoriyle yer değiştirmeli? Bir teorinin başka bir teoriden üstün olduğunu ya da bir teorinin başka bir teoriden daha fazla açıklayıcı güce sahip olduğunu nasıl anlayabiliriz? Bu sorunların yanıtları metateori tarafından aranmaktadır. Başka bir deyişle metateori, şeylere ilişkin bilgilerin, bu bilgilerden ayrı olarak görünümüdür. Bilim tarihi boyunca bu sorulara farklı cevaplar verilmiştir. Kimi bilim felsefecileri teorilerin doğrulama yoluyla birikimli olarak ilerleyeceğini ileri sürerken, kimileri yanlışlanma yoluyla bilimsel ilerlemenin gerçekleşebileceğini ileri sürmüşlerdir.

Bu çalışmada uluslararası ilişkiler disiplini bünyesinde yer alan neoklasik realizmin disiplin içerisindeki konumu, yukarıda belirtilen sorulara cevap arayan Lakatos'un bilimsel araştırma programı perspektifinden ele alınacaktır. Bilindiği gibi, Lakatos tarafından geliştirilen bilimsel araştırma programı metodolojisi, belli bir bilim alanındaki teorileri birbirinden bağımsız tek tek ele almak yerine, bunları bir araştırma programı içerisindeki teoriler olarak değerlendirmekte ve araştırma programı içerisinde ortaya çıkan yeni teorileri olguları açıklayabilme yetenekleri açısından teste tabii tutmaktadır. Başka bir deyişle Lakatos, bilimleri tek tek teorilerinden ibaret olarak değerlendirmek yerine, bilimi bir temel çekirdek temelinde oluşmuş bir teoriler bütünü olarak görmektedir.

Bu çerçevede uluslararası ilişkiler disiplini içerisinde en güçlü teorilerinden biri olarak kabul edilen realizm bünyesinde ortaya çıkan neoklasik realizm, Lakatos'un bilimsel araştırma programları metodolojisi açısından incelenecektir. Neoklasik realizm, realizm içerisinde hakim konumda bulunan yapısalcı realizm sonrası icat edilmiş bir teoridir. Devletlerin dış politikalarını açıklama iddiasında olan neoklasik realizm, devletlerin uluslararası sistem içerisindeki konumunu ve ulusal politikalarını analizlere dahil ederek, devletlerin dış politikalarını iki değişkenli bir süreç olarak açıklamaya

çalışmaktadır. Neoklasik realizmin disiplin içerisinde ilerletici mi yoksa yozlaştırıcı mı olduğu sorusuna, Lakatos'un yaklaşımı çerçevesinde cevap aranacaktır.

SEMİNER SALONU-1 (3. GÜN-SAAT: 13:30-15:00)

OTURUM BAŞKANI: Doç. Dr. Barış ÖZDAL

Doç. Dr. Barış DOSTER, Marmara Üniversitesi, İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Suriye Sorununda Türkiye – İran Rekabeti ve ABD'nin Konumu

Arş. Gör. Düzgün ARSLANTAŞ, Bilgi Üniversitesi, İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Arş Gör. Şenol ARSLANTAŞ, İstanbul Üniversitesi, İİSBF, Ulus. İliş. Böl.

Mısır'da Siyasal İslam'ın Çöküşü: Müslüman Kardeşler Örneği

Arş Gör. Özge Gökçen TERZİ, Uludağ Üniversitesi, İİBF, Ulus. İliş. Böl.

Konstrüktivizm Bağlamında Mısır'da Müslüman Kardeşler ve Rejimle İlişkiler

ÖZETLER

Suriye Sorununda Türkiye – İran Rekabeti ve ABD'nin Konumu

Doç Dr. Barış DOSTER

Dünyanın ve Ortadoğu'nun gündeminde üç yılı aşkın bir süredir ilk sıralardaki yerini koruyan Suriye'deki iç savaş, Filistin ve Irak'taki son gelişmelerle birlikte ele alındığında, bölgedeki jeopolitik koşulların, dengelerin ve tercihlerin değiştiği görülür. Suriye'de rejimin direnişi, İran ve Irak merkezi hükümetinin desteğinin yanında, Rusya ve Çin'in desteğini de arkasına alışı, ABD ve müttefiklerinin geri adım atmalarına neden olmuştur. ABD bu süreçte, 2013'teki Birleşmiş Milletler Zirvesi'nden başlayarak İran'la temas kurmaya başlamış, Avrupa ülkeleri de Suriye politikalarını gözden geçirmişlerdir. Bölgede tarihsel olarak rekabet eden iki önemli ülke olan Türkiye ve İran, Irak meselesinde olduğu gibi, Suriye sorununda da farklı cephelerde konumlanmışlardır. Bu iki ülkenin rekabeti, aynı zamanda Avrasya ile Atlantik arasındaki rekabet olarak da yorumlanmaktadır. Suriye'de rejimin direnci ve bölgedeki dengelerin son aylarda hızla değişmesi, ABD'nin Suriye, İran ve Irak politikalarına da yansımıştır. ABD'nin değişen tutumunda, yaşadığı ekonomik bunalımın, önceliği en büyük rakibi olarak gördüğü Çin'i çevrelemeye vermesinin, Rusya ve Çin'in artan ağırlığının ve ABD'nin Ortadoğu'daki müttefiklerinin Suriye'de rejimi değiştirecek güç ve olanaklara sahip olmayışlarının etkisi büyüktür. Sonuçta, Türkiye'nin, en uzun kara sınırına sahip olduğu komşusu olan

Suriye'yle yaşadığı gerginlik, Irak, İran ve Rusya'yla ilişkilerine de yansımıştır. Ve bu süreçte İran'ın bölgedeki ağırlığı, Irak ve Suriye üzerindeki nüfuzu daha da artmıştır.

Abstract:

The civil war in Syria has been in the first place on the agenda of the world and the Middle East in last three years. When this civil war is taken together with recent developments in Palestine and Iraq, the geopolitical conditions in the region, balances and changes of the preferences can be seen. In Syria, the resistance of the regime, Iran and the Iraqi Central Government, alongside Russia and China's support the back of the reception, the US and its allies to take a step back. In this process, the US started to make contact with Iran in the 2013 summit of the United Nations and European countries started to review their policies in Syria. The two major competing countries in the region, Turkey and Iran, are also positioned in different fronts for the problem of Syria as well as the problem of Iraq. The competition of theses two countries, at the same time, the competition between the Atlantic and Eurasia as interpreted. The resistance of the regime in Syria and balance in the region of rapid change in recent months has reflected the US policies of Iran and Syria. As a result, a tension between Turkey and Syria is reflected Turkey's relationship with Iran, Iraq and Russia. And in this process, Iran, as a regional power in the region, has increased its influence over Iraq and Syria.

Mısır'da Siyasal İslam'ın Çöküşü: Müslüman Kardeşler Örneği

Arş. Gör. Düzgün ARSLANTAŞ

Arş. Gör. Şenol ARSLANTAŞ

Bu bildiri, Ortadoğu'nun en önde gelen İslami grubu olan Mısır'daki Müslüman Kardeşler hareketinin kuruluşundan itibaren geçirdiği dönüşümü ele alarak, 3 Temmuz 2013 askeri darbesiyle iktidardan uzaklaştırılmasının ardındaki nedenleri analiz etmeyi amaçlamaktadır. Bildirinin ilk bölümünde, Müslüman Kardeşler'in bir sosyal/dini hareket olarak Arap Baharı'na kadarki dönemde geçirdiği dönüşüm ele alınmaktadır. Bu bağlamda, Müslüman Kardeşler hareketinin amacı, ideolojisi, örgüt yapısı ve bu dönemdeki Mısır'lı siyasi liderlerle (Nasır, Sedat ve Mübarek) mevcut olan iktidar-örgüt ilişkisi ortaya konulmaya çalışılmaktadır. İkinci bölümde, Arap Baharı sonrasında Mübarek rejiminin devrilmesiyle birlikte, hareketin Özgürlük ve Adalet Partisi (ÖAP) ismi altında partileşme süreci, partinin Mısır'daki siyasi yapı bağlamında güttüğü siyaset tartışılmaktadır. Bu kapsamda, ÖAP'nin parti programına ve Mübarek sonrası dönemde seçimlerde ikinci parti olarak çıkan Selefi Nur Partisi'yle olan rekabetine değinilmektedir. Ayrıca, yine bu bölümde, ÖAP liderlerinin çokça referans verdiği Adalet ve Kalkınma Partisi (AKP)'yle olan siyasi benzerlik-zıtlıklara yer verilmektedir.

Bildirinin son kısmında ise, yukarıda belirtilen dinamikler göz önünde bulundurularak, Müslüman Kardeşler'in iktidardan uzaklaştırılması sürecinde 5 ana unsurun etkin olduğu savunulmaktadır: **a)** hareketin dış destek bulmaka zorlanması ve özellikle batının desteğini alamaması **b)** Mısır'da siyasi rekabetin güçlü olması **c)** ÖAP'nin iktidar deneyiminin olmaması **d)** Tarihsel olarak Mısır'da ordunun siyasi hayata etkisinin büyük olması **e)** tutarlı bir ekonomi politikası oluşturulamaması

Anahtar Kelimeler: Müslüman Kardeşler, Arap Baharı, Siyasal İslam

The Collapse Of Political Islam In Egypt: A Case Of Muslim Brotherhood

This paper seeks to analyze the reasons of the 3rd of July 2013 military coup that led to the overthrow of the Muslim Brotherhood, the most prominent Islamic movement in the region, in power by emphasizing on the transformation of the movement in a historical perspective. In the first part, the transformation of the Muslim Brotherhood as a social/religious movement is analyzed until the start of the Arab Spring. In this framework, Muslim Brotherhood's objective, ideology, organizational structure and its relations with the Egyptian leaders is underlined. In the second part, the process of being a political party under the name of Freedom and Justice Party (FJP) and its political orientation is debated. Related to this, FJP's party politics and its competition with more radical Salafî al-Nour party is emphasized. Besides, FJP's similarities and differences of the FJP with the much-referenced AKP are outlined. In the last part, taking into account the dynamics illustrated above, it is argued that the rule of the Muslim Brotherhood is removed from power due to five main reasons: **a)** lack of foreign support and especially western animosity against the movement **b)** competitive political environment of Egypt **c)** lack of political experience of the FJP in power **d)** army's strong role in Egypt **e)** lack of generating consistent economic program.

Keywords: Muslim Brothehood, Arab Spring, Political Islam

Konstrüktivizm Bağlamında Mısır'da Müslüman Kardeşler ve Rejimle İlişkiler

Arş. Gör. Özge Gökçen TERZİ

Çalışmanın temelini modern İslami hareketlerin öncüsü olarak kabul edilen ve Hasan el-Benna tarafından kurulan Müslüman Kardeşler'in rejimle olan ilişkileri oluşturmaktadır. Çalışmada Müslüman Kardeşler Hareketi'nin 1952 Devrimi sonrası üç Mısır hükümeti ile yaşadığı inişli çıkışlı siyasi ilişki ve ayrıca Arap Baharı sonrasında ki bir yıllık kısa iktidar dönemi incelenmektedir. Analiz çerçevesi olarak konstrüktivizmin kullanıldığı bu çalışmada ilişkilerin uzlaş ve tavizlerle başladığı ancak daha sonra

çatışmaya dönüştüğü görülmüştür. Gerek işbirliğinden çatışmaya doğru evrilen bu ilişkinin dönüm noktalarında gerekse Ârap Baharı sonrasında iktidara gelen Müslüman Kardeşler'in 3 Temmuz'da bir darbe ile yönetimine son verilmesinde, iktidarların çıkarları doğrultusunda belirlediği kimlikler ve kimlikleri doğrultusunda yeniden şekillendirdikleri çıkar algılarının önemli bir etken olduğu gözlemlenmiştir. Konstrüktivistlere göre devletlerin de bireyler gibi kimlikleri ve bununla orantılı olarak değişen çıkarları vardır ve kimlik ve çıkarlar devletlerin davranışlarına yön vermektedir. Mısır siyasal tarihine bakıldığında da iktidarların kimlik tercihlerinin onların gerek iç gerekse dış politikalarına yansıdığı görülmektedir. Nasır'ın politikalarını Arap milliyetçiliği kimliği belirlemiş ve ülkenin Batı karşıtı bir pozisyon almasına neden olmuştur. Sedat ise iktidarının meşruluğunu sağlamak adına önce İslami kimliğini ön plana çıkarmış, daha sonra bu kimliği öteki olarak ilan ederek politika üretmeye çalışmıştır. Sorunlarını Batı karşıtı bir kimlikle değil de ABD'nin desteğini alarak çözebileceğini düşünen Sedat, İsrail ile anlaşma masasına oturmuştur. Mübarek döneminde Batı yanlısı kimlik korunmuş ve ülke ABD'nin müttefiki olarak tanımlanmıştır. Kısa süren Mursi iktidarında ise İslami kimlik yeniden gün yüzüne çıkmış fakat gerek ülke içi gerekse uluslararası camia da meşruiyet sorunu yaşamaya devam etmiş en nihayetinde de bir darbeye iktidarına son verilmiştir.

Abstract:

The main purpose of this paper is to examine The Muslim Brotherhood (*al Ikhwan alMuslimun*), which was founded by Hassan al- Banna in 1928 and considered as pioneer of most of the modern Islamic movements, and its relations with the regime. Accepted as one of the significant actors in the political life of Egypt, the Society of the Muslim Brothers, its uncertain relations with three Egyptian governments in the post 1952 coup period and its short term in power in the post Arab Spring Era have been analyzed. In this study, where the relations with the regime examined from the analytical perspective of constructivism, it has been seen that although the early nature of relationship included some reconciliations and compromises, it turned into a conflictual one at the end. Both in the turning points of this relationship from cooperation to confrontation, and in toppling down of the Muslim Brotherhood by a coup d'état on July 3, it has been observed that identities of governments shaped by their own interests and their perception of interest reshaped in line with their identities have had a crucial role, too. Constructivists claim that states, like individuals, have identities and changing interests in accordance with their identities. Identities and interest determine attitudes of states. When we look at the history of Egypt, it can be seen that identity choices of governments were reflected in both domestic and foreign politics. Arab nationality determined Nasr's policies, and lead to anti-Western policies. Sadat initially brought Islamic identity fore front to ensure his legitimacy, and then tried to make politics rendering this identity the other. Sadat who thought that he could resolve problems thanks to American

support sat around the table with Israel in order for reaching accordance. Pro-Western identity was preserved during the Mubarak reign, and the country was seen as an alliance of the USA. Islamic identity was remerged during the short-term Mursi reign yet he suffered from legitimacy both internally and externally, and eventually he was overthrown by a coup.

SEMİNER SALONU-2 (3. GÜN-SAAT: 13: 30-15:00)

ORMER PANELİ: Ortadoğu'da Toplum, Siyaset ve Dış Politika

PANEL BAŞKANI: Prof. Dr. Kemal İNAT

Ömer Behram ÖZDEMİR, Sakarya Üniversitesi, Ortadoğu Arştırmaları Merkezi, Ulus. İliş. Böl.

Ortadoğu'da Mezhep Çatışması: Suriye Örneği

İsmail AKDOĞAN, Sakarya Üniversitesi, Ortadoğu Arştırmaları Merkezi, Ulus. İliş. Böl.

Arap Baharı Sürecinde Suudi Arabistan-İran Rekabeti

Recep Tayyip GÜRLER, Sakarya Üniversitesi, Ortadoğu Arştırmaları Merkezi, Ulus. İliş. Böl.

ABD İşgali Sonrası Irak'ta Şii Siyaseti

Abdüssamet PULAT, Sakarya Üniversitesi, Ortadoğu Arştırmaları Merkezi, Ulus. İliş. Böl.

AK Parti Dönemi Türkiye-İran İlişkilerinin Ekonomik Boyutu

